

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CHRISTINA
LAUREN

NEW YORK TIMES
ÇOKSATANI

Harika **BASLANGIÇ**

SİZLERİ ARAMIZDA
GORMEKTEN
MUTLULUK
DUYARIZ...

akirakitap

PEGASUS

Harika
BAŞLANGIÇ

tarama & düzenleme akira

Pegasus Yayınları: 2421

Harika Başlangıç

Christina Lauren

Özgün Adı: Beautiful Beginning

Yayın Koordinatörü: Yusuf Tan

Editör: Ecem Aycan Öztöpler

Düzeltili: Tüvana Zararsız

Sayfa Tasarımı: Ezgi Gültekin

Baskı-Cilt: Alioğlu Matbaacılık

Sertifika No: 45121

Orta Mah. Fatin Rüştü Sok. No: 1/3-A

Bayrampaşa/İstanbul

Tel: 0212 612 95 59

1. Baskı: İstanbul, Ağustos 2021

ISBN: 978-625-410-033-8

Türkçe Yayın Hakları © PEGASUS YAYINLARI, 2021

Copyright © Lauren Billings ve Christina Hobbs, 2013

Bu kitap ilk kez Simon & Schuster, Inc.'in altyayıncısı

Gallery Books tarafından yayımlanmıştır.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla
Simon & Schuster, Inc.'den alınmıştır.

Kitabın içeriği yetişkin okurlara uygundur. Cinsel sahneler barındırır.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitapta yer alan fotoğraf/resim ve metinler
Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.'den izin alınmadan fotokopi dâhil,
optik, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla kopyalanamaz,
çoğaltılamaz, basılamaz, yayımlanamaz.

Yayıncı Sertifika No: 45118

Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.

Gümüşsuyu Mah. Osmanlı Sk. Alara Han

No: 11/9 Taksim / İSTANBUL

Tel: 0212 244 23 50 (pbx) Faks: 0212 244 23 46

www.pegasusyayinlari.com / info@pegasusyayinlari.com

 [pegasusyayinlari](https://www.facebook.com/pegasusyayinlari) [pegasusyayinevi](https://twitter.com/pegasusyayinevi) [pegasusyayinlari](https://www.instagram.com/pegasusyayinlari) [Pegasus Yayınları](https://www.youtube.com/PegasusYayinlari)

CHRISTINA LAUREN

Harika
BASLANGIÇ

İngilizceden çeviren:
Dilek Parsadan

PEGASUS YAYINLARI

*Bizim kurgu kızlarımız -hem de biriniz- ve yaşadığınız
cılğın, gerçek aşk hikâyeleriniz için... Yazmamız gerektiği
için buna başladık ancak sizin sayenizde bunu sürdürmeye
devam ettik.*

C & Lo

Birinci Bölüm

Elimdeki işi kendimden uzaklaştırarak dişlerimin arasından homurdandım. “Ben bittim.” Bennett’in başını bile kaldırmadığını gördüğümde ekleme gereği duydum. “Yani kâğıtları bitirdim diyorum.”

En azından yüzünde ufak bir gülümseme belirmişti. Bir saattir aynı şeyi yapıyor olmamıza rağmen Bennett’in hâlâ evlilik hazırlıklarına gömülü olduğunu görebiliyordum. Önündeki kart yığınlarının sonu gelene kadar bir robot gibi çalışmaya devam edecekti. Normalde gayet nizami olan yemek odamız Tiffany mavisi davetiyelerle kaplıydı. Bennett hemen karşımda, tek tek katladığı kartları tamamlanmış kart yığınlarının arasına gönderiyordu.

Aslında oldukça kolay bir süreçti:

Katla, devam.

Katla, devam.

Katla, devam.

Katla, devam.

Bense aklımı kaybetmek üzereydim. San Diego uçağımız ertesi sabah altıdaydı. Çantalarımız da hazırды fakat katlanması gereken dört yüz davetiye bizi bekliyordu. Şekerle dolu beş yüz adet küçük, saten kutunun etrafını beş yüz mavi kurdeleyle sarmamız gerektiğini hatırladığımda suratsız bir şekilde inledim.

“Bu geceyi ne kurtarır biliyor musun?” diye sordum.

Ela gözleri bir an bana bakıp parladıktan sonra tekrar elindeki işe döndü.

Katla, devam.

“Susmak mı?”

Bennett’e el hareketi çekerek, “Komik,” dedim. “Ama yanlış cevap. Doğru cevap, ilk uçağa atlayıp Vegas’a gitmek olacaktı. Orada evlenip, tüm geceyi büyük bir otel yatağında geçirmek.”

Bennett bu söylediğime yanıt verme zahmetinde bile bulunmadı. Hatta yüzünde en ufak bir mimik ya da gülümseme belirmemişti. Bunun sebebi aynı cümleyi son birkaç aydır yaklaşık yedi bin kez duymuş olması olabilirdi.

Bennett’in sessizliğini, “Peki,” diyerek cevapladım. “Ama ben ciddiym. Her şeyi arkamızda bırakıp Vegas’a gitmek için hâlâ geç değil.”

Bennett bir an durup çenesini ovuşturduktan sonra uzanıp bir randevu daha katladı. “Tabii ki değil, Chlo.”

Şu ana kadar-büyük ölçüde-dalga geçiyordum fakat Bennett’in kelimeleri içimde bir öfke yaratmıştı. Elimi hızla yemek masasına vurdum. Bu hareketimle bir an olsun dik-

katini çekmeyi başarmıştım. Bennett katladığı randevuyu bırakıp bana baktı. "Beni yok sayma, Ryan."

"Peki. Tamam."

Parmağımı Bennett'e doğru sallayarak devam ettim. "Yine aynı şeyi yapıyorsun."

Nişanlım bana boş boş baktıktan sonra göz kırptı.

Kahrolası adam ve kahrolası seksi göz kırpması. İçimdeki öfke bir şekilde yok olmuş, yerini büyük bir arzuya bırakmıştı. Bennett beni yok sayıyor, üzerimde üstünlük sağlıyordu. Benim aklımsa başka yerlerdeydi.

Şu an defalarca orgazm olabilirdim.

Bennett'e bakıp alt dudağımın köşesini ısırdım. Üzerinde çok eskimiş, çok yıpranmış koyu mavi bir tişört vardı. Tişörtünün yakası iyice eskimişti. Göremiyor olsam da tişörtünün eteğinin biraz üst tarafında bir delik olduğunu biliyordum. Parmağımı sokup karnının sıcak tenine değebileceğim bir delik... Geçen hafta Bennett'in üzerinde yine bu tişört vardı. Beni banyo tezgâhında becerirken bu tişörtü giymesini istemiştim, böylece tişörtünü avuçlarımın arasında rahatça çekiştirebilecektim.

Bacaklarımın arasındaki sızıyı giderebilmek için sandalyemde hafifçe sallandım. "Yatak mı, yer mi? Seçimini yap." Bennett'in cansız ifadesini izleyerek fısıldadım. "Ya da masanın altına girip seni yalayabilirim?"

Bennett, elindeki işe bakıp gülümsedi. "Evlilik hazırlıklarından seksle kurtulamazsın."

Bennett'i incelemek için geri çekildim. "Bir erkek nasıl böyle bir şey söyler? Sen bitmişsin."

Bennett nihayet koyu, a gözleriyle bana baktı. “Emin ol, bitmedim. şu işim bitsin de seni rahat rahat mahvedeceğim.”

“Beni şimdi mahvet.” Ayağa kalkıp Bennett’in üzerine yürüyerek parmaklarımı saçlarının arasına sokup saçlarını çektim. Bennett gözlerini kapatıp iniltilerini bastırđında hissettiğim adrenalin içimi sıcacık yapmış, damarlarımdaki kan hızlanmıştı. “Bu kadar parayı ne yapacaksın? Neden davetiyeleri halletmesi için birini tutmuyoruz?”

Bennett kahkaha atarak elini bileğime sarıp saçlarındaki parmaklarımı çekti. Elimin eklem yerlerini öptükten sonra elimi çok yavaş bir şekilde yanıma koydu. “San Diego’ya gitmeden bir gece önce davetiye katlaması için birini tutmamı mı istiyorsun?”

“Evet! Çünkü seks yapmamız lazım!”

“Ama böylesi daha güzel, değil mi? Birlikte...” Bennett parap bardağını kaldırıp şarabından küçük bir yudum aldı. “Birbirini seven iki nişanlı olarak konuşa konuşa hallediyoruz bunu işte.”

Bennett’e bakıp başımı iki yana salladım. “Sana seks teklif ediyorum. Sıcak, terli bir yer seksi. Sonra da oral yaparım diyorum ve sen kart katlamak istiyorsun. Oyunbozan kim acaba?”

Bennett bir davetiye daha katlayıp beni yok sayarak elindeki kartı inceledikten sonra sesli bir şekilde, “Frederick Mills,” dedi. Bense tişörtümü kaldırıp başımın üzerinden çıkarmıştım. “Chloe Caroline Mills ve Bennett James Ryan, bu mutlu günlerini Elliott ve Susan Ryan’la paylaşmaktan onur duyar.”

“Evet evet çok romantik,” diye fısıldadım. “Hadi gel de dokun bana.”

Bennett konuşmaya devam etti. “Nikâhımızı Rahip James Marsters kıyacak.”

“Keşke...” Bir iç çekerek tişörtümü yere fırlatıp pantolonumu indirdim. “Keşke nikâhımızı kasımda tanıştığımız, şu erken bunama yaşayan adam kıymasa.”

“Rahip James Masters otuz beş yıl önce annemle babamın nikâhını kıydı.” Bennett beni kibarca azarladı. “Bunun manevi bir değeri var, Chlo. Fermuarını açık unutmuş olması herkesin yapabileceği bir hata.”

“Üç kez mi?”

“Chloe.”

“İyi iyi tamam.” Bu şakadan dolayı küçük bir vicdan azabı hissetsem de sessizce ayağa kalkıp yaşlı, bitkin adamı hayal ettim. Geçen sonbaharda bir nikâhta karşılaştığımızda, bir saatten az bir sürede erkekler tuvaletine giderken üç kez kaybolmuş, her seferinde fermuarını açık unutmuştu. “Sence isimlerimizi hatırlay...”

Bennett keskin bir bakışla sözümü kesti. Üzerimde sadece sutyenimin ve çamaşırımın olduğunu fark etmesi uzun sürmemişti. O an suratındaki sert ifade yerini karanlık bir bakışa bıraktı.

“Sadece sordum.” Ben bunu söylerken Bennett arkama geçmiş sutyenimi çıkarıyordu. “Törende ne yaptığını unutması biraz komik olabilir.”

Bennett, göğüslerim tamamen çıplak kalmadan önce dikkatini tekrar davetiyelere verdi. Başparmağıyla sutyenimin

dikiş yerinde bir çıt sesi çıkarması uzun sürmemişti. “Tam bir baş belasısın.”

“Biliyorum ancak umurumda değil.”

Bennett bir kaşını havaya kaldırıp bana baktı. “Neredeyse bitirdik.”

Cevabımı yuttum. Aslında davetiye işinin en küçük derdimiz olduğunu söyleyecektim. Gelecek hafta iki aile tanışacak ve büyük ihtimal korkunç bir manzara ortaya çıkacaktı. Seks, tüm bunları düşünmekten çok daha iyi değil miydi? Babam ve boşanmış alkolik iki kız kardeşine ek olarak Bennett’in Max’i ve Will’i. Geceyi cinayet işlemeden atlatabilirsek şanslıydık.

“Bir şipşak seks yapsak? Küçük bir ara veremez miyiz?”

Bennett öne doğru eğilerek göğüslerimin arasına bir iefes verdi. Ardından yan tarafa, sol göğüs ucuma yöneldi. “Başladığımda bırakmayı sevmem.”

“Rahatsız edilmeyi sevmiyorsun. Ben de ertelenmiş zevklerden hoşlanmıyorum. Peki kimin dediğini yapacağız?”

Bennett dilini göğüs ucumun üzerinde gezdirdikten sonra ağzına alıp emdi. Belimde gezen elleri yavaşça kalçalarımaya kaydđ ve hızlı bir şekilde çamaşırımı çıkardı.

Diğer göğsümü yalarken kafasını kaldırıp bana baktı, gözleri ışıl ışıl parlıyordu. Parmakları kalçam ve bacağımın baęlandđğı noktada geziyordu. “Korkarım senin istediğin olacak müstakbel karıcığım. Katlama işini sen uyurken tamamlamak zorunda kalacağım.”

Ellerimi tekrar Bennett’in saçlarına götürerek fısıldadım. “şeker kutularına kurdele bağlamayı unutma sakın.”

Bennett hafifçe kıkırdadı. “Unutmam, bebeğim.”

İçimde yine aynı duygular kabarmıştı. Bu adamı çok seviyordum. Her şeyini... Gözlerinden geçen her duyguyu, aklından geçip dile getirmedeği her düşünceyi seviyordum. Neler düşündüğünü biliyordum:

Bir, bu yaptığımız şey için ısrarcı olan ben olmuştum.

İki, uzak akrabalarımızın düğün törenimize bir şekilde adapte olacağı konusunda onu ben ikna etmişim.

Üç, Coronado kıyılarında gelinlik giyme fırsatını asla ama asla geri çeviremezdim.

Bennett gerçekleri dile getirmek yerine her şeyi sineye çekenin o olduğu ve tüm söylenmelerime rağmen acele bir Vegas düğünüyle asla tatmin olmayacağını söyleyebilirdi ama ayağa kalkıp yatak odamıza yöneldi. “Tamam o zaman. Ama bu gece seni evlenmeden önce son kez beceriyorum.”

“Becerme” kelimesi beni o kadar etkilemişti ki cümlesinin geri kalanını Bennett yatak odasına girip gözden kaybolana kadar anlayamamıştım.

Yatak odasına girdiğimde Bennett çoktan soyunmaya başlamıştı. Pantolonunun düğmelerini çözüşünü ve pantolonu ile iç çamaşırını bacaklarına indirişini izledim. Eli tişörtüne gittiğinde sessiz bir soruyla kaşlarını kaldırdı. *Bu sefer de kalsın mı, çıkarayım mı?* Başımı evet anlamında salladığımda tişörtünü başının üzerinden çıkardı. Ardından yatağıma gidip sırtüstü uzanarak bana baktı.

Sessiz bir homurtuyla, “Buraya gel,” dedi.

Yatağa yaklaştım fakat hâlâ beni tutamayacağı kadar uzağındaydım. “Bu gece seni evlenmeden önce son kez be-

ceriyorum derken ne demek istedin? Bu hafta sadece gündüz vakti mi sevişeceğiz?”

Bennett’in dudaklarının kenarında hafif bir gülümseme belirdi. “Hayır. Bu gecedен sonra, eşim olana kadar biraz geri çekilmek istiyorum.”

Göğsümde, hiç tanımadığım bir panik oluştu. Onu ciddiye almalı mıydım, emin olamıyordum. Yatağa çıkıp Bennett’in göğsünü öptüm. “*Geri çekilmenin* kelime anlamını biliyorum ama bu söylediğinden salıdan cumartesiye kadar hiç seks *yapmayacağımız* anlamı çıkıyor.”

“Ben de böyle söylüyorum zaten.” Bennett’in güçlü parmakları saçlarıma geçip kafamı aşağı, heyecandan sertleşen erkeklik organına doğru itti.

Dudaklarım kalçalarının hizasında kaldı. Bennett ise ağzıma yaklaşabilmek için kalçalarını havaya kaldırmıştı. “Neden geri çekilmek istiyorsun ki?”

“Tanrım, Chlo. Söylenmeyi bırak da ağzına al.”

Bennett’i duymazdan gelerek üstüne oturdum. Böylece canını yakmaya kalkarsam elimden kurtulamayacaktı. “Evlilik sürecinin ortasındayız diye dört gün seks yapmayacağımı sanıyorsan delirmişsin.”

“Ben deli falan değilim.” Bennett cinsel organlarımızı birbirine değdirebilmek için beni tutup yukarı çekti. “Özel olsun istiyorum. Hem davetiyeleri bitirmeden bir şipşak isteyen sen değil miydin?” Bennett parmaklarını kalçalarıma geçirip beni direkt cinsel organının üzerine çekti. “Şimdi kıvranmayı bırak.”

Bir parmağımı Bennett'in iki kaburgasının arasına bastırarak elinden kurtuldum. Bennett canının yanmasıyla inleyerek ellerimi itti.

Bennett'in kusursuz dudaklarını öpmek için eğildim. "Sen, o kusursuz tenini bana sunana kadar öyleydi. Zaten cumartesi günü evleniyoruz. Bildiğim kadarıyla bunu sadece bir kez yaşayacağız. Tüm hafta sevişmesek bile böyle bir gün nasıl özel olmaz?"

Bennett, altımda fısıldadı. "Belki seni biraz azmış istiyordum." Sonra dudakları boynuma, köprücük kemiğime ve göğüslerime değdi. "Seni öyle azmış istiyorum ki düzgün düşüneme." Bennett beni yanlarımdan tutup tenimi emmeye başladı. Parmağının sertliğini bacağımın en derinliklerinde hissedebiliyordum. Şu an tek istediğim onu içimde hissetmek, arzuyla yanan sesini işitmekti.

Sonra aklıma bir şey geldi. "Yani beni evlilik gecemiz için aldığım o çok pahalı çamaşırları parçalamanı umursamayacak kadar çok mu arzulamak istiyorsun?"

Bennett göğüslerime doğru güldü. "Çok iyi bir teori ama hayır."

Bennett Ryan'ı çok iyi tanıyordum, bu savaşı kazanamayacaktım. Bugün, burada kazanan ben olmayacaktım. Konu Bennett olduğunda kelimelerle savaş kazanmak mümkün değildi, ben bu savaşı sadece hareketlerimle kazanabilirdim. Bennett'in üzerine eğilip geri çekilerek yaşadığı homurtulu hayal kırıklığına karşı gülümsedim. Sonra yüzüne oturabilmek için arkamı döndüm ve cinsel organını ağzıma aldım.

Bennett ellerini istekli bir şekilde kalçalarımın koyup beni iyice kendine çekti.

Yumuşacık dilinin sıcaklığını hissettiğimde gözlerimi zevkle kapadım. İniltilerinin titreşimlerinde hızla kaybolmuştum. Beni giderek daha sert bir şekilde emerken homurdanarak bir şeyler söylüyordu. Altımda ileri geri gitmeye başladığında, ağızımdakini elime alıp izledim. Bennett'i hissetmeyi, kalçalarının sabırsız bir şekilde ileri geri hareket edişini çok seviyordum.

Suratımda yaramaz bir gülümsemeyle cinsel organının ucuna doğru nefes vererek fısıldadım. "Çok güzel yapıyorsun."

Bennett inleyerek beni yukarı çekti ama ben iyice eğilerek kalın ve sert olan penisine yaklaştım. Nefesimin sıcaklığını hissetmesini istiyordum. Bir elimi iyice aşağılara kaydırarak cinsel organının alt kısımlarında gezdirdim. Ucunda ise sadece soluğumu hissediyordu.

Ağızıyla yaptığında çok daha hızlı boşalıyordum. Hatta şimdiden boşalmak üzereydim. Yaptığım haylazlıklardan ve hissettiğim sıcaklıktan kaynaklanan orgazm en sevdiğim orgazm çeşidiydi. Bennett'in ağız bacaklarımın arasındaydı ve onunla oynadığım oyun bana zevk veriyordu. Sırtımdan bacaklarıma inen bir sıcaklığın ardından, Bennett üzerindeki tüm hareketlerim son bulmuştu. Bir yandan yüzünü becerirken diğer yandan da avucumun içine aldığım cinsel organını sertçe yukarı aşağı hareket ettiriyordum.

Bennett vücudumun rahatladığını hissettiğinde yavaşlayarak klitorisime, kalçama ve bacağıma öpücükler kondurdu. Ardından beni nazikçe kaldırarak sırtüstü yatırdı.

tarama & düzenleme akira

Elimi karnıma ve göğsüme götürdüm, ardından hızla atan kalbimin üzerinde durdum. Bennett'in en sevdiği olan ön sevişmeyi karşılıksız bıraktığım için başımın belaya gireceğini biliyordum ancak Bennett Ryan'ın yaşattığı eşsiz orgazmın etkisini atlatmam için bir dakikaya ihtiyacım vardı.

Soluk soluğa, "*Harikaydı,*" diye mırıldandım. "Bu nasıl bir ağız..."

Bennett ateşler saçan gözleriyle üstüme çıktı. "Ne yaptığının farkındayım."

Gözlerimi açıp, "Ne yapıyormuşum?" diye sordum.

Bennett kaburgalarımın üzerine gelerek gülümsedi, ben ellerimi kalçalarında gezdirirken, tek eliyle cinsel organını kavramıştı. Boğuk bir sesle, "Bu savaşı kazanacağını sanıyorsun," dedi.

"Ne savaşı?"

Bennett, başımın hizasındaki yorganı kavrayarak doğruldu. Cinsel organı ağızımdan birkaç santim ötedeydi. Eğildi ve diğer eliyle alt dudağımın ucunu okşadı. Dilimi hiç düşünmeden dışarı çıkarmış, cinsel organının ıslaklığını tatmak istemiştım. Ağızımın sulandığını, göğüs uçlarımın sertleştiğini hissedebiliyordum. Onu ağızımda istiyor, ağızıma girip çıkışını izlemek istiyordum.

Bennett birkaç santim geri gitti, kendini nasıl okşadığını görebiliyordum.

"Boynundaki damarların nasıl attığını görebiliyorum."

Yutkunarak, "Yani?" diye sordum.

"*Yani...*" Yüzünde ukala bir gülümseme vardı. "Bunu ne kadar çok istediğini görebiliyorum." Bennett tekrar öne

geldi, cinsel organını hafifçe dudaklarıma değdirdi ve tekrar geri çekildi. "Bunu ağızda istiyorsun." Eli hızlanmaya başlamıştı, kesilen nefesini duyabiliyordum. "Dilinde hissetmek istiyorsun."

Haklıydı. Onu o kadar çok istiyordum ki benim alev alev yanıyordu.

Gergin bir sesle, "Senin kadar değil," diye cevapladım. "Sen seks yapmadan bir gün bile geçiremezsin."

Bennett bir saniye kadar durduktan sonra geri çekilip vücudunu üstümden uzaklaştırdı. Bir an bacaklarımı açıp beni sertçe becerecek sandım fakat başını eğip bana baktıktan sonra ayağı kalktı.

"Ne yapıyorsun?" Bir dirseğimin üzerinde doğrulup Bennett'in çamaşırını giyişini izledim.

"Sana yanıldığını kanıtliyorum."

Bennett bunu söyledikten sonra kapıya gidip gözden kayboldu.

"Neden bu kadar inatçısın?" diye arkasından bağırdım fakat tek duyduğum, koridorun ortasından gelen keyifli bir homurtuydu. "Ve hatırlarsan bu sabah sana duşta oral seks yaptım. Yani bugün zaten seks yapmış sayılırsın!"

Geri dönecek, diye düşündüm. Yüzde yüz geri dönecek. Bekleyebilirim.

Sırtüstü yatıp tavanı izledim. Benim alev alevdi, bacaklarımda arasında bir ağırlık, bir sıcaklık hissediyordum. Vücudum henüz beynimle iş birliğı yapamıyordu. Arkasından koşmak, beni sert ve çok hızlı bir şekilde becermesi için ona yalvarmak istiyordum.

Buzdolabının açılışı yatak odasındaki sessizliği bozmuştu. Birden doğruldum. Gerçekten bir şeyler mi atıştıracaktı?

Doğru düzgün düşünemeden cırılçıplak bir şekilde hızla koridora koştum. Ayaklarım zeminde kayıyordu, köşeyi döndüğümde Bennett'in kollarına doldurduğu yiyeceklerle buzdolabını kapattığını gördüm.

"Sen benimle *dalga* mı geçiyorsun?" Hemen birkaç santim ötesindeydim, Bennett ise kendine sandviç yapmaya başlamıştı. "Ciddi ciddi hindili sandviç mi yapacaksın yani?"

Bennett dönüp bana baktı. Önce yüzümü, sonra çıplak kıvrımlarımı inceledi. Beni becermeyi ne kadar istediğini saklayamıyordu. Ve sonunda tekrar yüzüme baktı. "Sanırım nişanlım benimle oyun oynamayı bırakana ya da şeyim kendi kendini yalamayı öğrenene kadar bir şeyler yiyebilirim diye düşündüm."

"Ama..." Sesim oldukça güçsüz çıkmıştı, öfkesine maruz kalmadan *beni* yemesini teklif etmenin en güzel yolunu arıyordum. "Çok *kabasin*."

"Seks istedin. Benim şartlarımla yapacaksın. Bu gece..." Bennett, suratında tatminkâr bir gülümsemeyle devam etti. "Bu gece seni son kez bu soy isimle beceriyorum, Mills."

Bunu duymazdan gelememiştim. "Bu isim konusunda henüz anlaşmış sayılmayız, Ryan. Ben hâlâ Chloe Myan ve Bennett Rills konusunda ısrarcıyım."

"Hazır olduğunda söyle, Chlo." Bennett hiçbir şey söylemeden birkaç saniye bana baktıktan sonra aramızda birkaç santim kalacak kadar yaklaştı. Öyle yaklaşmıştı ki uzansam onu öpebilirdim. Birden onu öpmeye başladım ama Bennett

geri çekildi. “*Lütfen Bennett, çok istiyorum,*’ dediğinde seni öyle sert becereceğim ki günlerce oturamayacaksın.”

Birkaç kez ağızımı açıp kapattım ancak hiçbir şey söylemedim. Bennett ise suratında bilmiş bir gülümsemeyle sandviçini hazırlamaya devam ediyordu.

Üzerine tişörtünü giyme gereği duymamıştı, bedeninin üst tarafı bak bak bitmiyordu. İlkbahar güneşinin altında üstsüz koşmaktan yanan teni öyle pürüzsüzdü ki... Hardal kavanozunu açarken, bıçak çıkarmak için çatal bıçak çekmecesine uzanırken, ekmek poşetini açarken kol kaslarının kasılıp gevşediğini görebiliyordum. Böylesine basit görevlerde bile onu izlemek abartılı bir porno izlemekten farksızdı. Kollarını, koyu saçlarını, yanık tenini ve kaslarının kıvrımlarını seviyordum.

Tanrım, ne şerefsiz bir adamdı.

Bennett’in dilini dışarı çıkarıp dudaklarını ıslatışını izledim. Dağınık saçları alnına düşmüştü. Bakışlarımı vücudunda gezdirdiğimde saklayamadığı bir tepkisi gözümünden kaçmamıştı. Hâlâ o kadar sertti ki cinsel organı çamaşırına baskı yapıyordu.

Yüce Tanrım.

Tam ağızımı açmıştım ki Bennett bana bakmadan yanıma gelip kulağını dudaklarıma yaklaştırdı. O an dudaklarımın arasından ufak bir nefes kaçtı ve gözlerimi yumdum.

“Bennett?..”

“Ne diyecektin? Seni duyamadım.”

Yutkunarak fısıldadım. “Lütfen.”

“Lütfen ne?”

Lütfen Bennett... Git kendini becer! Bu sözler dilimin ucuna kadar gelmişti. Ama kimi kandırıyordum ki? *Beni* becermesini çok istiyordum. Derin bir nefes alıp, "Lütfen," dedim. "Lütfen Bennett, çok istiyorum."

Bennett aniden, bir kol darbesiyle buzdolabından tezgâha çıkardığı her şeyi yere fırlattı. Bardak yerde parçalanırken bıçak da fayanstan süpürgeliğe sıçramıştı. Bennett beni kendine çektiğinde derin, arzu dolu iniltisiyle rahatladım.

Artık oyunbaz değildi. Nazik ya da özenli de değildi. Bennett beni hızla mutfak tezgâhına çıkarıp soğuk mermerin üzerine sırtüstü yatırdı. Beni sabit tutmak için avucunu sertçe göğsüme bastırıyordu. Diğer eliyle bacaklarımı açtı ve hızlı bir şekilde iç çamaşırını çıkardı. Onu ne kadar istediğimi, onunla oyun oynadığım için ne kadar üzgün olduğumu—gerçekten üzgündüm, çünkü onu bu kadar öfkeli ve ilkel görmek beni biraz korkutmuştu— söyleyemeden içime, çok derinlerime girip hızlı bir şekilde gidip gelmeye başladı.

Bennett göğsümdeki ağır elini çekip bacaklarımı kavrayarak bir adım daha yaklaştı, ardından bacaklarımı tutup omuzlarına aldı. Öyle derinlere girmişti ki uyguladığı baskıyı âdeta omurgama kadar hissedebiliyordum. Ellerimi kalçalarımın altına götürdü ve beni sabit tutarak becermeye devam etti. Kafasını geri atmış, *kendi* aldığı zevke odaklanmıştı. Mutfak tezgâhı, hareketlerinin gücünü kaldırarak kadar sağlamdı. Elimini başımın üzerine götürüp tezgâhın köşesini tutarak kendimi Bennett'e biraz daha yaklaştırmaya çalıştım. Bir türlü yetinemiştim. Daha fazlasını istiyor, daha derinlerime girmesini diliyordum. Daha ıslak, daha sert bir seks istiyor-

dum. Günlerce seks yapmayacağımızı söylemişti. Bennett beni stresten uzak tutan en büyük ve tek şeyin onun dokunuşları olduğunu çok iyi biliyordu. İçime daha çok girmesini hiç olmadığı kadar çok istiyordum ve bu fikir benim için takıntılı bir hal almıştı.

“Tanrım. Çok ıslanmışsın.” Bennett inleyerek gözlerini açıp bana baktı. “Senden nasıl uzak durabilirim? Seni ne kadar istediğimi asla anlayamayacaksın.”

“O zaman neden?” diye sordum. “Neden seks yapmayacağımızı söylüyorsun?”

Bennett biraz geri çekildikten sonra bacaklarımı toplayıp göğsüme bastırdı. “nk hayatımda ilk defa kendimi durdurabileceğim. Biraz olsun sakinleşip sadece yanında olabilmenin keyfini çıkaracağım.” Bennett dudaklarını boynuma getirip boynumu emmeye başladı. “On dakika, on beş dakika ya da bir saat... Seninle nasıl baş başa kalırız diye plan yapmak istemiyorum. Bizi kutlamaya gelen insanları sırf bizi ayırdıkları için gücendirmek istemiyorum.” Bennett sessizce nefes verdi. “Seni resmen takıntı yaptım. Bu benim için bir takıntı. Kendimi dizginleyebileceğimi sana göstermek istiyorum.”

“Peki ya ben böyle bir şey istemiyorsam?”

Bennett yüzünü boynuma gömüp yavaşladı. Vücudunu, boşalmak üzere olduğunu anlayacak kadar iyi tanıyordum. Sonra birden tekrar inleyip hızlandı. Bu hareketi bana sorumu unutturmuş, dikkatimi tekrar iki bacağımın arasına vermeme sebep olmuştu.

Bennett'in altında sıkışıp kalmıştım. Bennett zevk almam için uğraşüyor, içimde ileri geri gidip geliyordu. Sertçe omuzlarını tutup tırnaklarımı derisine geçirdim. Sırtım acı-maya başlamıştı, tezgâhın mermeri çok sert ve soğuktan ama Bennett'in sabırsızca hızlanan vücudu sayesinde hiçbir şeyi umursamıyordum. Her yerim çürüse de umurumda değildi. Bennett'in benimle birlikte zevk almasından başka hiçbir şey istemiyordum.

Orgazm olurken vücudumu saran duygu öylesine yoğundu ki kendimden geçtim. Çok sert bir şekilde boşalmıştım, gözlerim âdeta kararmıştı. Bennett'i çığlıklar eşliğinde sıkıca tutup çektim, üzerimdeki bedeni tüm ağırlığıyla hissetmem gerekiyordu.

Bennett'in bedeni hızlanmış, hareketleri sertleşmişti. Çok geçmeden vücudunu geri çekip bağırdı. "Of!" Boşalırken sesi kemerli tavanda yankılanmış, tüm vücuduma yayılmıştı. "Of!"

Tezgâhın soğukluğuna rağmen ter içinde, soluk soluğa kalmıştık. Bennett hafifçe doğrulup yavaş bir şekilde girip çıkmaya devam etti. Artık durmak zorundaydı ama hiç durmak istemiyor gibiydi. Vücudunu tekrar benimkine bastırdı, geri çekti. Gözleri iyice pembeleşen tenimde geziyordu.

Bennett çoktan boşalmıştı ama *tatmin* olmamış görünüyordu. Aksine avından ufak bir lokma almış, hepsini yemek için sabırsızlanan bir vahşi hayvan gibiydi. Onun bu yönünü çok seviyordum. Kontrolünü kaybetmiş, günlük hayattakin-den çok farklı bir Bennett. Gözleri hiçbir şey görmüyor, sadece şehvetle bakıyordu. Arzu dolu ellerini bacaklarımın arasında ve kalçalarımın gezdirdikten sonra sertçe göğüs

uçlarıma dokundu. Göğüslerimi avuçladı ve eğilip tenimi sertçe emmeye başladı.

“Sakın iz bırakma, yaramaz çocuk.” Sesim çok ince ve boğuk çıkmıştı. “Gelinliğim...”

Bennett geri çekilip bana baktı. O an, yaşadığımız dünyada diğer insanların da olduğunu ve bu insanların yakın gelecekte düğünümüzde toplanacağını hatırlamıştı. Ve düğünde vücudumda bırakmak üzere olduğu izleri oldukça gözler önüne serecek straplez bir gelinlik giyecektim.

“Özür dilerim,” diye fısıldadı. “Ben sadece...”

“Biliyorum.” Ellerimi Bennett’in saçlarında gezdirdim. Bennett, üstümden kalkarken sonsuza dek bu şekilde kalmayı diliyordum. Ben mutfak tezgâhında, Bennett üzerimde...

Bennett derin bir nefes verirken ben onun altında eziliyordum. Birden gözüme çok yorgun görünmüştü. Son birkaç aydır düğün planımızın her bir noktasında yardımcı olmak bir yana, mantığımı korumam için yapmam gereken her şeyi yapmıştı. Bu onu yormuş olmalıydı. Parmaklarımı Bennett’in saçlarında gezdirip gözlerimi kapattım. Bennett’in de bir insan olduğunu hatırlamak hoşuma gidiyordu. Yorgun olabileceğini, arzu içinde yanabileceğini bilmek güzeldi. Bennett kusursuz bir sevgili, kusursuz bir patron ve kusursuz bir arkadaştı. Bunu nasıl başarıyordu? Bazen her fikrine karşı gelecek bir kadın değil de sessiz bir kız arkadaş istediğini düşünüyordum. Bir an ufak bir şüpheye düştüm. Sonra bu fikri aklımdan uzaklaştırarak gülümsediğimi fark ettim.

Bennett Ryan mükemmeliyetçi, istediğini alan, inatçı, güç delisi bir adamdı. Başka bir kadın, o hevesini alıp ondan vazgeçmeden evvel ancak birkaç saniye ona dayanabilirdi.

Evet, bazı zamanlar uysal bir adam istiyordum ama benim Harika Piç'imden vazgeçmem imkânsızdı.

Bennett, göğüslerimin arasına bir öpücük kondurduktan sonra isteksiz bir inlemeyle içimden çıktı. Ardından çamaşırını yukarı çekip tekrar çıplak, ıslak tenime baktı.

"Ben davetiyeleri ve şu lanet şeker kurdelelerini bitireceğim." Elini yüzünde gezdirerek devam etti. "Geç saatte bir kere daha istiyorsan mutfağı temizlemen lazım."

"Ah, hayır." Bir dirseğimin üzerinde kalkarak karşı çıktım. Mutfak tam bir felaketti. "Ben de sana yardım edeceğim."

Bennett sert bir sesle, "Sen mutfağı halledeceksin," dedi. "Çabuk ol, Bayan Mills. Hardal leke bırakacak."

İkinci Bölüm

San Diego'ya geleli iki saat olmuştu, Chloe'nin Vegas teklifini reddettiğim için şimdiden pişman olmuştum.

Yanımda oturan Chloe, beynimden geçenleri okur gibi bana bakıyordu. Beni ne kadar dikkatli izlediğini fark edebiliyordum. Baskı dolu bakışlarla beni izlemeye devam ederken çattığım kaşların, çektiğim içlerin sebebini çözmeye çalışır gibiydi.

Nihayet, "Neden bu kadar gergin görünüyorsun?" diye sordu.

"İyiyim." Bu cevabımla ilgisiz görünmeye çalışmışım ancak başarısız olduğum aşikârdı.

"Direksiyonu tutuşun hiç öyle söylemiyor."

Kaşlarımı daha çok çatıp, direksiyondaki parmaklarımı birden gevşettim. Akşam yemeğine gidiyorduk. Ailelerimizin büyük bir kısmı ilk defa tanışacaktı. Michigan, Florida, New Jersey, Washington, hatta Kanada... Ülkenin dört bir yanından geliyorlardı. Bazılarını neredeyse yirmi yıldır hiç görmemiştim. Üstelik birkaç gün içinde gelecek olan üç yüz elli kişi daha vardı. Bizi kim bilir neler bekliyordu. Küçük sohbetlerden

nefret ederdim. Hayatımın en büyük olayından bir hafta önce saçma bir hareket yapıp herkesin düğünden önce gitmesinden korkuyordum.

Chloe öne doğru eğilip, "Bu hafta için heyecanlı değil misin?" diye sordu.

"Elbette heyecanlıyım. Sadece biraz korkuyorum. Doğrusu bu kadar sosyallikle nasıl baş edeceğimi merak ediyorum."

Chloe omzumu dürterek, "Bence edemeyeceksin," dedi.

Bir kahkaha atarak şakacı bir şekilde sertçe ona baktım. "Çok sağ ol."

"Sen bir de benim teyzelerimi gör." Chloe öne eğilip dürttüğü koluma bir öpücük kondurdu. "Onları bir gör, dikkatin yeteri kadar dağılacak."

Chloe'nin babası iki gürültücü, tuhaf kız kardeşiyle birlikte Kuzey Dakota'dan gelecekti. Kız kardeşler yeni boşanmıştı. Chloe, teyzelerinin haftanın felaketi olacağını garanti etmişti bile. Bense birinciliği teyzelere vermiyordum, Chloe henüz kuzenim Bull'la tanışmamıştı.

"Her şeyi unutacaksın. Tek derdin kendilerini ne zaman tutuklatıracakları ve kefalet için ne kadar ödemek zorunda kalacağını olacak. İnan bana, kuş gibi hissedeceksin." Chloe, tekrar öne eğilip bir süre radyoyu karıştırdıktan sonra gürültülü bir pop şarkısında durdu. Gözlerimi bir an olsun ona kaydırıp kısa bir bakışla ne kadar rahatsız olduğumu aktardım.

Hissettiğim rahatsızlık karşısında tatmin olan Chloe arkasına yaslandı. "Ee, canını sıkan başka ne var? Benden soğumadın, değil mi?"

Dik bakışlarımla ona, "Sen delirdin mi?" diye sordum.

Chloe bir kahkaha atarak, "Peki," dedi. "O zaman anlat bana. Aklından başka neler geçiyor?"

Chloe'nin eline uzanıp parmaklarını kendiminkilere geçirerek elini kucağıma koydum. "Bizi bekleyen kaos." Omzumu silkerek devam ettim.

"Bu düğün olmadık yerlere gidecek. Annem şimdiden on dört mesaj atmış. *On dört*. San Diego'da nereden kahve alabileceğini, Bull'un otelde sırtına ağda yaptırıp yaptıramayacağını sormuş. Sanki nereden bileceksem! Sen dün söylemiştin. Bunu söylediğime inanamıyorum ama Vegas'a kaçmak istemekle haklı olup olmadığını düşünmeye başladım."

Chloe her zamanki sinsi gülüşüyle sırıttı. "Galiba 'koşalım' demiştim. *Uçup* gidelim."

"Haklısın."

Chloe camdan inip kalkan uçakları gösterdi. "Havaalanına çok uzak sayılmayız. Kaçmak için hâlâ çok geç kalmadık."

"Beni baştan çıkarma." Direkt olarak felakete sürüklendiğimizi hissettikçe, varmak istemiyordum. San Diego bizim için hep özel bir yer olmuştu. Aptal bir adam olmayı burada bırakmış, kalbimin Chloe'yi sevmesine burada izin vermiştim. Chloe onu sevmeme burada müsaade etmişti. Tanrım, ne çabuk iki yıl olmuştu. Bu nasıl mümkün olabilirdi? Bayan Mills'in kalçalarını gizli gizli izleyişlerim daha dün gibiydi. Beni ilk defa ismimle çağırmıştı.

Bu hafta sonu için burayı seçerek geçmişe dönmüştük. O zamanlar yaptığımız fırtınalı bir yolculuktu, şimdiki ise büyük bir ağırlık vardı. Buraya *düğünümüz* için gelmiştik. Chloe'nin bekârlığa veda partimi basmasına, birlikte Manhattan'dan bir daire satın almamıza rağmen içimi nihayet gergin bir his kaplamıştı. Evleniyorduk. Buradan ayrıldığımızda Chloe benim eşim olacaktı.

Tanrım.

Uzanıp titreyen elimi terden nemlenmiş alnıma koydum.

"Çok sessizsin. Bu sessizliğine bakarak gerçekten kaçmayı planlıyor diyebilir miyim?"

Başımı hayır anlamında sallayarak Chloe'nin elini hafifçe sıktım. "Asla. Geldik bir kere. Seni o koridorda gelinlikle görmezsem  l r m. Senin için çok çabaladım."

"Boş versene, Bennett. Biliyor musun, saçma sapan davrandı ında çok daha kolay bir adam oluyorsun."

"Ve senin saçmalıklarla da çok u raştım," diye ekledim. Sırıtırken Chloe'nin yumru unu omzumda hissettim. "Seni bir kere daha uyarmalı mıyım? Ailemin bazı  yeleri biraz..."

"Deli mi? Garajında vitamin üretici bir tesis kuracak kadar mı? AARP dergisine reklam vermek için on binlerce dolar harcayacak kadar mı?"

Gözlerimi kırpıştırarak Chloe'ye baktım. "Ne? Kim yapmış bunu?"

Chloe, omzunu silkerek yanıtladı. "Kuzenin Bull. Geçen gün Henry telefonda birkaç hik ye anlattı. Belli ki yeni yatırım bu. Will ve Max'ten finansal destek almak için bu hafta onları ikna etmeye  alışacakmış."

"Neden şaşırdım ki?"

Chloe elini kayıtsızca havada salladı. "Aile dedi in bir avuç olmalı, Bennett. Yoksa onlardan ayrılamazsın. Benimkiler de az değil. Teyzelerimi biliyorsun... Ryan ailesinin gen havuzuyla biraz e lenecekler diyebiliriz. Umarım koşu ayakkabılarını bavuluna koymuşsundur."

"Ee..." Chloe'nin bacak bacak üstüne atmasıyla c mlem yarıda kaldı. "Chloe?"

Chloe olmayan  orabının olmayan ipliklerini temizlemekle meşguldü. "Hıı?"

"Ne giydin sen?"

"Sevdim mi?" Chloe ayağını kaldırıp sa a sola çevirdi. Ayakkabıları oldukça tehlikeli duruyordu. Yüksek topuk, koyu mavi, deri ayakkabılar.

"Otelden çıkarken ayağında bunlar mı vardı?"

"Evet. Telefonda ağabeyinle konuşuyordun."

Chloe'nin giydiği her şeyi ezberlemiyordum fakat pantolonumun içinde hissettiğim bir kıpırtı, bu ayakkabıları daha önce gördüğümü söylüyordu. Evet, yanılmıyorsam omuzlarımda görmüştüm. "Ben bu ayakkabıları nerede gördüm?"

"Ah, bilemiyorum." Chloe kötü bir yalancıydı. "Evde olabilir mi?"

Evde, yatak odamızda.

Yatağımızın altında sakladığımız küçük, kirli kutuda. Bu kutu dışarı çıktığında yaptığımız o şeyler...

Chloe'nin bu ayakkabıları giydiği geceyi hatırlıyordum. Yaklaşık iki ay öncesiydi. Birbirimizi haftalardır görmemiştik. Ona yeteri kadar yakın olamamış, dokunamamış, onu sertçe becerememiştim. O gece kutudan bu ayakkabılarla birlikte, yeni denemek istediği bir şeyi çıkarmıştı. Bir kutu kolay ısınan parafin. Chloe'nin tenimde gezdirdiği parafinin sıcaklığını hâlâ hatırlıyordum. Tüylerim nasıl da diken diken olmuştu. Benimle öyle uzun süre oyun oynamıştı ki ertesi sabah önüne diz çöküp kahvaltısını ellerimle yedireceğime söz vermiştim. O gece çok zevk almış, hatta bir an bayılacağımı sanmışım.

"Bu ayakkabıları beni delirtmek için giydin, değil mi?" diye sordum.

"Düğünden önce beraber olmayacağımızı söylediğim için yaptın?"

"Kesinlikle."

La Jolla'da Barbarella'dan birkaç blok ötede bir park yeri bulduk. Arabadan inip Chloe'nin kapısını açmaya gittim. Elini tuttum ve Chloe'nin arabadan inişini izledim. Yanık tenli bacakları sonsuzluğa uzanır gibiydi, ayağındaki ayakkabılara kapılıp gitmek çok kolaydı. Başımı iki yana salladım.

"Sen bir şeytansın," dedim. "Kendimi düğünden önce bekâretini koruyan bir gelin gibi hissediyorum."

Chloe beni öpmek için parmaklarının ucuna kalktı. "Bekâretini bana vermekte özgürsün, Ryan."

Ne kadar inlesem de bir şekilde kendimi geri çekmeyi başardım. İkimiz de aynı yöne, restorana bakıyorduk. "İşte başlıyoruz..."

Restoranın verandası görüldüğünde, babalarımızın sesini kapıdan bile duyabiliyorduk.

Chloe'nin babası, "Kesinlikle beraber oturmalılar," dedi.

"Saçmalama Frederick, sorun olmaz." Babam her zaman baskın bir karakterdi. "Susan oturma düzeni için çok uğraştı, o ne yaptığını bilir. Kız kardeşlerinin harika hanımefendiler olduğuna eminim. Bırak farklı yerlere otursunlar, insanlar birbiriyle tanışsın."

"Farklı yerlere mi? Sanırım anlamıyorsun, Elliott. Kız kardeşlerim *deli* diyorum. Erkek delisi. Üstelik yeni boşandılar. Fırsat verirsek etraflarındaki tüm bekâr erkeklere salça olacaklar."

Chloe'yi eşikte durdurup elimi omuzlarına koyarak kahverengi gözlerine baktım. "Buna hazır mısınız?"

Chloe parmak uçlarına kalkıp dudaklarıma sıcak bir öpücük kondurarak, "Tabii ki değilim," diye yanıtladı.

Chloe'nin elini tutup içeri girdiğimde babamın kahkahasıyla karşılaştım. "Sence de biraz abartmıyor musun?"

Frederick bir iç çekti. "Keşke abartsaydım. Ben..."

"İşte geldiler." Henry hızla önlerinden geçerek bana doğru yürüdü. Henry konuşmaya devam ederken babalarımız bize bakıyordu. "Bir an hiç gelmeyeceksiniz sandım. Gelip sizi çıplak bir şekilde otel odanızdan çıkarmak zorunda kalacağım diye çok korktum."

Ağabeyime sarılarak, "Korkunç bir görüntü," dedim. "Ayrıca kayıtlara geçsin diye söylüyorum, senin o kata çıkmanı yasakladım."

Babam beni kollarına aldı. "Bennett... Biz de tam Frederick'le oturma düzeni hakkında konuşuyorduk."

Frederick, Chloe'ye bakarak ekledi. "Judith ve Mary'yi ayırmak ne büyük felaket."

Chloe önce benim babama, sonra kendi babasına sarıldı. "Susan bana kızacak ama bu konuda babama katılıyorum. Beraber otursunlar. Daha fazla emlakçıyı hapsedinler istemeyiz. Bu şekilde daha az kayıp veririz."

Bu konu çözüldüğünde Chloe'yi babasıyla baş başa bırakmak için babamı kenara çektim.

Annem kumsalda bir restoran kapamıştı, bu hareketinin mükemmel olduğunu itiraf etmeliydim. Küçük bir bölgede konumlanmış, yürüme yolunun kenarları özenle ahşap kaplanmıştı. İmkân veren tüm yüzey çiçekler ve yeşilliklerle bezenmişti. Güneş batmaya başlamıştı, dışarıdaki oturma alanına minik minik ışıklar düşüyordu. Masalar dolmaya başlarken, bize doğru gülümseyen insanların yarısını tanımadığımı fark ettim.

"Şuradaki insanlar kim?"

Babam, "Biraz daha yüksek sesle konuşmalısın, oğlum," diye yanıtladı. "Büyük büyükannen seni duymayabilir. Aile. Kuzenler, teyzeler... Kuzenlerin torunları." Babam kaşlarını çatarak açık barın önünde oluşmaya başlayan sıraya baktı. "Doğruyu söylemek gerekirse ben bile tam bilmiyorum. Çoktan içmeye başladılar, anne tarafından akrabaların olmalı." Babam omzumu sıkarak ekledi. "Sakın böyle söylediğimi söyleme."

"Süpermiş. Diğer taraf da burada mı?"

"Sanırım. Amcaların verandada. Kuzenlerini daha görmedim."

Birden irkildim. Ağabeyim Henry ve yazlarımızın çoğunu beraber geçirdiğimiz, beraber büyüdüğümüz iki kuzenimiz Brian ve Chris. Dört Ryan erkeğinin en büyüğü olan kuzen Brian biraz bana benzerdi. Sessiz ve ciddi bir çocuktu. Onunla her zaman yakın olmuştuk. Ama Chris'i –ona Bull dememiz konusunda çok ısrarcıydı– düşündükçe kaçıp gitmek istiyordum. Annem her zaman Chris'in bizler gibi olmak istediğini söylerdi. Adının bile sırf bizimki gibi B'yle başlasın diye Bull olmasını istiyordu. Böylece Brian, Bennett ve Bull olacaktık. Bu saçmalığa hiçbir zaman inanmamıştım. Sonuçta Henry'nin ismi H ile başlıyordu. Bull ise düğmesini açtığı gömleği ve kalın kıllarının arasından görünen altın zinciriyle kendine ait bir kişiliği ve tarzı olduğunu iddia ediyordu. Chris'in Bull olarak çağrılmak istemesinin tek sebebi aptalın teki olmasıydı.

Babam suratında bilmiş bir gülümsemeyle, "Eminim Bull seni göreceği için heyecanlanıyordur," dedi.

"İnan dört gözle bekliyorum. Bu arada eminim Lyle'in akşam yemeğinde sana anlatacağı birkaç denizci hikâyesi olur. Belki de son prostat muayenesinin sonuçlarını anlatır?"

Babam başını evet anlamında sallarken gözlerinde zorunlu bir gülümsemeyle odanın ucundaki birine el salladı. Babamın en büyük ağabeyi, Bull'un babası Lyle. Bu adamın, uygunsuz konular için bir filtresi yoktu. Yıllardır denizcilikte yaşadığı onlarca macerasını, kırsal kesimdeki insanların hayvanlarla olan ilişkilerini ve karısının sırtından çıkardığı siyah noktaları anlatır dururdu. "Kadeh kaldırmak istiyor sanki."

Gülerek, "Kesinlikle baba," dedim.

Yanımıza gelen annem yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra başparmağını yalayıp yanağımda bıraktığı pembe ruj lekesini silmek için uzandı. Annemin elinden kurtulup masadan bir peçete aldım.

"Neden mavi takım elbise giymedin?" Annem elimdeki peçeteyi kapıp yüzümü temizledi.

"Merhaba, anneciğim. Çok güzel görünüyorsun."

"Merhaba, tatlım. Ben mavi takımını bu üstündekinden daha çok beğeniyorum."

Üstümdeki Prada marka siyah takım elbiseye bakıp elimle ceketimi düzelttim. "Ben bunu seviyorum." Tabii bavulumu sabahın ikisinde, seks sarhoşuyken hazırladığımı söylememiştim.

"Mavi bu gece için çok daha uygun olurdu." Annem, sabrımı zorluyordu. "Bu takımla cenazeye gidiyor gibi görünüyorsun."

Annem, babamın uzattığı kokteyli alıp titreyen eliyle içtikten sonra uzaklaştı.

"Gerçekten komik." Babam bu söylediğime bir kahkaha atmıştı.

O esnada Chloe yanımıza gelmişti. Belli ki babasıyla uğraşmaktan bezmişti. Odada bir tur atıp herkesi selamladık, bu sırada eski aile bireylerine ve arkadaşlarımıza kendimizi bir kez daha tanıtmak zorunda kalmıştık. Kısa bir süre sonra annem, yemeğin başladığını söylemek için bana seslendi. Böylece tekrar yemek salonuna döndük.

İsimlerimizin olduğu masa kartlarını odanın ortasına koydum. Chloe sağıma, babam ise Chloe'nin yanına oturmuştu. Görünüşe göre babam, Frederick'in önerisini kabul etmişti. Çünkü Chloe'nin teyzeleri Mary ve Judith yan yana oturuyordu. Şimdiden masaya vurup gürültü çıkarmaya başlamışlardı. Chris... Bull içeri girip kendine bir yer buldu. Beni görür görmez bağırarak seslenmiş, bana bakarak bira bardağını kaldırmıştı. Çok geçmeden gözlerini bir insan için mümkün olamaya-

cak kadar yavaş bir şekilde Chloe'ye çevirdi ve tekrar bana dönüp başparmağını kaldırarak "tamamdır" işareti yaptı.

O an kendime vergi dairesinden bir arkadaşımı arayıp onu denetlettireceğime söz verdim.

Elbette şaka yapıyordum... Belki de yapmıyordum.

Akşam yemeğinde fûme somon, yerel domates ve patates pûresi vardı. Her şey mükemmeldi, etrafımda dönen sohbetleri duymazdan gelebiliyordum.

"Dalga mı geçıyorsun?" Bull, anne tarafından büyük teyzeme odanın diğer ucundan bağırdı. "Benimle dalga geçıyor olmalısın. Eagles hayranları hak ettikleri ilgiyi görmediklerini söyleyip duruyor. İlgi ve övgü mü istiyorsun? O zaman şu *lanet* oyunlardan bir tane kazanıver!" Bull birasından büyük bir yudum alıp yutkunarak yüksek sesle geçirdi. "Ayrıca... Yaşın olduğu için bu sorunun yanıtını bildiğini düşünüyorum. Sence neden *Çarkıfelek* hâlâ televizyonda yayınlanıyor? Vanna White'ı giydirebildiğin bir internet sitesi oyunu olduğunu biliyor musun? Kadını şu kâğıt mankenler gibi giydiriyorsun. Tabii siteye girdiğim yok." Bull dinleyen dinlemeyen herkesin masaya yeterince yakın olan şanssız insanların görebileceği şekilde gözlerini işaret etti. "Tüm bunların sebebi ne biliyor musun? Kadın genç olmayabilir ama televizyonda onun kadar seksi, onun gibi yürüyen, arabalara onun gibi dokunan bir kadın bulsam ne yapardım biliyor musun?" Bull elini havaya savurdu, diğer elini ise beline koyup yanındaki boş sandalyeyi göstererek devam etti. "Kesinlikle köşeyi dönerdim!"

"Yüce Tanrım." Chloe, kulağıma fısıldadı. "Tam bir enkaz..."

İçeceğimden büyük bir yudum alıp, "şimdiden anladın," dedim.

"Sen bu adamla mı büyüdüñ?"

Başımı evet anlamında sallarken kalan kırmızı şarabımı bir dikişte içmek irkilmeme sebep olmuştu.

"Peki hep böyle miydi?"

Başımı tekrar salladım. Derin bir nefes aldım ve peçetemle ağzımı sildim. Chloe'nin odayı izleyişini seyrediyordum. Önce kuzenim Brian'a baktı. Çoğu insan Brian'ın yakışıklı bir adam olduğunu düşünürdü, üstelik her zaman vücuduna dikkat eden bir adam olmuştu. Sonra babama ve kardeşleri Lyle ile Allan'a baktı. Amcalarım bu yaşta hâlâ yakışıklıydı. Bununla beraber gözleri Henry'ye ve bana ilişti, sonra tekrar Bull'a baktı. Önündeki gen haritasını değerlendirdiğini anlayabiliyordum.

"Ryan'ların gen havuzunda bir kaçamak olmadığına emin misin? Bu çocuğun bir yabancından olma ihtimali yok mu?"

Sesli bir kahkaha attım, o kadar sesli gülmüştüm ki restorandaki herkes dönüp bana baktı. "Bana bir içki daha lazım," dedikten sonra iki bacağına üzerinde sallanan sandalyemi boş bırakıp ayağa kalktım.

Cebimde titreyen telefonumu çıkardığımda annemden telaşlı mesajlar geldiğini gördüm.

Tatlım, saçların korkunç görünüyor.

DeLoach Pinot mu servis ediyorlar? Masalar için Preston Carignane söylemiştik diye hatırlıyorum.

Babana söyle, teyzen Joan'ı madenci gibi tanıtmayı bıraksın. Neden külçe külçe altın takmış bilmiyorum ama babanın yaptığı çok kaba bir hareket.

Herkesten sıyrılıp ailemi seviyordum ama bu insanlar gerçekten aklını kaçırmıştı. Viski almak için bara kaçtığım sırada birinin omzuma dokunduğunu hissettim.

"Demek Chloe'mizin evleneceği adam sensin."

"Akıllılık edip nikâhtan önce kaçmazsa, evet." Arkamdaki kadınlara döndüğümde onları hemen tanıdım. "Siz Chloe'nin tatlı teyzelerisiniz."

Sağımdaki kadın başını evet anlamında salladı. Kafasındaki kabarık, kızıl saçlar da onunla birlikte sallanmıştı. "Ben Judith." Judith, kardeşini göstererek, "Bu da Mary," diye ekledi.

Judith'in saçlarına baktığında insanın aklına bol bol şekerleme geliyordu. Başından çilekli şekerlemeler fışkırıyor gibiydi. Hatta çilek gibi koktuğuna yemin edebilirdim. Yaşı –Chloe yanılmıyorsa altmışlarındaydı– hesaba katıldığında cildi epey pürüzsüzdü. Beni inceleyen kahverengi gözleri oldukça keskin ve netti. Mary'nin yüzü kız kardeşine benziyordu fakat saçları onunki kadar kabarık değildi. Kahverengi, ince saçları gösterişli bir tokayla tepeden toplanmıştı. Chloe gibi uzun olan Judith hemen çenemin altına geliyordu, Mary ise kısa ve toplucaydı.

Teyzelerle tokalaşmak için elimi uzattım. "Sizinle nihayet tanışabildiğime sevindim." Nazikçe gülümseyerek devam ettim. "Chloe bana sizin hakkınızda harika şeyler anlattı."

Tabii böyle bir şey yoktu. Teyzeler elime aldırmadan beni kendilerine çekip sıkıca sarıldılar.

Mary kocaman gülümseyerek, "Seni yalancı," dedi. "Yeğenimiz pek tatlıdır ama konu iltifata geldi mi pek oralı olmaz."

"Bana yazlarını sizinle geçirdiğini anlattı. Sizden bahsederken sık sık ne kadar 'mükemmel' olduğunuzu söyledi." Chloe'nin kullandığı *yırtıcı* ve *deli* sıfatlarından bahsetmemiştim.

Judith homurdanarak, "İşte buna inanırım," diye yanıtladı.

"San Diego'yu nasıl buldunuz, keyfiniz yerinde mi?" Sırtımı bara yasladım. Göz ucuyla Chloe'yi görebiliyordum. Beklediğim gibi, Bull yokluğumdan faydalanıp hemen yerime oturmuştu. Bir tarafım beyaz atlı bir şövalye gibi kadınımı kurtarmak isterken diğer tarafım şunu

söylüyordu: Bu dünyada kurtarılmaya ihtiyaç duymayacak tek bir kadın var ise o da Chloe idi.

"Ah, hayatımızın en güzel günlerini geçiriyoruz." Judith anlamlı bir bakışla kardeşine döndü. "Ya da geçireceğiz diyebilirim. Biliyor musun, otuz beş yıldır ilk defa bekârsınız. Bu şehir, henüz ne yaşayacağının farkında değil. Kaybettiğimiz bunca zamanı telafi edeceğiz... Ya da bunun uğruna öleceğiz."

Kahkaha atmadan duramadım. Açıksözlülüğün, Mills ailesinin genlerinden geldiği belliydi.

"Peki plan ne?" diye sordum. "Kumsalda takılıp birkaç can yakmak mı?"

"Gibi." Mary göz kırpıp arkadan gelen müziğin ritmiyle hafif bir figür sergiledi.

Judith, barda yanıma gelip bana doğru eğilerek sesini alçalttı. "Bize biraz aileni anlatsana." Odada gezinen gözleri oldukça istekli ve parlaktı. "Sadece bir ağabeyin mi var? Amcan yok mu? Bekâr biri var mı?"

Başımı iki yana sallayarak tekrar güldüm. Frederick haklıydı. "Sadece bir ağabeyim var. Bekâr tek akrabam da şu an nişanlımla konuşuyor." Teyzeler, Bull'a bakıp kaçan hevesleriyle bana döndüler.

"Aman Tanrım... Tanrım..." Judith'in sesi birden yumuşamış, alçalmıştı. Bakışlarını takip ettiğimde giriş kapısına baktığını fark ettim. Will ve Hanna gelmişti. Odanın o köşesi oldukça gürültülüydü. Hanna, Chloe ve Sara tarafından âdeta yakalanmış, Will kenarda bir başına kalakalmıştı. Yüzünde aptal bir gülümseme vardı. Onun bu, ironik bir şekilde surat asışını özlemiştim. Bizim korkak olduğumuz konusunda ısrarcı oluşunu da. Şu an ödleğ biri varsa ta kendisiydi.

Will başını kaldırdığında onu izlediğimi gördü. Suratımdaki, *ben sana söylemiştim*, ifadesini okuyabildiği aşikârdı. Ne kadar yanlış olduğunu ve Chloe'nin öğrendiğinde beni öldüreceğini bilsem de aklıma bir plan geldi.

Bunu yapmadan durabilir miydim?

"O kim?" Judith soluk soluğa kalmıştı. Daha önce birinin bu kadar istekli bir şekilde konuştuğuna şahit olmuş muydum, emin değildim.

"Will," diye yanıtladım. "Max'le çalışıyor. Hani şu hamile nişanlısı olan Britanyalı?"

"Yalnız mı?" Judith bunu söyler söylemez Mary arkasından ekledi. "Eşcinsel değil, değil mi?"

Vicdanımın beni dürttüğünü hissedebiliyordum. Beynimin ufacak bir bölümü yapmak üzere olduğum şeyi durdurmaya çalışıyor, bunun iyi bir fikir olmadığı konusunda ısrar ediyordu.

"Ah, kesinlikle değil." *Yalan değildi.* "Ayrıca çok eğlenceli bir adamdır, hanımefendiler. Çok..." *Bu da teknik olarak yalan sayılmazdı.*

Yanıma sokulan Mary, "Peki yanındaki kız kim?" diye sordu.

"Hanna... Eski bir aile dostu." *Hâlâ yalan söylememiştim.* "Gidip kendinizi tanıtmalısınız.

"Yani evli değil?" Mary'nin ağzı kocaman açılmış, dudakları rujunu tazeleyen bir kadın gibi "O" şeklini almıştı. Bu kadınlar oldukça kararlıydı.

"Evli mi? Aslaaaaa. Asla değil." *Ne? Yalan söylemiyordum ki.*

Teyzeler aynı anda, "Çok seksi," dediler.

Hızla odaya göz attıktan sonra teyzeleri kollarıma alıp birbirine yaklaştırdım. "Size küçük bir sır vereceğim ama aramızda kalacak." İkisine de tek tek baktım. Başlarını salladılar, ağızmdan çıkan her kelimeyi dikkatle dinlerken gözleri kocaman açılmıştı.

"Will'imiz... Will'imiz biraz vahşi bir çocuk. Oldukça doyumsuzdur ve bu özelliğiyle tanınır. Ve en önemlisi... De-ne-yim-li kadınlardan hoşlanır." Bunu vurgulamak için heceleyerek söylemiştim. "Üstelik bu kadınların iki kişi olması daha çok hoşuna gider."

Teyzeler nefes nefese birbirlerine baktı. Birbirlerine telepati yoluyla bir şeyler söyledikten sonra tekrar bana dönüp gözlerini kırıştırdılar.

Sırayla ikisine bakarak, "Anladınız, değil mi?" diye sordum.

Mary, "Ah," dedi. "Anladık."

Gerçekten yatacak yerim yoktu.

Judith ve Mary'nin Will'i izleyişini seyrederken Hanna, Chloe ve Sara'nın dağılarak Will'i yalnız bıraktıklarını fark ettim.

Will yalnız ve savunmasız kalmıştı.

O an, bu oyunun ancak bir şekilde tamamlanabileceğini fark ettim. Restorandaki en önemli insanı tarafıma çekmeliydim. Gözlerimi hızla odada gezdirdim. Hanna safir mavisi elbisesini çekiştirerek arka taraftan içeri doğru yürüyordu.

Hızla ona doğru koştum.

"Nasılsın?" Tuvaletten henüz çıkmış biri için fazla gürültülü ve hevesliydim.

Hanna küçük bir çığlık atıp olduğu yerde kaldı. "Bennett..." Korkudan tek elini göğsünün üzerine götürmüştü. "Beni öldürecektin."

"Tanrım... Özür dilerim. Kızlar seni yakalamadan iki sohbet edelim dedim."

"Ee... Peki." Hanna, etrafına baktı. Onu bu kadar dikkatli izlemem karşısında şaşırmıştı.

"Uçuşun nasıldı?"

Hanna rahatlamış bir halde gülümsedi. Omzumun üzerinden Will'in oturduğu yere bakmaya çalışıyordu. Tahminlerim doğruysa, Will av

olmak üzereydi. Hafifçe hareket ederek Hanna'nın görüş açısını kapatmaya çalıştım.

"Uçuş..."

"Güzel güzel!" Hanna'nın yanıt vermesini bekleyecek vakit yoktu. "Bak, sana bir şey söylemek istiyorum." *Normalmiş gibi davran. Çok büyütme. Rahat ol.*

Hanna'nın dudaklarında mutlu bir tebessüm belirdi. "Nedir?"

"Will bazen ne pis şakalar yapar bilirsin." Hanna başını olumlu anlamda sallarken devam ettim. "Ben de ona bir şaka yapmış olabilirim. Ama yemin ederim..." Bir elimi Hanna'nın omzuna koydum. "Yemin ederim sonunu gördüğünde senin de çok hoşuna gidecek."

"Sonunu gördüğümde mi?"

"Evet. Sonunda çok seveceksin."

Hanna gözlerini kısarak beni süzdü. "Sadece bir şaka, değil mi? Sonunda tıraşlı kafalar ya da yara izleri olmayacak?"

Geri çekilip Hanna'ya baktım. "Bu çok özel bir soru. Yara mı?" Başımı hızla iki yana salladım. "Hayır hayır, asla. Sadece küçük, aptal bir oyun." Hanna'ya en güzel gülümsememle güldüm, Chloe bu gülümsemeyle herkese, her şeyi yaptırabileceğimi söylerdi. Ancak suratımdaki bu gülümseme Hanna'nın daha çok şüphelenmesine neden olmuştu.

Gözlerini daha da kısarak, "Benim ne yapmam gerekiyor?" diye sordu.

"Hiçbir şey. Muhtemelen tuhaf şeylere şahit olacaksın... Görmezden gel, yeter."

"Üç maymunu oyna diyorsun?"

"Evet."

"Eğlenceli mi olacak?"

"Çok..."

Hanna bir süre düşündükten sonra uzanıp elimi sıktı. "Tamam, sen kazandın."

1888'de inşa edilen Del Coronado Oteli, Coronado Adası'nın ince kumlarının üzerine sere serpe yayılmış gibiydi. Göz alıcı kırmızı kuleleri ve kör edici beyazlıktaki binalarıyla insan kendini burada Viktoryen döneme ait bir kartpostalın ortasında hissediyordu. Chloe'yle olası düğün mekânlarını araştırırken birkaç ay önce burada kalmıştık. Chloe otel odasının balkonundan okyanusa bakar bakmaz karar vermişti. Burada evlenecektik.

O gece yemekten döndüğümüzde tekrar gerildiğimi hissettim. Fakat bu sefer tamamen farklı, yeni bir sebebim vardı. Chloe zeki bir kadındı. Dürüst olmam gerekirse benden daha zekiydi. Tüm gece dikkatli bir şekilde beni izlemişti. Şimdi, otele yaklaştığımızda yanımdaki yolcu koltuğunda sessizce oturuyordu. Camdan öylece dışarıyı izliyor olma ihtimali yoktu. Onu biraz olsun tanıyorsam sessizce beni nasıl alt edeceğini planlıyordu.

İşte tam da bu yüzden benim de bir plan yapmam gerekiyordu.

Son dönemeci de dönüp otelin arkasında durduk. Bembeyaz otelin her köşesinden ışıklar saçılıyor, otel karanlık gökyüzünde parıl parıl parlıyordu. Cebimdeki küçük şişeyi yoklayıp saatime bakarken bu yaptığının hayatımda yaptığım en akıllıca şey olduğunu fark ettim. Tabii en aptalca şey de olabilirdi, bunu zaman içinde görecektik.

Arabayı kaldırıma yanaştırdığımda su şişeme uzanıp koltuğumdan hafifçe kalktım. Bir an önce Chloe'nin parfümünden uzaklaşıp temiz havayı içime çekmek istiyordum. Düşüncelerimi toplamak için

birkaç saniyeye ihtiyacım vardı. Muhtemelen on dakika sonra üst katta olacaktım.

O çok ihtiyaç duyduğum soluğu içime çekip anahtarları görevliye verdikten sonra gülümseyerek Chloe'nin elini tuttum.

Lobiye girip asansöre doğru yürüdüğümüzde bizi uğultulu sesler ve hafif bir müzik karşıladı. Chloe'yle buraya geldiğimiz ilk seferi düşünmeden edemiyordum. Onu çift kişilik koca bir yatakta, ismimi haykırana kadar becermiştim. Ellerini arkadan tutup bedenini balkonun demirlerine dayadığımda çıkardığı sesleri bastıran tek şey kıyıya vuran dalgalar ve hışırdayan palmyelerdi.

Hedefini takip eden bir cihaz gibi Chloe'nin peşinden asansöre gidiyordum. Gözlerim direkt kalçalarına odaklanmıştı. Chloe bunun farkındaydı çünkü kalçalarını her adımında belirgin bir şekilde oynatıyordu. Serleştiğimi hissettim. Ama planım suya düşerse kaybederdim.

Odamızın bulunduğu katın düğmesine basarken kendi kendime, *planına odaklan Ben, dedim. Bu kadar zor olamaz. Mesafenin kuru, omuzlarından yukarı bak. Ve Tanrım... Sakın herhangi bir şey hakkında tartışmaya gireyim deme.*

"Her şey yolunda mı, Ryan?" Rakibim karşımdaki duvara yaslanmış bana bakıyordu. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, göğüslerini birbirine iyice bastırmıştı. *Tehlike.* Hemen başka yöne baktım.

"Elbette." Tehlikeyi anlamıştım. Ben zeki bir adamdım.

"Bir şey seni gururlandırmış gibi. Ne yaptın, bugün birini mi kovdun?"

Ah, seni anlayabiliyorum Mills. Anlayabiliyorum. Gözlerimi karşımdaki aynalı kapıdan ayırmadan yanıtladım. "Sofia'nın bizim için hazırladığı kartı düşünüyordum. Dördüncü doğum gününde aldığımız küçük boya setiyle yapmış olmalı. Ama el yazısı bana senin yazını hatırlattı."

Chloe'nin dudaklarında küçük, bilmiş bir gülümseme belirdi. Başını sallayarak kat numaralarını gösteren ekrana baktı.

Omuzlarımda büyük bir ağırlık hissediyordum, bacaklarım ve sırtım iyice ağırlaşmıştı. Yorgunluktan kollarımı kaldıramıyordum. Chloe'ye bakıp kocaman gülümsedim.

Asansör dördüncü katta durdu. Chloe'nin asansörden çıkıp koridorda yürüyüşünü izledim. Chloe kapıyı açmamı bekledikten sonra doğruca banyoya gitti.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum. Ne bekliyordum ki? Beni hızla soyup duvara yaslayıp onunla seks yapmam için zorlamasını mı? Bu kulağa neden bu kadar güzel gelmişti?

Chloe omzunun üzerinden, "Yatmaya hazırlanıyorum," dedikten sonra kapıyı arkasından çekti.

Bir an öylece kaldıktan sonra balkonu açmaya gittim. Birazdan esnemeye başlayacağımı hissedebiliyordum. Akşam yemeği beklediğimden çok daha iyi geçmişti. Fakat biraz uzun sürmüştü. Bull kadehini kaldırıp on beş dakikalık bir aile konuşması yapmış, ortaokuldaki bir kız arkadaşıyla başlayan konuşması Chloe'nin ne kadar güzel olduğuyla son bulmuştu. Annem henüz okumadığım yedi mesaj daha göndermişti. Judith ve Mary, Will'in yanından bana sıırıyordu, Henry ise tatlıdan sonra odayı turlayıp düğün davetlilerinden gizli gizli bahis toplamıştı.

Akşam polissiz bitmişti. Kimse kendini acilde bulmamıştı. Yani böylesine bir grubun ilk gecesi için olabildiğince iyi bir akşamdı. En azından yaşanan kaos sayesinde aklım Chloe'nin daha önceden seks sırasında giydiği ayakkabılarına ya da her yerini gösteren ama aslında her yeri kapalı olan –böylesi daha seksiydi– elbisesine gitmemişti.

Düğün haftamızda seksten uzak durmak gibi bir niyetim olmamıştı. Ancak sonu gelmeyen düğün davetiyelerimizi katlarken düşünmek

için bolca vaktim olmuş, ilişkimizde ilk defa Chloe'nin tadını çıkarmak istediğime karar vermiştim. Kahkahasının, ağzından çıkan kelimelerin ve arkadaşlığının tadını çıkarmak istiyordum. Onu tekrar ne zaman soyacağımı, ne zaman duvara dayayacağımı düşünmeden sadece izlemek istiyordum. Bana güzel bir fikir gibi gelmişti. Ne yalan söyleyeyim, onu biraz da kızdırmak istiyordum. Seks yapmazsak nasıl delireceğinin farkındaydım. Birden banyonun kapısına baktım. Nerede kalmıştı? Göz kapaklarım ağırlaşıyordu, Chloe banyoda her ne yapıyorsa işi bitmek bilmemişti. Bu gece üstüme gelirse onu geri püskürtecek gücüm var mıydı, hiç emin değildim.

Oturma odasında koltuğa oturup elime bir dergi aldım. Geçen her dakikayla birlikte daha da yorgun hissediyordum. Kapının açıldığını gördüğümde neredeyse olduğum yere düşecektim. Chloe omzuna ve sırtına dökülen dağınık, kıvrıcık saçlarıyla duvara yaslanmıştı. Pembe dudakları ışıllı parlıyordu. Dudağındaki rujun göğsümde ve cinsel organımda bırakacağı izleri şimdiden hayal edebiliyordum. Dünyanın en seksi ve karmaşık çamaşırını giymişti. Çamaşırının sutyen kısmı göğüslerini ancak örtüyordu, geri kalanında ise vücudunun üst kısmını sarıp bacaklarının arasına doğru inen siyah, saten kurdeleler vardı. Ancak birkaç denemenin ardından konuşabilmişim.

"Yanında biri mi vardı?"

Chloe kaşlarını çatarak başını iki yana salladı. "Ne?"

"Bunu... tek başına nasıl giydin?" Sesim oldukça kalın ve alçak çıkmıştı. "Tanrım... Bunu nasıl çıkaracağımı bilemiyorum." Ellerimi kaldırdım fakat ellerim oldukça ağırlaşmış, hissizleşmişti. O kadar güçsüzdüm ki bir kâğıdı bile yırtamazdım.

"Bu bir meydan okuma mı?" Chloe mutlu bir şekilde gülümsedi. Gözlerim vücudunun her bir noktasında geziyordu, bakışlarımı ondan

alamıyordum. Çok... Çok güzeldi. Bacakları uzundu, oldukça uzundu ve ayaklarında akşam yemeğinde giydiği mavi topuklu ayakkabılar vardı.

Chloe bana doğru yaklaştı. "Buraya en son geldiğimizde neler yapmıştık hatırlıyor musun?"

"Hatırlamamaya çalışıyorum."

Chloe bir elini göğsüme bastırarak beni kolayca koltuğa itip kucağıma çıktı. "Beni yerde becermiştin..." Sonra bana doğru eğilip çeneme bir öpücük kondurdu. "Balkonda da." Boynumu öpmeye başlamıştı. "Sonra yatakta, yerde, yatakta ve yine yatakta."

"Köşedeki sandalyeyi unutma," diye mırıldandım. Chloe'nin karnımda gezen tırnaklarını hissedebiliyordum, çok geçmeden boynumda gevşek bir şekilde sallanan kravatıma uzandı.

"O geceyi tekrar yaşamak istediğimi söylesem ne yaparsın?" Chloe kulağıma fısıldamaya devam etti. "Beni bununla bağlamayı istesem? Kalçama şaplaklar atıp beni..."

Birden esnedim. Ağzım kocaman açılmıştı.

Chloe geri çekilip bana, aniden çöken vücuduma baktı. Gözlerini kıstı, kapanmak üzere olan gözlerimi süzdü.

Sonra şüpheyle sordu. "Sen ne yaptın?"

Sadece gülümseyebilmişim. Suratımda aptal, bitkin bir gülümseme belirdi. "Kendimi garantiye aldım. Bu arada çok güzelsin, bu üstündekini benim için başka bir gün tekrar giymeni istiyorum."

"Sen ne yaptın, Ryan?" Chloe bağırarak ayağa kalktı, ellerini kalçalarına koymuş bana kaş çatıyordu.

"Şu ufak uyku haplarından aldım." Esneyerek cebimdeki küçük şişeyi çıkarıp Chloe'ye gösterdim. "Ufacık bir şey."

Bu hapları doktor uluslararası seyahatler için reçete etmişti. Ama daha önce hiç kullanmamıştım. Ne kadar hızlı işe yaradığını görmek

beni şaşırtmıştı. Ancak cinsel organım üzerinde kontrol sahibi olamayacak kadar uyuşmam karşısında huzursuz olmuştum. Chloe'nin beni hadım edecekmiş gibi öfkeyle bakması huzursuzluğumu iyice arttırmıştı.

"Seni piç!" Chloe bağırarak göğsüme vurdu. Bu benim için oldukça sert bir hareket olmuştu, olduğum yere yıkılıverip yüzüstü yastıklardan birinin üstüne düştüm. Chloe bağırmaya başlamıştı. Bir şey hakkında bağırıyordu ama ne dediğini tam çözemiyordum. Bunu aslında onun için yaptığımı bir gün anlayacak olması içimi rahatlatmıştı.

Gözlerim kapanmadan önce gördüğüm son şey Chloe'nin hızla odadan çıkmasıydı. Öfkeyle bağırıyor, bunun intikamını alacağını söylüyordu.

Ve sonuç: Bennett: 1, Chloe: 0

Üçüncü Bölüm

Bennett dün gece harekete geçip içimdeki coşkuyu dışarı çıkaramamıştı. Hatta ilaç alıp kendinden geçecek kadar ileri gitmişti. Artık daha kirli oynamanın zamanı gelmişti.

Akşam yemeğinin büyük bir kısmında haylaz Bennett'in, yaramaz teyzelerini hiçbir şeyden haberi olmayan Will'in üstüne salmasını izlemiştim. Bull bana, sattığı arabaları ve becerdiği kadınları anlatırken ne kadar kıskandığı ve rahatsız olduğu aşikârdı. Ailesini karşılayışına, annesinin yemeği gelmeden kendi yemeğine başlamamasına, garsonlara tek tek teşekkür edişine, ben tuvalete kalktığımda ayağa fırlamasına hayran kalmıştım.

Bennett Ryan oldukça tatlı bir herifti. Ve bu gece şu aptal sevişmeme kuralı olsa da onun üzerine çıkacağım kesindi.

Yanımda, onu diz çöktürmeyi garanti edecek bir bavul çamaşır ve kıyafet vardı. Tüm bu dantelli tangaları balayımız

için saklıyordum ama Fiji'deki otel odamıza vardığımızda hiçbir kıyafete ihtiyacımız olmayacaktı.

Bir şekilde, yeni bir görevim olduğunu bilmek iyi gelmişti. Ailelerimizi ve içine sürüklendiğimiz kaosu düşünüp strese girmek yerine Bennett'in beni günde iki kez becerme ihtiyacı duyacağı gerçeğine odaklanmıştım. Bu gerçekten basit bir hedefti. Ailelerimizin iplerini ya da akıl sağlığını kontrol edemezdim ama bu adamın cinsel organını kontrol edebilirdim.

Will bu geceye "Son Özgürlük Gecesi" demişti. Günlerden perşembeydi ve düğün cumartesi olmasına rağmen Will'e göre Bennett cuma akşamından sonra artık evli bir adam olacaktı. Bu yüzden Max'le birlikte bizim için Gaslamp Quarter'da bir gece ayarlamıştı. Birkaç bara gidip bir şeyler içecektik. Max, "Bu gece sarhoş olup Chloe elimize onlarca sayıda maddeden oluşan bir yapılacaklar listesi tutuşturmamış gibi yapacağız," demişti.

Çocuklara bizim odada hazır olmalarını söyledikten sonra kızlarla -Sara, Hanna, çocukluk arkadaşım Julia ve kısa süre sonra kız kardeşim sayılacak Mina- Julia'nın odasında hazırlandık. Ayrı ayrı hazırlanmamızın sebebi biraz kız kıza vakit geçirmek istemiş olmamdı. Aynı zamanda Bennett'in bara gitmeden önce beni görmesini istemiyordum. Çünkü bu geceki kıyafetimi görürse beni yatağa bağlar ve üstümdekileri benim yerime değiştirirdi.

Beni yatağa bağlayıp becereceğini bilsem seve seve üst kata koşardım. Ama Bennett'i tanıyordum, bir karar verdi mi ondan asla dönmezdi. Bugün ufak bir baskın, ufak bir

saldırı gerekiyordu. Nişanlımı baştan çıkarmak için seksi bir oyun oynamak zorundaydım.

Julia ve Mina, Hanna'nın bozulan fermuarıyla uğraşıyordu. Bense Julia'nın yatağında bacak bacak üstüne atmış, dikkatli bir şekilde ipli topuklularımı bağlıyordum. Ayakkabılarım dün gece işe yaramıştı fakat belli ki yeterli olmamıştı. Bu gece üstümde kısacık siyah bir elbise, kulaklarımda sallantılı parlak küpeler vardı. Dün gece San Diego'da dışarı çıkarken giydiğim ayakkabıları giymiştim. Bennett'le ilişkimizin başında JT Miller'in pazarlama konferansı için buraya geldiğimizde ayağımda yine bu ayakkabılar vardı.

Ayakkabılarımın saten iplerini baldırlarımın arkasından bağlarken o geceyi ve Bennett'in nasıl görüldüğünü düşündüm. Neredeyse iki yıl olmuştu. Sabahın erken saatinde W otelinin lobisine gittiğimde Bennett'i bir koltukta beni beklerken bulmuştum.

Saçları korkunç bir haldeydi. Söylememe gerek kalmadan Bennett ellerini gergin bir şekilde saçlarına götürmüştü. Geç anlamıştım ama daha o zamandan birbirimize âşıktık. Benimle bir gece daha geçirmek istediğinde nasıl şaşırdığımı hâlâ unutamıyorum. Onu her şeyden çok istiyordum, böyle açık bir şekilde benimle vakit geçirmek istediğini söylemesini hiç beklememiştim.

Beraber odama gitmiş, saatlerce sevişmiştik. Birbirimize yaşanmış hikâyeler anlatmış, gerçek arzulardan ve hislerden bahsetmiştik. O günden bugüne ilişkimizde büyük bir gelişme olmuştu. Bennett aniden rahatsızlanmış, toparlandığında ise artık kimseden saklanmadan ilişki yaşamamıza karar vermişti.

“Chlo?” Eğilip gözlerime bakan Sara’nın sesiyle daldığım düşüncelerden uyandım. “İyi misin?”

Eğilip diğer ayakkabıma odaklanarak başımı salladım. “Evet. Bennett’le ilk günlerimizi hatırladım da...”

Sara oturup bir kolunu bana sardı. “Burada evleniyor olmanız tuhaf, değil mi?”

Omzumu silktim. “Biraz. Yani hem acı hem tatlı diyebilirim.”

“Onu sevdiğini ilk ne zaman anladın?”

Gözlerimi kapatıp Sara’ya yaklaştım ve mırıldanarak bu sorunun cevabını düşünmeye başladım. “Sanırım onu sevdiğimi fark etmeden önce de bir şeyler hissediyordum. Buraya konferansa geldiğimiz günü hatırlıyor musun? Hani Bennett zehirlenmişti?”

Hemen yanımda oturan Sara, başını evet anlamında salladı.

“Gugliotti sunumunun nasıl geçtiğini anlatmak için Bennett’in yanına gittikten sonra biraz yürüyüp Bennett’in rahat dinlenebilmesi için konferansa geri dönmüştüm. Odama döndüğümde Bennett koltukta oturuyordu. Gayet iyi görünüyordu.” Julia bana bakıp kaşlarını oynattığında bir kahkaha attım. “Tam bir erkek gibi görünüyordu. Üstünde tişört yoktu, saçları çok dağılmıştı. Tek eli, çamaşırının belindeydi. O an onun sadece bir erkek olduğunu düşündüm ama benim erkeğim olmaya başlamıştı. Beni anlıyorsunuz, değil mi?” Etrafımdaki kızlar başlarını salladı. “Sonra en çok bu anları sevdiğimi fark ettim. Ona baktığımda harika bir piçten daha fazlası olduğunu görüyor olmak hoşuma gidiyordu. Sevgililik

sürecinde bana karşı bile oldukça ulaşılmaz ve çekingendi. Yanlış anlaşılacak istemem, tabii bu yönünü de çok seviyordum. Ama baş başa kaldığımızda kalkanlarını indiriyor ve tüm yanlarını görmeme izin veriyordu. İşte tam da böyle bir zamanda, onu sevdiğimi anladım.”

Otel odasının mini barını karıştıran Mina, “Bence daha önceydi,” dedi. “Sizi Bennett’in ailesinin evinin banyosunda bastığımda yüzünü gördüm. Bennett seninle olmanın bir hata olduğunu söylemişti. Fakat senin yüzünde duygularını gizleyemeyen bir kadının ifadesi vardı.”

Burnumu kırıştırarak düşündüm. “Tanrım... O zamanlar ne kadar şerefsiz bir adamdı.”

Mina, “Hâlâ öyle,” diye yanıtladı. “Ama olmasaydı bile, eminim sen bir yolunu bulur, onu yine böyle bir adama çevirirdin.”

Hanna, “Sizi izlemek hoşuma gidiyor,” diyerek araya girdi. “Daha önce sizin gibi bir çift görmedim. Önceden seksin sahte bir şey olduğunu düşünürdüm.”

Hanna son birkaç aydır o kadar çok yanımızdaydı ki bu dürüstlüğü kimseyi şaşırtmamıştı. Tabii Mina hariç.

Mina kulaklarını kapatarak, “Bunu duymamız gerekmiyor,” dedi. Ardından bana bakarak ekledi. “Yine aynı şeyleri duymak istemiyorum.”

Hanna bu gece harika görünüyordu. Üzerinde dizlerine kadar inen geniş yakalı, ipek, gri bir elbise vardı. Julia, Hanna’nın kahverengi saçlarını dağınık topuz yapmıştı. Boynu ise boğazına denk gelen küçük bir elmasla süslü uzun, sade

bir kolyeyle süslenmişti. Will, onu gördüğünde her zamanki ifadesiz suratını koruyabilecek miydi, merak ediyordum.

“Bu gece tüm içkileri ben sipariş etmeliyim.” Sara ayağa kalkıp karnının etrafında toplanan parlak, mavi elbisesini düzeltti. “Yemin ederim, bara gidip on tane *shot* istediğimde barmenin tepkisini görmek için sabırsızlanıyorum.”

“Hamilelik sana çok yakıştı, Sara.” Julia ayağa kalkıp topuklu ayakkabılarını almak için odanın diğer ucuna gitti. Ardından yatağın ucuna oturup Sara’ya bakarak ayakkabılarını ayağına geçirdi. “Şu karnın ve tavırların çok hoşuma gidiyor.”

“Kesinlikle katılıyorum,” dedim. “Giderek şirret bir kadına dönüşüyor.”

Sara bir kahkaha atıp kısa bir süre aynadaki yansımasını inceledikten sonra kolyesini bağlatmak için yanıma geldi. “Sahiden, vücudumun bu halini çok sevdim. Sizce de tuhaf değil mi? Bu kadar kıvrımlı olmak hoşuma gidiyor.”

Julia homurdanarak araya girdi. “Eminim Etienne’in hiç hoşuna gitmemiştir. Sara’nın tasarım elbisesini değiştirmeye çalışırken nasıl öfke nöbeti geçirdiğini unutmadım.”

Hafifçe inledim. *Elbise*. Julia şu ana kadar gördüğüm en mükemmel nedime elbisesini bulmuştu. Üzerinde birbirinden güzel tonlarda mavilikler vardı. Önce düğünün dekoruyla uygun Tiffany mavisiiyle başlıyor, bu mavilik giderek koyu arduvaz mavisine dönüşüyordu. Katlardan oluşan şifon elbisenin omuzlarında incecik, şık askılar vardı. Ancak Sara büyüyen karnı yüzünden elbiseyi değiştirmek zorunda kalmıştı. Tasarımcı Etienne ise sinir krizi geçirmişti. Elbisenin dökümlü kumaşı, simetrik yapısı, çizgileri yüzünden söylenip durmuş,

hatta Sara'nın göbeğine laf etmişti. Etienne öfke çığlıkları atmıştı ve bu iş bana çok paraya mal olmuştu. Yapılan altı değişikliğin ardından Sara nihayet elbisesine kavuşmuştu. Ben de o mükemmel gelinliğimi giyme onuruna kavuşmak için sabırsızlanıyordum.

Mina, Sara'ya bilmiş bir ifadeyle gülümsedi. "Bence vücudunun bu hali Max'in de hoşuna gidiyor."

"Ah, evet," diyerek Sara'nın kolyesini taktım. "Max, Sara'nın bardağına su koyarken bile uygunsuz bir şey izliyor gibi hissediyorum."

Sara'nın yanakları birden kızardı. Kahkaha attım, hamileliği yüzünden yanaklarındaki kızarıklığı saklayamaması hoşuma gitmişti.

Julia mini bardaki son votka toniği bitirip, "Çıkmaya hazır mıyız?" diye sordu. "Bir an önce içmem lazım."

Kapıya yönelip bir bir dışarı çıktık. Lobiye indiğimizde Mina valeye bir araba çağırttı. Arabaya binip kapıyı kapattığımda bizimkilerin otelin lobisinden çıktığını gördüm.

"*Tanrım, Chloe...*" Nefes nefese kalan Julia grubun önündeki Bennett'e bakıyordu. "Şu adama bak."

Dilim, dişlerimin arasında ona hak verir şekilde başımı salladım. Bennett her zamanki gibi saçlarına özen göstermemişti. Her zamanki gibi karman çormanlardı. Will'in anlattığı bir şeye gülümsüyordu. Valeyi selamlamak için çenesini kaldırdığında o köşeli çenesini gördüm. Üzerine bir kot ve siyah tişört giymişti. Tişörtü çok dar değildi ama yumuşak pamuk, kaşmir karışımı kumaşın altından vücut hatları belli oluyordu. Bu tişörtü çok iyi tanıyordum, bunu

ona ben almıştım. Hatta birkaç yıl sonra, Bennett çok giyip yıprattığında çalmayı bile planlamıştım.

Bu gece onu baştan çıkarmak *oldukça* eğlenceli olacaktı.

Bacaklarım oturduğum yerden görünmüyordu, bu yüzden Bennett mini siyah elbisemin sadece üst tarafını görebilmişti.

"Başın büyük belada." Sara topuklularıma bakarak mırıldandı. "Keşke yanınızda olabilsem de tepkisini görebilsem."

Sersem bir şekilde, "Biliyorum!" dedim.

Bennett'in kaşları sessiz bir soruyla havaya kalkarken elimi camdan çıkarıp el salladım. Hayır, onları beklemiyorduk.

"Sidebar'da görüşürüz!" Julia camdan dışarı seslendiğinde Bennett elini kaldırıp her zamanki gibi keyifli bir şekilde gülümsedi.

Sidebar kırmızı siyah deri koltukları, devasa aynaları, duvarlarını süsleyen çıplak vücut fotoğrafları ve tavandan sarkan kırmızı, parlak kuş kafesleriyle muhteşem görünüyordu. Önünde basit bir filigran deseni bulunan, parlak bir mermerden yapılmış ana bar oldukça büyüktü. Vardığımızda bar kalabalıktı ancak tam olarak da dolu değildi. Hemen mekânın arkasındaki iki büyük locayı ayırttık.

Biz bara girdiğimizde bizimkiler henüz Coronado'dan gelmemişti. Biz de içkilerimizi sipariş edip yerimize döndük. Kapıya baktığımda Bennett'in Max, Will, Henry, kuzenleri Chris ve Brian'la içeri girdiğini gördüm. Onları karşılamak için ayağa kalktığımda Bennett'in bana bakakaldığını fark

ettim. Önce kırmızı dudaklarıma, sonra kırmızı ayak tırnaklarıma baktı. Başımın büyük belada olduğunu farkındaydım.

Üzerimdeki dikkatin baskısını yok saymaya çalıştım ancak bu imkânsız gibiydi. Bennett'in yoğun dikkatinin varlığını fiziksel olarak hissedebiliyordum. Boynumda, göğüslerimde ve bacaklarımda âdeta bir ağırlık oluşmuştu. Ayağa kalkıp arkadaşlarımızı selamladık. Göğsümün sıkıştığını hissediyordum, herkesin bir arada eğlenecek olması kalp atışlarımı hızlandırmıştı. Brian'ı, Will'i ve Max'i öpüp Bull'a kısa, nazik bir şekilde sarıldım.

Bennett'e daha dikkatli baktığımda karnımda ve bacaklarımda arasında o tanıdık sıcaklığı hissettim. Parmak uçlarıma kalkıp Bennett'i dudaklarının köşesinden öptüm. "Selam. Bu gece yalanacak kadar harika görünüyorsun."

Öpücüğüme sertçe karşılık veren Bennett ağzını kulağıma bastırdı. "Sen ne giydin öyle?"

Bedenime bakıp ellerimi kolsuz, boncuklu, siyah mini elbisemde gezdirdim. "Yeni. Sevdin mi?"

Cevabımı almak için başımı kaldıramadan Bennett beni kolumdan tutup karanlık koridora sürükleyerek duvara yasladı. Loş ışıktaki yüzündeki öfke ve şehveti görebiliyordum. En sevdiğim Bennett. İçimde artan arzuyla, tenim Bennett'in parmaklarını hissetmek için yanıyordu.

"Sen ne yaptığını sanıyorsun?"

"Daha açık olabilir misin lütfen? İçimi içiyorum, arkadaşlarımla dışarı çıktım. Ve..."

Bennett beni iki eliyle omzumdan tutup duvara sabitledi. Birden inledim, gözleri daha da kısılmıştı. "Ayakkabıları

diyorum, Chloe. Bana şu lanet *ayakkabıları* açıklamayı istiyorum.”

“Benim için çok özeller.” Yavaşça Bennett’in dudaklarına baktım ve dudaklarını izleyerek dudaklarımı yaladım. Bennett, içgüdüsel olarak bana yaklaştı. “Düğünde uğur getirecekler. Bu ayakkabıları, seninle buraya geldiğimizde giymiştim. Hatırladın mı?”

Bennett’in suratı tahmin ettiğim gibi çok öfkeli bir hal almıştı. “Tabii ki hatırlıyorum. Ayrıca düğünde uğur getirmesini istiyorsan düğün günü giymelisin, sana dokunmamaya çalıştığım bu süreçte, bir hafta öncesinde değil.”

Soluksuz bir şekilde, “Pratik yapıyorum,” diye cevapladım. “Aslında düğünden önce üzerinde pratik yaptığım çok şey var, Bennett. Mesela ağzımla ne kadar derinlere inebileceğime bakıyorum.”

“Beni baştan çıkarmaya mı çalışıyorsun?”

Kocaman, masum gözlerimle başımı iki yana salladım. “Hayır, gerçekten deniyorum.”

Bennett omzumdaki ellerini gevşetip öne gelerek alnını alnıma dayadı. “Chlo... Seni her saniye nasıl istediğimi biliyorsun.”

“Ben de seni istiyorum. Bu yüzden belki geç vakitte otele döneriz, hı? Bu ayakkabıları giyerim, beni sırtüstü yatırırsın, bacaklarımı havaya kaldırırsın...” Dönüp Bennett’in kulağının ucunu öptüm. “Hem altımda şu mükemmel korselerden var...”

Bennett geri çekilip arkasını dönerek hızla koridorda ilerledi.

Fırsat bulur bulmaz kadınlar tuvaletine girip makyajımı kontrol ettim. Aynada kendime bir *çak* yapmayı da ihmal etmemiştim. Ama içkim bekledikçe soğumuyordu, ayrıca baştan çıkarmam gereken bir adam vardı. Yani daha fazla oyalanacak vaktim yoktu.

Masaya döndüğümde Max ve Will'le locada oturan Bennett, kendini sakinleştirmeye çalışır gibiydi. Diğer erkekler kendilerine barda içki söylerken kadınlar oturduğumuz yerden birkaç metre ileride dans ediyordu. Bennett kolunu koltuğun arkasına dayamıştı, hemen gidip yanına iliştim, avucumu bacağına üstüne koydum. "Selam. Eğleniyor musun?"

Bennett bir düşmanı bile eritebilecek bir bakışla bana baktı. Gülümseyerek ve boynunu öperek fısıldadım. "Ağzıma boşalman için sabırsızlanıyorum."

Bennett öksürerek votka bardağını masaya vurdu. Bu davranışıyla masanın diğer ucundaki Will ve Max'in meraklı bakışlarını üzerimize çekmişti.

Will suratında bilmiş bir gülümsemeyle, "İyi misin, Bennett?" diye sordu. Bennett çocuklara şu yeni bakire kemerinden bahsetmiş olabilir miydi? Aslında bahsetmiş olmasını umuyordum. Çünkü Bennett'i bu kararından vazgeçirmem için yardımcı olabilecek en iyi iki isim Will ve Max'ti.

"İçki boğazıma kaçtı da."

"Benim ağzımla ilgilenirken çok daha iyi." Will ve Max bu söylediğim karşısında kahkahalara boğulmuştu. Will öne eğilerek bana bir *çak* yaptı.

"Bennett size yeni bakireliğinden bahsetti mi?" diye sordum.

Max, "Seni bekletmekten zevk aldığını söyledi," dedi. "Ama bir saniye, Chloe. Senin şu ayağındaki ayakkabılar ne kadar güzel öyle!"

Nişanlıma doğru sırtarak, "Bence de!" dedim.

Loca hepimiz için yeterli genişlikteydi. Brian ve Bull da içkilerini sipariş ettikten sonra dördümüze katıldı. Birkaç dakika sessiz bir şekilde kokteyllerimizi içtikten sonra Sara'nın mekânda yankılanan kahkahasıyla birlikte Max'le birbirimize bakıp gülümsedik.

"İşte senin kadının geliyor."

Max kızaran yanaklarıyla bardağını bana kaldırdıktan sonra, "Kesinlikle," diyerek içkisinden bir yudum aldı.

Sara'ya bakıp kahkaha attım. "Aslına bakılırsa... kocaman karınlı kadınının elinde bir tepsi dolusu *shot* var."

Max başını kaldırıp inleyerek hızla Sara'ya yöneldi. Koşarken söylediklerini güçlükle duyabilmiştik. "Sara, hayatım! Tepsi çok ağır..."

Will, "Bu herif boku yemiş," diye mırıldandı.

Bennett başını iki yana sallayarak, "Başlama yine," dedi. "Bari Hanna varken çeneni tut."

Will omzunu silkerek arkasına yaslandı. Kız arkadaşını süzerken kimseden çekinmiyor, büyük bir rahatlıkla bacaklarına bakıyordu.

Masadaki adamlara bir bir baktım, gitmem için özellikle sessiz kalıp kalmadıklarını merak ediyordum. Gidersem penislerinden ya da basketboldan bahsedebilirlerdi. Ancak halimden memnundum. Bennett'in omzumdaki kolunun ağırlığı, hareket etmek istemeyeceğim kadar mükemmel bir

his veriyordu. İlla hareket edeceksem, yapmak istediğim tek şey kucığına çıkıp ona hafifçe sürtünmektir.

Bu harika fikri hayata geçirmeye karar vermiştim ki Bennett omzumu sıkıca tutarak beni durdurdu. "Sakın deneyeyim deme."

"Sertleştin mi?" Bunu sadece onun duyabileceği şekilde, sessizce söylemiştim.

Bennett bana sertçe bakarak, "Hayır," dedi.

Dudaklarımı yaladım. Bennett'in gözleri dudaklarıma inip, bedeni benimkine yaklaşıırken nabzım hızlanmaya başlamıştı. "Peki ya şimdi?"

"Sen muazzam bir kadınsın." Bennett geri çekilerek içkisine uzandı.

O an Bull'un kolunda büyük bir kadın suratu dövmesi olduğunu fark ettim. Tekrar Bennett'e eğildim fakat Bennett geri kaçtı.

"Dur dur, gel." Bennett'i tişörtünden çekerek devam ettim. "Bir şey soracağım. Yemin ederim, kulağını yalamayacağım." Bennett, isteksizce yakınlaştı. Hızla kulağını yalayıp sordum. "Bull'un kolundaki kim?"

Bennett bir an Bull'a baktıktan sonra bana dönüp fısıldadı. "Sanırım kız arkadaşı. Eski kız arkadaşı Maisie de olabilir. Çocukluklarından beri çıkıyorlar ama bir ayrılıp bir barışırlar."

Bu bilgi beni şaşırtmıştı. Bull, Maisie'yle hâlâ çıkıyor olabilirdi ama bu, düğündeki kırk yaş altı herkese asılmasına engel değildi. "Şaka mı yapıyorsun?"

"Keşke şaka olsaydı."

Belli etmeden bir kez daha dövmeyi inceledim. İstediğim en son şey, Bull'un onu süzdüğümü görmesiydi. Dövme gerçekten çok büyüktü, neredeyse elim kadardı ve çok detaylıydı. Bir önceki gece üzerinde gömlek olduğu için görmemiştim ama spor kıyafet giydiğinde dövmesi tüm renkleriyle ortaya çıkmıştı. Maisie'nin yüzü ve boynu detaylı bir şekilde çizilmişti ve dövme göğsünün başladığı yerde son bulmuştu.

Tekrar Bennett'e dönüp fısıldadım. "Tanrım. Kız çok iyi olmalı. Bir adam nasıl yalanır biliyorum ama kimse benim yüzümü koluna kazımadı."

Bennett birden donakaldı, bardağına uzanan eli havada kalmıştı.

"Sakin ol, Bay Ryan. *Yüzümü* koluna dövme yapmanı beklemiyorum."

Bennett ağır bir soluk verip bardağını dudaklarına götürdü ve "Güzel," diyerek içkisini yudumladı.

"Ama seni çok sert bir şekilde yalamak istiyorum. O kadar sert yalayacağım ki bunu yapacağına söz vereceksin." Bennett elini sırtıma koyup biraz kızlarla oynamamı söyleyerek beni locadan uzaklaştırmaya çalıştığında güldüm.

Kızlarla dans edip içki içtik. Hanna ve Mina kendinden geçmişti, onları durdurmak imkânsız gibiydi. Dans pistinde her yanımız ağrıyana kadar kahkahalar atarak dans ettik. Eşsiz bir geceydi. En sevdiğim insanlar yanımdaydı. En yakın kız arkadaşlarım etrafımı sarmıştı, hayatımın aşkı ise mekânın ucundan aşk ve nefret dolu bakışlarla beni izliyordu.

Bennett'in şu saçma kararı konusunda bana destek olan Max ve Will yanıma gelip bizimle dans etti. Çok geçmeden

kahkahalar eşliğinde beni kucaklarına alıp Bennett'i öpmem için yanına götürdüler.

Bennett çatık kaşlarla bana bakarken, "Yine de seni seviyorum!" dedim. "Bu gece seni baştan çıkaracağım."

Bennett başını iki yana salladı. Ne kadar ciddi durmaya çalışsa da dayanamayıp gülmüştü. "Ben de seni seviyorum. İstediyini yap, işe yaramayacak. Evlenene kadar bana dokunamayacaksın."

Yan yana dişlerimizi fırçalayıp aynada birbirimizi inceledik. Bennett'i baştan çıkaracağım kostümümün üzerine kalın, pamuk bir sabahlık geçirmiştım. Bennett'in üzerinde ise sadece iç çamaşırı vardı. Bir an uzun uzun, hayranlık içinde çıplak göğsünü izledim. Bu adamın göğüs uçlarını, göğsünün üzerindeki tüyleri, omuzlarını ve karnını seviyordum. Yine hayranlık içinde karın kaslarını sayıp göbek deliğinden çamaşırının beline inen çizgi halindeki tüyleri izledim. Bu çizgiyi yalayıp cinsel organının pürüzsüz tenini tatmak istiyordum.

"Yine uyku hapi aldın mı?"

Bennett azı dişlerini fırçalarken başını iki yana salladı.

Ağzımda diş macunuyla, "Vücudunu çok seviyorum," dedim.

Bennett ağzında köpüren diş macunuyla gülümsedi. "Ben de."

"Sana oral yapabilir miyim?"

Bennett tükürmek için eğilip ağızını çalkaladıktan sonra basit bir şekilde, “Hayır,” dedi.

“Peki hızlı bir şekilde arkadan yapmak ister misin?”

Bennett yüzünü havluya silip başımın üzerine bir öpücük kondurdu. “Hayır.”

Banyodan çıkan Bennett’in arkasından seslendim. “Elimle yapayım?”

“Hayır.”

Yüzümü yıkayıp yatak odasına, Bennett’in yanına gittim. Çoktan yorganın altına girmiş, siyasi bir kitap okuyordu.

“Kitabın kapağında bir asker olması ve oral teklifimi reddetmen karşısında gücenmemiş gibi yapmaya çalışıyorum.”

Bennett göz kırparak yanıtladı. “İşe yarıyor mu, söylersin.”

Omuz silkip sabahlığımı çıkardım ve Bennett’in yanı başında dikilmeye başladım. Küçük, nane rengi tangamın üzerine çiçek desenlerinden dantelleri olan ipeksi, şifon bir etek ve aynı desende bir sutyen giymiştim. Bu ince, ipeksi çamaşırlar şu ana kadar giydiğim en sade ama en seksi şeylerdi.

Bennett başını kaldırıp hızlı, ani bir nefes alarak mırıldandı. “Tanrım...”

“Biraz rahat bir şeyler giyeyim dedim.” Bennett’in üzerinden zıplayarak yorganın içine girdim. “Üzerimde böyle ipek bir etek ve incecik, *pahalı* çamaşırlar varken yanında uyumak hoşuma gidiyor.”

Bennett sırtındaki yastığı düzelterip kitabına döndü. İçimden yüze kadar saydım, diğer sayfaya ancak geçmişti. Kitabı okumadığı aşikârdı.

Yorganı kalçalarım kadar açıp mırıldanarak yanına sokuldum. “Çamaşıırıma dokunmalısın. *İncecikler*. Bir bakışınla yırtılabilecek kadar inceler.”

Bennett öksürüp sabırla gülümsedi. “Eminim öyledirler. Sonuçta onları sana ben aldım.”

“Ama üzerimde bunlar varken uyuyabilir miyim, emin değilim.” Düşünceli bir şekilde kaşlarımı çattım. “Çıkarmama yardım eder misin?”

Bennett bir an duraksadıktan sonra kitabını kapatıp dikkatli bir şekilde başucuna koydu. Ardından yorganı bacaklarım kadar açıp loş masa ışığında beni süzdü.

“Of, çok güzelsin.” Bennett mırıldanarak boynumu, köprücük kemiğimi ve göğüslerimin üst tarafını öpmeye başladı.

Zaferimin heyecanını damarlarımda hissedebiliyordum. Gözlerimi kapattım ve Bennett’in sutyenimi açabilmesi için omurgamı kamburlaştırdım. Belimi saran ince eteğimi çıkarabilmesi için kalçamı da havaya kaldırmıştım. Ancak gözlerimi açıp Bennett’e baktığımda, Bennett’in çamaşıırıma nazik bir şekilde bacaklarım indirdiğini ve dizlerimin arasına ufak bir öpücük kondurduğunu gördüm.

Eksik bir şeyler vardı.

Altımda çamaşıırımla kaldığımda Bennett bana bakıp kötü bir ifadeyle gülümsedi. Sonra çamaşıırımla bacaklarımdan çıkarıp hiç zarar vermeden yere, yatağın yanına bırakarak güldü.

“Böyle daha iyi mi?”

Dik dik Bennett’e baktım, gözlerimden çıkan alevlerle alnında koca bir delik açmaya çalışmıştım. “Adi herifin tekisin.”

Bennett gözlerini oynatarak yanıtladı. "Biliyorum."

"Seni üstümde hissetmeyi ne kadar istediğimi biliyor musun? Çamaşırlarımı görmedin mi? Bu ne saçmalık! Onları dişlerinle yırtıp atman gerekirdi!"

"Gerçekten göz alıcı." Bennett eğilip ağzıma kocaman, tatlı bir öpücük kondurdu. Göğsüm bu öpücük karşısında acı dolu bir arzuyla sıkışmıştı. "Ne kadar istediğini biliyorum. Ben de istiyorum." Bennett iç çamaşırını işaret etti. Öyle sertleşmişti ki cinsel organının ucu çamaşırının beline baskı yapıyordu. "Senden bana güvenmeni istiyorum."

Bennett ışığı kapatmak için uzandığında yüzünü bana döndü. "Beni sevdiğini söyle."

Ellerimi çıplak göğsünde ve saçlarında gezdirerek, "Seni seviyorum," dedim.

"Hadi şimdi uyu bakalım. Yarın büyük bir gün olacak. Misafirlerimizin geri kalanı gelecek, düğünümüz olacak. Kocan olmaya bir gün daha yaklaştım. Kocan olduğumda seni bir daha asla reddetmeyeceğim."

Bennett beni sıcak dudaklarıyla, dilini kullanmadan, hiç inlemeden yavaşça öptü. Dudaklarını dudaklarıma bastırarak, tatlı bir şekilde dudaklarımı emiyordu. Birden huzur olmuş, bu adamın yanında orgazm olmaktan yorulmaya ihtiyaç duymadan uyuyabileceğime inanacak kadar mayışmıştım.

Uyandığımda yatak boştu. Bu, benim için çok garip bir şey değildi. Tam tekrar uyuyacaktım ki Bennett'in çalışmak için

kalkmasına gerek olmadığını hatırladım. Düğünümüz için San Diego'daydık. Kalbim aniden buz gibi oldu, panikle-miştim. Yaşadığım *déjà vu*'nun korkusu mideme kramplar sokmuştu. Ya Bennett yine *hasta* olduysa?

Doğrulup banyonun altından karanlık yatak odamıza kadar gelen ışığa baktım. Yataktan çıktım, suit odanın ana bölgesini geçtim ve salonun hemen yanındaki küçük banyoya doğru yürüdüm. Banyonun kapısının altından ışık geliyordu. Parmak uçlarımda ilerlerken Bennett'e seslenmeli miydin, yoksa yatağıma dönüp iyi olmasını ummakla mı yetinmeliydim emin olamıyordum.

Gözlerimi kırpıştırarak bir adım geriledim. Aklıma Bennett'in midesini bozduğu o gün Sara'yla daha önce konuştuğum şu zehirlenme olayı gelmişti.

Ona, "*Beni neden kaldırmadın?*" diye sormuştum.

"*Çünkü istediğim en son şey beni kusarken görmek,*" demişti.

"*Senin için bir şeyler yapardım. Yapma, böyle bir adam olman gerekmiyor.*"

"*Asıl sen yapma. Ne yapacaktın ki? İnsan zehirlendi mi yalnız atlatmak ister.*"

Bennett'i yalnız bırakmaya karar vererek yatak odamıza dönmeye kalktım.

Ta ki o sessiz iniltiyi duyana dek.

Kalbim sempati karışımı bir duyguyla hızla atmaya başlamıştı. Kapıya gittim, elimi ahşap yüzeye dayadım. Tam ona seslenip buzlu meyve ya da zencefilli gazoz getirmeyi teklif edecektim ki Bennett'in boğuk bir sesle zevkle inlediğini duydum. "Ah. *Oooof...*"

Elimi kapıdan çekip çıkan soluğumu bastırmak için ağzımı kapadım. Düşündüğüm şeyi mi yapıyordu? Sırf bunu yapabilmek için salonun oradaki banyoya mı gitmişti?

Banyoda musluğun açıldığını duyduğumda içeriyi görebilecekmişim gibi dik dik kapıya bakmaya başladım. Bunu ne sıklıkla yapıyordu? Gece yarıları sürekli mastürbasyon mu yapıyordu? Musluğun hafif bir gıcırtyla kapandığını duyduğumda hızla yatak odasına döndüm.

Hemen yatağa girdim ve Bennett, beni *uyurken* bırakıp diğer odada mastürbasyon yaparken hareket ettiğimi fark etmesin diye yorganı çeneme kadar çektim.

Yastığımda dönerken gülmemek için zor duruyordum. Suit odanın diğer ucundaki banyo kapısı açıldı ve halı hafif bir ışıkla aydınlandıktan sonra oda tekrar karanlığa büründü.

Bennett halının üzerinde yatak odasına doğru ilerlerken nefesimi yavaşlatmaya çalışarak onu dinliyordum. Yorganı dikkatli bir şekilde açtı, yattı ve yanıma kıvrılıp alnımı öptü.

Su yüzünden soğuyan elini sıcacık ellerimde gezdirerek, "Seni seviyorum," diye mırıldandı.

Hâlâ karar verememiştim. Uyuyor numarası yapmaya devam mı etmeliydim, yoksa bunun için ona bağırıp küfürler mi etmeliydim? Uykulu bir şekilde Bennett'e sokulup elimi göğsüne, kalbinin üstüne koydum. Kalbi, gerçekten çok hızlı atıyordu.

Gizli saklı, hızlı bir orgazm yaşamış gibiydi.

Bennett'e iyice sokulup kulağına yaklaştım. "İnlerken adımı bile söylemedin. Doğrusu gücendim."

Aniden donakalan Bennett, kalbinin üzerindeki elimi avucunun içine alarak, "Uyuyorsun sandım," diye cevapladı.

Homurdanarak hafifçe çenesini emdim. "Gizli tuvalet orgazmın zevkli miydi?"

Bennett nihayet, "Evet," diyerek itiraf etti.

"Neden oraya gittin ki? Elimle yapabiliirdim. Ya da yapabileceğimiz birçok şey vardı."

Bennett hafifçe gülerek söylendi. "*Chloe...*"

"Bunu çok sık yapıyor musun?" Bennett sesimdeki küçük endişeyi fark etmiş miydi, merak ediyordum.

"Seninle olduğumdan beri hiç yapmadım. Ben sadece..." Bennett elimi ağzına götürüp avucumun içini öptü. "Çırlıçırlıydın. Benim için çok zor oldu..." Bennett söyleyeceği şeyi düşünür gibi güldü. "Birkaç saattir çok *sertim*, uyuyamadım."

Bennett'in gece yarısı böylesine kalın ve boğuk çıkan sesini çok seviyordum. Gece yarısında, orgazm olduktan sonra değişen sesini daha da çok seviyordum. Tabii bunu gizli gizli banyoya gidip kendi kendine yapmış olsa da. Bennett'in sesi orgazm sonrası daha da kalınlaşır, ağzından çıkan kelimeler âdeta ağırlaşır. İşte o zaman insanı delirtecek bir seksiliği olurdu. "Peki ne düşündün?"

Bennett bir an durduktan sonra başparmağını elimin üstünde gezdirmeye başladı. "Yüzüme oturup bacaklarını açmıştın. Cinsel organım da ağzındaydı. Aynı geçen geceki gibi."

"Kim önce boşaldı?"

Bennett homurdanarak, "Bilmiyorum," dedi. "Bunu..."

Hafifçe göğsüne vurdum. “Hadi, lütfen. Fantezilerinin ne kadar ayrıntılı olduğunu biliyorum.”

Bennett karanlıkta bana doğru dönerek devam etti. “Tabii ki sen geldin. Tamam mı, oldu mu? Artık uyuyabilir miyiz?”

Onu duymazdan gelerek sordum. “Ağzıma mı geldin yoksa...”

“Ağzına. Uyu, Chloe.”

“Seni seviyorum.” Uzanıp Bennett’i öptüm.

Bennett bir an dudağını ağzıma alıp emmeme izin verdi. Fakat sonra hızla geri çekildi ve kollarını belime sarıp başımı göğsüne çekti. “Ben de seni seviyorum.”

Karanlıkta gülümseyerek, “Kalkıp banyoya gitmek istemiyorum,” dedim.

Bennett’in ağzını açtığını gördüm ancak bir şey demeden önce birkaç saniye geçmesi gerekmişti. “O ne demek?”

Sırtüstü yatıp bacaklarımı açtım ve tek bacağımı onun bacağının üstüne attım.

Bennett hafifçe inledi. “Chloe...”

O an çoktan ıslandığımı fark ettim. Bennett’in kendine yaptığı şeyi ve düşündüğü şeyleri düşünmek ıslanmama sebep olmuştu. Gelirken banyoda çıkardığı sesi düşünmek de öyle. Sesinde pişmanlık ile karışık bir rahatlama vardı. Ve bunu eğlenceden çok, ihtiyaçtan yapmış olması bana daha seksi geliyordu. Ellerimi tenimde gezdirmeye başladım.

Bennett yanımda hareketsiz bir şekilde duruyordu. Sessizce dudaklarımdan kaçan ilk iniltimi duyduğunda irkilerek bana yanaştı. Bedenimin yarısını kaplar vaziyette üstüme

doğru gelip boğazımdan göğüslerime inen boşluğa öpücükler kondurmaya başladı.

“Bana ne düşündüğünü söyle.” Tenime doğru fısıldıyordu. “Aklından geçen her şeyi duymak istiyorum.”

“Senin elin olduğunu hayal ediyorum.” Kendimi okşarken nabzımın hızlandığını fark ettim. “Benimle oyun oynuyorsun.”

Bennett’in sesi öyle kalınlaşmıştı ki sadece bir titreşim duyuyordum. “Peki ne yapıyorum?”

Yutkunarak yanıtladım. “Klitorisime dokunmanı istiyorum ama sen klitorisimin etrafında küçük daireler çiziyorsun.”

Bennett bir kahkaha atıp göğüs ucumu ağzına aldıktan sonra küçük bir öpücükle birlikte serbest bıraktı. “Bir parmağını içine sok. Oyun oynamaya devam et. Yalvardığını duymak istiyorum.”

“Daha fazlasını istiyorum.” Parmağım, Bennett’in parmağından çok daha küçüktü. Onun tek parmağı bile yetersiz gelirken kulağımda bu ses, tenimde bu nefes varken benim parmağım işkence gibi geliyordu. “Daha hızlı istiyorum. Daha kalın istiyorum.”

“Vücudun nasıl da şehvet dolu.” Bennett çenemi emerek devam etti. “Kesin çok ıslandın. Alev alev yanıyorsun. Şu an tadının nasıl olduğunu çok iyi biliyorum.”

Parmaklarımla klitorisimin etrafında daireler çizdim. Bennett’in de böyle yapacağını biliyordum. Böyle yapmamı istemişti. Başımı yastığıma gömerek fısıldadım. “Daha hızlı. Lütfen, daha fazlasını istiyorum.”

Bennett sessizce cevapladı. "İki el. İki parmağını içine sok, diğeriyle de dışarıdan okşa. Hadi, seni dinlemek istiyorum."

Diğer elimi aşağıya indirip Bennett'e iyice yaklaştım. Kalçamda yeniden sertleşen cinsel organını hissedebiliyordum. İki elimle kendime dokunurken arkamdaki Bennett'ten tertemiz bir ter ve sabun kokusu geliyordu. Boynumu ve göğsümü arzuyla öpüp fısıldarken yeni çıkan sakalları tenime batıyordu. "*Tanrım, Chloe...* Seni dinlemek istiyorum."

Bennett göğsümü avuçlayıp sertçe ağzına sokarken nefesimin kesildiğini hissettim. Beni emerken çıkardığı sesleri çok seviyordum. Çaresiz bir şekilde inliyordu. Çıkardığı sesi ruhumun derinliklerinde, her kemiğimde hissedebiliyordum.

"Ah..." İnlemeye başlamıştım. "Geliyorum..."

Bennett göğüs ucumu bırakıp üzerimdeki yorganı çekti. Tenim otel odasının serinliğinde donuyor, Bennett'in gözlerindeki alevin sıcaklığıyla yanıyordu.

"Seni elimle beceriyorum," diye inledi. "Hadi bana ne istediğini göster." Bennett'i memnun etme isteğiyle kalçamı havaya kaldırdım. Bana merhamet etmesini, üzerime çıkıp benim onun olduğumu göstermesini istiyordum.

Ama Bennett bir bacağıma havaya kaldırıp popoma bir şaplak attı. "Ben daha iyisini yapardım. Elim seni çok daha sert becerirdi. Ben olsam sana *çığlıklar* attırırdım."

Tüm bunlar yeterli bir senaryoydu. Kulağıma bastırılmış dudaklar beni cumartesi günü uzun uzun, sertçe becereceğini söylüyordu. Öyle uzun, öyle sert bir şekilde becerecekti ki kendi elimi arayacaktım. Bu şekilde, parmaklarımla orgazm olmayı başarmıştım.

Fakat yaşadığım orgazm Bennett'in yaşattığının yanında hiçbir şeydi.

Soluk soluğa, tatminsiz bir sessizlikte yastıklarımıza yattık.

Bennett'in göğüslerimdeki nefesi ve tenime çarpan edepsiz sözcükleri orgazm olmaya yetmiyordu. İçimde, üzerimde ya da bir şekilde benimle orgazm olurken yaşadığı zevki hissetmek istiyordum. Rahatladığı o anın her bir saniyesine şahit olmak istiyordum. Bennett bana aitti, yaşadığı zevk ve vücudu bana aitti. Beni neden bekletiyordu ki?

Ancak Bennett o sahiplenici, büyük elini vücudumun tüm kıvrımlarında birkaç saniye bekleyerek kalça kemiğimden omzuma doğru çıkardığında tam olarak ne yaptığını anlamıştım.

Bana evlilikten başka düşünebileceğim bir şey veriyordu.

Kendini geri çekiyordu çünkü ona işkence yapmamı istiyordu.

Kendine işkence ettiriyor ve bundan nefret ediyor gibi yapıyordu.

Geçirdiğimiz bu hafta boyunca *eski biz* gibi hissettiğimizden emin olmak istiyordu. Görünürde diğer insanlarla ilgileniyor gibi olsak da girdiğimiz her karanlık odada, aklımızdan geçen her özel düşüncede birbirimize odaklanacaktık.

Bennett koridorun iki ucunda birbirimizi gördüğümüzde hayatımızın en iyi seçimini yaptığımızdan emin olmamızı istiyordu.

"Sen çok zeki bir adamsın, biliyor musun?" Bennett'in yanına sokulup ellerimi omzunda ve saçlarında gezdirdim.

Bennett dudaklarını boynuma bastırıp boynumu hafifçe emdi. "Bana sonra teşekkür edeceksin, Einstein."

Ardından dönüp beni öptü, bu öpücük karşısında yavaşça inledim. Emirler yağdıran dudakları çok sertti. Dudaklarının her kıvrımını, her boşluğunu hissedebiliyordum. Karnıma değen sertliği hissettiğimde Bennett'i üzerime çekmeye çalıştım.

"Seni içimde istiyorum." Kendi sesimin ne kadar boğuk, ne kadar arzu dolu çıktığını duyabiliyordum. Ellerimi Bennett'in boynunda gezdirip yüzünü avucuma alarak onu bir kez daha kendime çekmeye çalıştım.

Ama Bennett bir soluk verip dönerek parmaklarımı dudaklarına götürdü.

"Tanrım..." Bennett parmaklarımı tek tek dudaklarına götürüp dilinde gezdirerek cinsel organımı tadıyordu. Sonra elimi itip yüzünü avucuyla kapatarak söylendi. "*Lanet olsun...*"

"Ben..."

Bennett devam edip onu yanımda tutmama fırsat vermeden yataktan çıkıp banyoya gitti ve kapıyı arkasından sertçe kapattı.

Dördüncü Bölüm

Ertesi sabah gözlerimi güçlükle açtım.

Açık balkon kapısından içeri süzülen hafif gün ışığı, yatakta tenimi ısıtıyordu. Havadaki tuzun tadını alabiliyor, kumsala vuran gelgitin sesini duyabiliyordum. Chloe'nin vücuduma dayanmış bedeninin sıcaklığını da. Çırılçıplaktı.

Chloe uykusunda bir şeyler mırıldanarak bacağını bacağımın üstüne atıp biraz daha yanaştı. Üzerinde yattığımız çarşaflar her geçen dakika biraz daha onun gibi kokuyordu.

Küçük bir iniltiyle kendimi Chloe'den kurtarıp çok dikkatli bir şekilde yanından kalktım. Ayağa kalktığımda çok sertleşen, bencil cinsel organımı fark ettim. Kendi kendime, *gerçekten mi*, dedim. *Yine mi?* Dün gece banyoda iki kez –Chloe'nin küçük gösterisinden önce ve sonra olmak üzere– rahatlamama rağmen hâlâ bu haldeydim. Gerçekten tam bir haindi.

Chloe, cumartesiye kadar beklememizi söylediğim için çok zeki olduğumu düşünüyordu. Fakat bunun şu ana kadar aldığım en kötü

karar olduğunu düşünmeye başlamıştım. Vücudumda bu kadar ısrarcı bir organ ve içimde rahatlama arzusu varken çok gergin ve öfkeli hissediyordum. Ayakta duramayacak kadar yorulana dek sevişmek, kendimi yatağa atıp uyuyacak kadar yorgun olmak istiyordum.

Normal şartlarda sıcak yatağımı ve çıplak Chloe'yi bu şekilde bırakacağıma sağ elimi kesmeyi tercih ederdim. Ama şartlar şu an normal değildi. Doğruyu söylemek gerekirse sağ elim son birkaç gündür pek kıymetliydi.

Dün gece az kalsın pes ediyordum. Ve şu noktada düşman etrafımı bir kez daha sarmıştı. Buradan hemen çıkmam gerekiyordu.

Salonda telefonumu bulup Max'e mesaj attım. Koşmam lazım. Geliyor musun?

Max bir dakikadan kısa bir süre sonra cevapladı: Tabii ki. Will'i alıp saat onda ana havuzda olurum, tamam mı?

Görüşürüz, yazdıktan sonra telefonumu koltuğa fırlattım.

Chloe uyanmadan önce kendimi rahatlatıp odadan kaçacak vaktim vardı.

Max büyük ihtimalle sevişip gelmişti. Havuza yaklaşırken dağınık saçlarını ve rahat bir şekilde sallanan kollarını izledim. Onun için çok mutlu olmasam ondan nefret etmem çok kolay olurdu.

Tamam, hayır hayır. Ondan biraz da olsa nefret ediyordum.

"Rahatsız edici şekilde keyifli görünüyorsun." Kendimi parlak, mavi şemsiyenin altındaki şezlonga atıverdim.

Max suratında koca bir sırıtışla, "Çok üzgünüm ama sen hiç öyle görünmüyorsun," dedi. "Bekâret yeminin sana dert olmaya mı başladı?"

İç çekerek boynumu büktüm. Vücudumdaki her bir kasın ne kadar gerildiğini o an fark etmiştim. "Hâlâ yarın olmadı mı?"

Max başını gülerek iki yana salladı. "Az kaldı."

"Will nerede?"

"Galiba hâlâ Hanna'yla. Beklememizi söyledi, birkaç dakikaya gelecekmiş." Max karşıma oturup koşu ayakkabılarının bağcıklarını sıkılaştırdı.

"Güzel. Benim de seninle konuşmak istediğim bir şey vardı."

Max gözlerini kısıp bana baktı. "Neymiş o?"

"Will'in doğum günüm için ayarladığı şarkı söyleyerek doğum günü kutlaması mesajını ileten korkunç palyaçoğu hatırlıyor musun?" Vücuduma istemsiz bir ürperti gelmişti. Böyle şeyler Will, Bennett ve Max şovu için bir kaide haline gelmişti. Vegas'ta Will için yanlışlıkla bir transseksüel eskort tuttuğumuz için bize misilleme yapmış ve bizi sahte kiralık katilleriyle kumarda hile yaptığımız gerekçesiyle korkutmuştu. Bu oyunlar giderek abartılı bir hal almıştı. Chloe içimizden birinin hastanelik olacağını ya da kendini hapiste bulacağını ısrarla tekrar ediyordu. Bence hapishane ihtimali daha yüksekti.

Max inleyerek yanıtladı. "Tanrım. Bunu nihayet hafızamdan sildiğimi sanıyordum. Yine hatırlattığın için teşekkür ederim."

Will'in henüz gelmediğinden emin olmak için otele baktım. "Bunun öcünü almak istiyorum."

"Peki..."

"Dün gece Chloe'nin teyzeleriyle tanıştın mı?"

"Topal bir ceylanın etrafında dolanan çakalları andıran kadınları mı diyorsun? Evet, hoş kadınlardı."

"Böyle davranmalarının sebebi biraz ben olabilirim." Max'in tepkisini ölçmek için durup bekledim fakat hiç etkilenmiş durmuyordu.

"Biraz mı? Ben?"

"Tamam tamam, tamamen benim yüzümden."

Max başını iki yana salladı ama çok eğlendiği belliydi. "Umduklarını alacaklarını düşünmüyorsun, değil mi?"

"Bence tek istedikleri biraz eğlenmek. Onlara Will'in deneyimli kadınlardan hoşlandığını ve grup seks sevdiğini söyledim ki yalan değil."

Max tek kaşını havaya kaldırdı.

"Teknik olarak doğru," diye düzelttim. "Cehenneme gideceğim, değil mi?"

"Hanna'ya söyledin mi?"

"O kadar da şerefsiz değilim, Max." Max, kaşını *öyle mi* der gibi kaldırırsa da onu yok sayarak devam ettim. "Oyuna dâhil olmasını teklif ettim. O da kabul etti."

"Gerçekten mi? Beklediğimden daha rahat bir kız." Max başını şaşkınlıkla iki yana sallıyordu. Hangi kız arkadaş böyle haince bir plana onay verirdi ki? Hanna'nın çok zeki bir kız olduğu ortadaydı.

"Onu Will'in zarar görmeyeceği konusunda ikna etmem biraz sürdü. Ama nihayet ikna oldu. Bu arada Hanna'yı gerçekten çok severim."

Max başını hızla sallayarak, "Ben de," dedi.

"Peki ne düşünüyorsun? Sence iptal mi etmeliyim? Dürüst olacağım, kendimi biraz kötü hissediyorum. Sonuçta Chloe'nin teyzeleri."

Gelen ayak sesleriyle kafamızı kaldırdık. Will hızlı adımlarla bize doğru geliyordu.

Max hızla öne eğilerek fısıldadı. "Söylersen seni öldürürüm."

Otelden uzaklaşmaya başladığımızda kıyıda sörfçüler geziniyor, birkaç kişi koşarak yanımızdan geçiyordu.

Sağımda benimle aynı hızda koşan Max, "Ee, seni bu kadar erken kaldıran nedir?" diye sordu. Zorlu bir koşucu olan Will bizi geride bırakmıştı, birkaç dakikada bir omzunun üzerinden arkasına bakıyor, hakaretler yağdırarak cesaret vermeye çalışıyordu.

"Ee... Her şey. Hayatımın hiçbir evresinde aynı anda hiç bu kadar yorgun ve canlı hissetmemiştim. Bunu duymak istemeyebilirsin fakat on saat uyusam mı, yoksa sevişsem mi bilemiyorum."

Max sempatik bir tavırla omzuma vurdu. "Bu duyguyu çok iyi bilirim."

Max'e bakarak, "Kesin bilirsin," dedim.

Max kahkahasını bastırarak, "Özür dilerim dostum," dedi. "Acınla dalga geçmek istemiyorum. Fazla özele girmek de istemiyorum ama... Sara'yı daha önce hiç böyle görmemişim. Hep... Nasıl desem?" Max, düşünerek çenesini kaşıdı. "Her zaman çok istekli bir kadındı. Ama hamile Sara'ya gelince... Dostum... Enerjisine yetişemiyorum."

Max'i dalgaların arasına atmak istiyordum ancak bu kadar hevesli ve heyecanlı konuşuyor olması beni mutlu etmişti. "Bu, şu ana kadar senden duyduğum en anlaşılmaz şey olabilir."

"Kesinlikle öyle."

İnleyerek yanıtladım. "İnan, senden nefret etmemek için elimden geleni yapıyorum."

"Asıl konuyu bir kenara bırakırsak, genel olarak nasıl gidiyor?"

"Aynı. Annem yarım saatte bir mesaj atıp endişelendiği her şeyi uzun uzun yazıyor. Chloe'nin babası, Frederick Watch için görevlendirilen Julia olmadan nerede bulunması gerektiğini bir türlü fark edemiyor. Bull, Chloe son bir kaçamak yapmak ister mi diye gözünün içine bakıyor. Günün sonunda kendimi bir rehabilitasyon merkezinde bulacağım."

"Peki Chloe?"

"Chloe aynı Chloe. Seksi ve öfkeli. Beni sürekli merak içinde bırakıyor. Dün gece bir an onu boğacağımı sandım ama konuşarak anlaştık. Sanırım nihayet aynı pencereden bakabiliyoruz."

"Güzel." Max çok kısa ve düz bir şekilde yanıt vermişti. Gözünün sürekli Will'de olduğunu da fark etmiştim.

Yüzündeki ifadeyi inceleyerek, "Ne?" dedim.

"Bir şey yok."

"Bir şey söyleyeceksen söyle."

Will artık ona yetişemediğimizi fark etmiş olmalıydı ki hızla geri döndü. "Siz ne konuşuyorsunuz?" Tişörtünün ucuyla alnını sildi ve şaşkınlık içinde aramızdaki mesafeye baktı.

Max, "Bennett'in bekâret planından konuşuyoruz," diye yanıtladı.

"Ah, iyi." Will dönüp bana baktı. "Bana sorarsan bu seks yasağı duyduğum en aptalca şey."

"Ben..."

Max sözümü keserek, "Bence de," dedi. "Saçma bir oyun oynadığının farkındayım ama evlenmek için Kaliforniya'ya gidip kumsalda mükemmel bir suit tuttuktan sonra seksi nişanlıyla yatmamak da ne demek oluyor?"

Will başını sallayarak, "Aptal," dedi.

Max bana soğuk bir bakış attı. "Embesil."

"Erkeğin yüz karası. Dürüst olmamı istersen..."

"Of, bilmiyorum işte!" Sesim kumsalda yankılanmıştı. "Hiç mantıklı görünmediğinin farkındayım! Ama aslında mantıklı. Özel olsun istedim. Aramızdaki gerilimi kaybetmeyelim dedim. Chloe'ye, bana öfkelenmesinin ne kadar eğlenceli bir şey olduğunu hatırlatmak istedim. Onunla baş edebilecek tek erkeğin ben olduğumu unutmasın istedim. Gerçekten de

öyleyim! Şimdi aldığım en kötü karar gibi geliyor ancak bu işe girdim bir kere. Kendimi nasıl bir çıkmaza soktuğumu görebiliyor musunuz?"

Ellerimi kaldırıp çılgınca etrafı gösterdiğimde arkadaşlarım ürkmüş bakışlarla zoraki bir şekilde baş salladı.

"Bu savaşı ben başlattım. Şimdi kurallara uymak zorundayım. *Chloe'den* bahsediyoruz. Testislerimden biri zaten elinde, en azından diğerini kurtarayım! Onu cumartesi gecesinden önce becerirsem iki testisimin de elinde olduğunu anlayacak ve ipleri eline alacak. Benimkini yaladığında ona *teşekkür* etmemi bekleyecek! Ona şaplak atmama *izin* verdiğini sanacak! Her işini halletmek için kimsenin yatak odasında giymediği o ayakkabıları giyecek!" Büyük, derin bir nefes alarak sesimi alçalttım. "Ve sonra... Sonra hayatımın geri kalanını onu sadece yatağa bağlanıp varlığıma teşekkür edene dek becerilmeye ihtiyaç duyan nankör, gaddar, huysuz bir kadın olduğuna ikna etmeye çalışmakla geçireceğim."

Bağırırken ağızımdan çeneme akan salyaları sildim. Ardından gözlerimi yumdum, göğsüm hızla inip yükseliyordu.

Will korku içinde fısıldadı. "Senin *gerçekten* sevişmen lazım."

Max iri elini omzuma koydu. "Haklı, dostum. Durum düşündüğünden de ciddi."

"Ah, kes sesini." Max'in elini itip kumsalın aşağısına doğru yürümeye başladım. "Benim hatam olabilir ama siz de en az benim kadar kötü durumdasınız. Chloe bu hafta galip gelirse siz de kaybetmiş olacaksınız. Bu dünyadaki tüm erkekler kaybetmiş olacak ve daha önce çekmediğimiz acıları çekeceğiz. Benim de hoşuma gitmiyor, bu kadarını ben de planlamamıştım fakat karşı karşıya kaldığımız durum bu."

Max başını iki yana sallayarak yanıma geldi. "Sevişmeye ihtiyaçı olan tek erkek sen değilsin, Ben. Chloe de bu hafta kendi gibi değil. Belki stratejin işe yaramıyordur."

Yavaşlayarak tekrar durdum. "Sen ne demek istiyorsun? Geçen gece onu gördün. Tam bir baş belasıydı, görmedin mi? Nasıl kendi gibi olmuyor?"

"Chloe'nin baş belası olduğunu düşünüyorsan bu evlilik işi seni çok yumuşatmış," dedi Max. "Siz şu ana kadar gördüğüm en hoppa çiftsiniz. Bazen sizi izlerken iki çizgi film karakteri izliyor gibi hissediyorum. Ve şimdi Chloe Mills senin kalkanlarını indirdi, istediğini elde edebiliyor. Seni bir sandalyeye bağlayıp üzerinde zıplaması için yalvarana kadar sana işkence edebilir. Dün gece ne giydi? Kısa bir elbise mi? Göğüslerini mi salladı? Chloe, bağnaz Bennett'e tüm kurallarını çiğnetip ona kendini becerten aynı kadın mı? Ben bunu yemem."

"Ben..." Aptal bir şekilde gözlerimi kırpıştırdım.

Max, "Ona geri kafalı teorini anlat, Will," dedi. "Gerçekten çok zekice."

Will bir adım yaklaşarak pis pis sıırıttı. "Daha önce fırtına öncesi sessizlik diye bir şey duymuş muydun? Kasırga ya da büyük bir hava olayından önce her şeyin derin bir sessizlik içinde olması?"

"Sanırım." Bu sözden ve Chloe'yle olan bağlantısından hiç hoşlanmamıştım ancak Will'in anlatacaklarını da merak ediyordum. "Evet."

Will'in suratında, söyleyecekleri dünyanın en mükemmel şeyiymiş gibi yoğun bir ifade belirmişti. Will hafifçe dizlerini kırdı ve ellerini sertçe havada gezdirmeye başladı. "Buhar, sıcaklık yükselir ve fırtınanın merkezine doğru yol alır. Yukarı yönlü hava akımı, doymuş havanın bir kısmını yok eder ve en yüksek bulutlara yükselmesine sebep olur.

Buraya kadar anladın, değil mi?" Göğsümde oluşan endişeyle birlikte başımı evet anlamında salladım.

Max, "En iyi kısım geliyor," dedi.

"Yükselen havada sorun yok ama hava alçalmaya başladığında oluşan basınç yüzünden sıcaklaşıp kuruyor. Yani durgunlaşıyor." Will anlattıklarının etkisini görmek için durdu. "Sonucunda oluşan durağan hava kütlesi bulutu nemlendiriyor ve ortaya komple durgun bir hava çıkıyor. Fırtına öncesi sessizlik."

Daha şimdiden başını sallamaya başlayan Max dünyanın en zekice çıkarımını duymuş gibi Will'in sırtını sıvazladı.

Kaşlarımı çattım. "Siz ne diyorsunuz?"

Max uzanıp omzumu sertçe kavradı. "Dostum, anlatmaya çalıştığımız şu: Kuşun kafeste olduğunu düşünen sensin. Ama biz senin o küçük bombanın patlamasını bekliyoruz."

Günün geri kalanı boyunca bir şahin gibi Chloe'yi izledim. Korkarak itiraf etmeliyim ki Max ve Will haklıydı.

Odaya dönüp tek başıma duş aldığımda benimle hiç mücadeleye girmede. Çıplak omzuna öpücük kondurduğumda bana sadece sıcacık bir şekilde gülümsedi. Gözlerinde ufacık bir korku yoktu, o an birkaç saniye içinde mahvolacağımı sandım. Ya da kahvaltıda menüde ben vardım. Chloe bir havluya sarınmıştı, saçlarını kuruturken vücudu hâlâ ıslaktı. Çıplak olduğunu hiç dile getirmedi, onu giydirmem için yardım istemedi. Bir kez bile onu becermemi teklif etmedi.

Bu kadar uysal ve sevgi dolu olması beni çok şaşırtmıştı.

Garson onu kahvaltı siparişi sırasında sinirlendirdiğinde hiç tepki vermedi. Teyzeleri etrafında kamerayla dolanıp sürekli videosunu çekmek için ısrarcı olduğunda sakinliğini korudu. Annem düğünde saçlarını yukarıdan değil, aşağıdan toplamasını teklif ettiğinde yüzünde sadece küçük bir gülümseme belirdi.

Havadaki fırtınanın *kokusunu* alabiliyordum ve düğün henüz başlamamıştı.

"Küçük bir kaza derken ne demek istiyorsunuz?" Düğün organizatörüne diktiğim gözlerimi hızla Chloe'ye çevirdim. Chloe, kumsalın ötesinde hızla yürüyordu. Başta birkaç küfür duyduk fakat şimdi tuhaf bir sakinlikle elleri göğsünde kumsalda yürüyordu.

Kaşlarımı çattım ama dikkatimi düğün organizatörümüze çevirmem uzun sürmemişti. Kristin ise hızlıca bir açıklama yapmaya çalışıyordu.

"Her şey yoluna girecek, Bennett." Bu sözlerin beni sakinleştirmesi gerekirdi ancak çok öfkelenmiştim. Bir şeyler ters gittiğinde birine bağırmanız gerekirdi. Yüksek sesle haykırmalıydınız, herkese mükemmel olmayan herhangi bir şeyi kabul etmeyeceğinizi göstermeliydiniz. Kapıları çarpmalı, insanları kovmalıydınız. Mavi, Chanel marka kısa elbiseniz ve incilerinizle, gelin ve damada *her şeyin yoluna gireceğini* söyleyemezsiniz.

"Düğün kıyafetleriyle ilgili küçücük bir sorun var."

Küçük bir kaza. Küçücük bir sorun. Duyduğum sıfatlar boğazımı düğümlemeye başlayan büyük korkuyla tezatlık oluşturuyordu. "Kıyafetler sabah getirildi ama çantaları açtığımızda bir yanlışlık olduğunu

ve kıyafetlerin ütülenmediğini fark ettik. Bu küçük bir şey, Bennett. Chloe gelip bakmak istemeseydi bunu size aktarmazdım bile."

Chloe kırıksık düğün kıyafetlerimizi görmüş ve ortalığı ayağa kaldırmamıştı, öyle mi? Bir iç çekip geçici birkaç sıra sandalyenin yerleştirildiği kumsala baktım. Chloe'nin teyzeleri Will'in iki yanında yerini almıştı. Will ise suratında gergin bir ifadeyle ellerini kucağında birleştirmişti. Aslında düğünden kaçıp bu olaydan bütünüyle kurtulabilir miydi, karar vermeye çalışır gibiydi. Mina'yla konuşan Hanna ara ara Will'e bakıyordu. Küçük gülümsemesi, daha önce şahit olmadığım kadar büyük bir gülümsemeye dönüşmüştü. Önümüzdeki yıllar içinde çok iyi dost olacaktık.

Max ve Sara... Bunun için odalarını beklememiş olduklarını fark ettiğimde gözlerimi devirdim. Tanrım, ondan nefret ediyordum. Ailem ayakta, birbirleriyle sohbet ederek törenin başlamasını bekliyordu.

"Peki şimdi ne olacak?" diye sordum.

Kristin gülümsedi. "Tüm kıyafetleri kuru temizlemeye gönderdik bile. Sabaha hallolmuş olacak. Kıyafetleri yarın birden önce getireceklerine söz verdiler."

"Düğün yarın dörtte." Elimi saçlarımda gezdirerek devam ettim. "Sence de biraz yakın bir saat değil mi?"

"Bu şekilde..."

"Cevabın beni tatmin etmedi. Kıyafetleri gidip kendim alacağım."

"Ama..."

Kulak misafiri olan ağabeyim Henry, yanımıza gelip bir elini Kristin'in omzuna koydu. "Sadece başınızı sallayın. İnanın böylesi daha kolay olacak."

Düğün davetlilerinin geri kalanı da geldiğinde Chloe'nin yanına gittim. Chloe artık volta atmıyordu, kumsalda oturuyordu. Narin, pembe elbisesini bacaklarına çekmiş, parmaklarını kuma gömmüştü.

Suya bakarak, "Törene hazır mısınız?" diye sordum. Uzanıp Chloe'yi ayağa kaldırdıktan sonra onu elinden tutup diğerlerinin arasına götürdüm. "Biraz sessiz görünüyorsun."

Chloe başını iki yana sallayıp, "İyiyim," dedikten sonra Kristin'in olduğu yere doğru ilerledi.

Peki madem. Kafamın üzerindeki bulutların şekillenmesini bekleyerek gökyüzüne baktım.

Chloe'ye her daim deli olmamın asıl sebebi onu yok sayamıyor olmamdı. Beraber olalım ya da olmayalım, onu hiçbir zaman yok sayamıyordum. Bu, tanıştığımız günden beri böyleydi. Onu günümün her saniyesinde istiyordum ve bu beni öfkeliyordu. Dikkatimi dağıttığı için ona söylenirdim. O da bana. Ve bu tartışmanın sonucunda onu daha çok istiyor olurdum. Bu her zaman bu şekildeydi.

Şimdi bile, Rahip James koridorun diğer ucunda nerede, ne zaman, ne yapacağımızı anlatırken gözlerimi ondan alamıyordum.

"Bennett?" Birinin bana seslendiğini duyduğumda kafamı kaldırdım. Herkesin beni beklediğini gördüğümde şaşırmışım. Max'in kahkahasını hemen tanımışım, omzumun üstünden bana doğru gelen bu kahkahanın ardından içimden ona bir tane patlatmak gelmişti. Kristin yavaşça, "Törenin bir provası için hazır mısınız?" diye sordu. Sanki bunu defalarca sormuş gibiydi.

Kaşlarımı çattım, bu kadar dalıp gitmiş olmam sinirlerimi bozmuştu. Etrafımda olanlar benim için kuşkusuz çok önemliydi. "Elbette."

"Peki o zaman. Çocuklar? Düğün düzenine geçelim mi?"

Etrafımdaki insanlar bir şeyler mırıldanarak koridorun ucundaki yerlerini aldı.

Sağdıçım olarak sıranın en önüne geçen Henry kolunu Sara'ya uzattı.

Kristin, "Evet," diye söze girdi. "Şimdi neler olacağını açıklayayım. Sağdıç ve nedime şu taraftaki yeşilliklerde duracak. Sandalyeleri de oraya koyacağız." Kristin koridorun aşağısına giderek çimlerin köşesindeki alanı işaret etti. "Ve buradan kumsala doğru gidecekler. İki orkide süslemenin hemen arkasına yaklaşık üç yüz elli sandalye daha koyacağız." Kristin Henry ve Sara'yı tutup onları yerlerine götürdü. "Tamam, ilk nedime ve sağdıç kim?"

Julia öne atıldı, aynı anda Max ve Will de öne çıkmıştı.

Max, Will'e bakıp ağzından onaylamadığını belirten sesler çıkardıktan sonra uzanıp Julia'yı kolundan tuttu. "Bu tatlı kadın benim, dostum."

"Ama ben..." Will etrafına baktı. "Benim nedimem nerede?"

"İşte burada, tatlı çocuk." Will'in arkasına baktığımda dördüncü nedimemiz, Sara'nın asistanı George'un sıraya girip Will'in koluna girdiğini gördüm.

"Benimle dalga geçiyor olmalısınız." Will tam bunu söylerken yerinden sıçrayarak küçük bir çığlık attı. Chloe'nin teyzelerinden biri geçerken onun kalçasını sertçe sıkıyordu.

Max, George'a dönüp, "Görünüşe bakılırsa başın belaya girecek," dedi. "İşler yolunda gitmezse şu iki hanımı karşında bulabilirsin."

"Ah, hayır." George teyzelerin arkasından bakakaldı. "Şu iki panter, seksi damadımız ve buzlar kraliçemiz evlenene kadar uzak dursa iyi olur. Will benimdir."

Mina, Will'in diğer koluna girerek, "Ve benim," dedi. "Bu şanslı adam ikimize de sahip."

George, Mina'ya gülümsedi. "Her zaman münasebetsiz olmak zorunda mısın?"

Mina göz kırparak yanıtladı. "Hem de her saniye."

Chloe, Kristin'e döndü. "Açık bar olacak mı? Benim için koridorun sonuna bir bar koyabilir miyiz? Böyle bir şey isteyebilir miyim?"

"Burada neler oluyor?" Will bize baktıktan sonra panter teyzelerin nereye gittiğine baktı. "Sarhoş mu oldum? Hanna, benim kalçamı mı sıkıştırdılar?" Will, George'u işaret ederek devam etti. "Onun olmamı mı istiyor? Bana biraz yardımcı olabilir misiniz?"

Hanna büyük pembe şemsiyeli, parlak pipetli, gösterişli içkisi-nden bir yudum aldı. "Bilmiyorum, kendi başının çaresine bakıyor gibi görünüyorsun." Pipetinden uzun uzun içkisini çekti. İyi bir içici değildi, saatler içinde kumsalda uyuyakalacağına iddiaya girebilirdim.

"Yüce Tanrım." Will homurdanarak George'un kolunu koluna geçirdi. Ardından, "Önden gitmeye kalkma," dedikten sonra diğer kolunu Mina'ya uzattı.

Kristin iç geçirdi. "Tamamdır, düzeni hallettik. Şimdi herkes sıraya girsin." Yavaş yavaş düzene giren düğün, anlamlı bir hale gelmeye başlamıştı. İlk defa. "Tamam, güzel. Chloe, sen buraya geri geliyorsun. Gelinin babası nerede?"

Frederick, Chloe'nin yanında yerini almıştı. Hep birlikte törenin olduğu yere doğru ilerledik. Tanrı'ya şükür tek yapmam gereken annemi sandalyesine götürmektir. Çünkü her şey çok karışıktı ve Chloe'nin göğüsleri elbisesinin içinde gerçekten muazzam görünüyordu.

Müstakbel gelinim nihayet mihrabın altına, yanıma geldiğinde ellerini ellerimin içine aldım ve birlikte pedere döndük. Gri saçlı, bu-
nak pederimiz önündeki metne odaklanmak için donuk mavi gözlerini iyice kısmıştı.

Garip bir şekilde sessiz olan Chloe, her söylenene baş sallıyor ama hiçbir teklifte bulunmuyordu. Bir yanım endişelenmeye başlamıştı, bu evlilik öncesi yaşanan gerginlikten çok daha fazlası olabilirdi. "Sizi Bennett'in eşi ilan edeceğim ve Bennett..." Rahip sözlerini bitirir bitirmez Chloe'yi kenara çekecektim.

Chloe'nin kafasını kaldırdığını gördüm. Kaşlarını, yanlış duymuş gibi çatmıştı.

Dikkatli bir şekilde bekleyerek sordu. "Ne dediniz, ne dediniz?" Bir an, işte dedim. *İşte fırtına başladı. Max'in bu sabah bahsettiği kadın geldi.*

Ve sonra pederin söylediği şeyin onu neden öfkелendirdiğini fark ettim. *Ah, hayır.*

"Hangi söylediğimi soruyorsunuz, genç hanımefendi?" Rahip, parmağını okuduğu sözcüklerin üstünde gezdirerek eksik ya da yanlış telaffuz ettiği bir şey olup olmadığını kontrol etti. Bu kadar hızlı yanıt aldığına göre ağzından yanlış bir şey çıkmış olmalıydı.

"Bennett'in eşi dediniz, değil mi? Bennett. Ama ben onun eşi-yim. Yani o Bennett olarak kalacak ama ben ona ait olacağım. Kendi kimliğimi bir kenara koyacağım ve tek özelliğim Bennett'in eşi olmak olacak, öyle mi?"

Şaşkın mırıltıların arasından Max'in sesinin yükseldiğini duydum. "Yağmur kokusu alan var mı?"

James öne eğilip Chloe'nin kolunu okşayarak sıcak bir şekilde gülümsedi. "Seni anlıyorum tatlım..." Ardından yardım arar gözlerle bana baktı. "Senin istediğin tören versiyonu bu değildi, değil mi Bennett?"

Chloe alev alev gözlerle hızla bana baktı. "Ne?"

"Chloe." Chloe'nin elini iyice kavradım. "Seni anlıyorum. Hemen bir düzenleme yapacağız. Bana bir tören tercihim olup olmadığını sordular, ben de..."

Chloe duyduklarına inanamıyormuş gibi, başını iki yana sallayarak geriledi. "Sen ha!" Chloe öyle büyük bir tepki vermişti ki içindeki bu öfkeyi tek kelimeyle aktarıyor olması karşısında etkilenmiştim. "Ona bu metni sen mi verdin? Seçtiğin tören yemini bu mu?"

"Bu satırları özellikle seçmedim." Korkmuştum. Ancak itiraf etmeliydim ki Chloe'nin bu öfke krizi, göğsünün hızla inip çıkışı beni etkilemişti. "Ama metindeki bu bölüm..."

"Bana hiçbir şey açıklamana gerek yok. Adam, ataerkilliğe ait gücü savunan saçma sapan, eski bir metin okuyor. Ya da senin seçtiğin versiyonu diyelim. Daha önce kiliseye gittim, Bennett. 'Kadınlar, kendilerini eşlerine sunar, değil mi?' Saçmalık. Ben üniversite mezunuyum, yüksek lisansımı yaptım ve beni küçümseyen karakterinle başa çıkarak koca bir staj bitirdim. Tüm bunları kendi kimliğimi kaybedip senin küçük, sevimli karın olmak için yapmadım. Ve..." Chloe derin bir nefes alıp Kristin'e döndü. Donakalan Kristin ağzı yarı açık bir halde bekliyordu. En ufak bir hareketinin Chloe'yi daha da öfkeliendireceğinden korkar gibiydi. "Hangi temizleme şirketi binlerce dolarlık bir gelinliği ve smokini bir kamp çantasına tıkmış eşofman gibi getirir?"

İçindeki heyecan, arzu ve öfke yüzünden etrafımı doğru düzgün göremiyordum. "Küçümseyen karakterin derken ne demek istedin? Belki kişiliğini bu kadar önemsemeyip bu kadar öfkeli olmasaydın yanında daha keyifli olurdum!"

"Hah! Kahveni, çikolatayı getirip göğüslerime bakmıyormuşsun gibi davransaydım keyifli mi olurdun?"

"Belki göğüslerini sürekli gözümle sokmasaydın bakmazdım!"

"Chloe." Chloe'nin elini iyice kavradım. "Seni anlıyorum. Hemen bir düzenleme yapacağız. Bana bir tören tercihim olup olmadığını sordular, ben de..."

Chloe duyduklarına inanamıyormuş gibi, başını iki yana sallayarak geriledi. "Sen ha!" Chloe öyle büyük bir tepki vermişti ki içindeki bu öfkeyi tek kelimeyle aktarıyor olması karşısında etkilenmiştim. "Ona bu metni sen mi verdin? Seçtiğin tören yemini bu mu?"

"Bu satırları özellikle seçmedim." Korkmuştum. Ancak itiraf etmeliydim ki Chloe'nin bu öfke krizi, göğsünün hızla inip çıkışı beni etkilemişti. "Ama metindeki bu bölüm..."

"Bana hiçbir şey açıklamana gerek yok. Adam, ataerkilliğe ait gücü savunan saçma sapan, eski bir metin okuyor. Ya da senin seçtiğin versiyonu diyelim. Daha önce kiliseye gittim, Bennett. 'Kadınlar, kendilerini eşlerine sunar, değil mi?' Saçmalık. Ben üniversite mezunuyum, yüksek lisansımı yaptım ve beni küçümseyen karakterinle başa çıkarak koca bir staj bitirdim. Tüm bunları kendi kimliğimi kaybedip senin küçük, sevimli karın olmak için yapmadım. Ve..." Chloe derin bir nefes alıp Kristin'e döndü. Donakalan Kristin ağzı yarı açık bir halde bekliyordu. En ufak bir hareketinin Chloe'yi daha da öfkeliendireceğinden korkar gibiydi. "Hangi temizleme şirketi binlerce dolarlık bir gelinliği ve smokini bir kamp çantasına tıkılmış eşofman gibi getirir?"

İçimdeki heyecan, arzu ve öfke yüzünden etrafımı doğru düzgün göremiyordum. "Küçümseyen karakterin derken ne demek istedin? Belki kişiliğini bu kadar önemsemeyip bu kadar öfkeli olmasaydın yanında daha keyifli olurum!"

"Hah! Kahveni, çikolatayı getirip göğüslerime bakmıyormuşsun gibi davransaydım keyifli mi olurdun?"

"Belki göğüslerini sürekli gözümüne sokmasaydın bakmazdım!"

"Beni ufacak şeyler için ofisine çağırıp durmasaydın göğüslerimi gözüne sokmamış olurdum. 'Gider raporundaki el yazısını okuyamıyorum, Bayan Mills. Bu belgeler yakın tarihe göre sıralansın istiyorum, Bayan Mills. Kalemimi düşürdüm Bayan Mills. Belki siz eğilip sandalyemin yanından alıverirsiniz, çünkü *ben büyük bir sapığım!*'"

"Bu sonuncuyu asla söylemedim!" diye bağırdım.

Chloe direkt gözlerimin içine baktı. Göğüslerini göğsüme yasladı ve şehvetle parlayan gözleriyle gözlerime baktı. "Ama aklından geçirdin."

Evet geçirmiştım. "Seni yedi yüz elli kere kovmayı da düşündüm. Şimdi bu düşüncemi gerçekleştirmedığım için doğru kararı vermiş olmayı dileyelim."

Chloe, "Sen egoist bir şerefsizsin," diye kükredi.

"Sen de erkek avcısı bir sürtüksün!" Tanrım, böyle bağırmak çok tanıdık gelmiş, iyi hissettirmişti. İşte ihtiyacımız olan buydu. Onu kumlara yatırıp kıyafetlerini yırtmak, ısırarak ve teninde izler bırakmak istiyordum.

Elimi Chloe'nin saçlarına götürdüm fakat Chloe, elimi itti ve beni gömleğimden tutup kendine çekerek sertçe, uzun uzun öptü. Dillerimizin karıştığı bu öpücük, bulunduğumuz yer düşünüldüğünde oldukça uygunsuzdu. Doğrusu, etrafımızda uçuşan ısıklar ve korku dolu özürleri duyana kadar kendime gelememiştım.

Birinin, "Ah, Tanrım," dediğini duydum.

Annem, "Galiba..." diye mırıldandı. "Galiba son birkaç haftadır çok stres yaşadılar."

Başka biri, "Tanrım," dedi. "Bu çok tuhaf."

"Seks de yapacaklar mı?.." Bu kesinlikle George'du.

Henry, "Kim bugün yaparlar demiştin?" diye sordu. "Will? Sen mi demiştin?"

Chloe beni çoktan yere yatırıp kucağıma çıkmıştı.

"Tamam tamam!" Babamın sesini duyduğumda dizlerimin üstüne kalktım ve ellerimi saçlarından çekip, kemerimi Chloe'nin ellerinden kurtarmaya çalıştım. "Kristin? Arabalar ön tarafta olmalı. Şimdi tören yemeğı vakti. Hadi, herkes yemeğı!"

Beşinci Bölüm

Tenim âdeta yanıyordu. Arabada, yanımda oturan Bennett telefonda e-postalarına bakıyordu. Hayatında hiç olmadığı kadar sakindi. Düğün provamız korkunç bir şekilde son bulduğunda üstümü değiştirmek için hızla üst kata çıkıp suratıma su vurmuş, akıl sağlığımın geri gelmesi için birkaç dakika beklemiştim. Tekrar Bennett'in yanına döndüğümde ona bağırarak için bir sebep daha arıyordum. Büyük bir kavga daha istiyordum. Maalesef kavga etmek bizim için seks anlamına geliyordu ve ikimiz de şu aptal birbirine dokunmama oyunu konusunda hemfikirdik.

Ağır bir sessizlik içinde oturuyorduk, korkunç geçen provada yaşadıklarımız kalın bir sis bulutu gibi aramızdaydı.

Bennett boğazını temizleyip bana bakmadan sordu. "Haplarını getirdin mi?"

Bennett'e bakıp telefonu tutan eline vurdum. Bennett telefonunu hızla cebine soktu.

“Ne dedin?”

“Doğum kontrol haplarını getirdin mi? Haplarını getir-din mi?”

Yanıma dönüp Bennett’e baktım. Arterlerimden taşan alevler ve buzlar tüm vücuduma yayılmıştı. “Sen benimle dalga mı geçiyorsun?”

“Dalga geçiyor gibi mi *görünüyorum*?”

“Haplarımı son on yıldır senin yardımın olmadan yanıma alıyorum. Son bir buçuk senedir, haftanın çoğuş günü Bennett Ryan’ın kontrol listesi olmadan, lanet olası her seyahatimizde yanımda taşıyorum. Sen *şimdi* benim ne kadar sorumlu olduğumu sorgulamaya ihtiyaç duyuyorsun, öyle mi?”

Bennett gözlerini kırpıştırarak cebine koyduğı telefonu çıkardı. “Basit bir ‘evet’ ya da ‘hayır’ yeterli olurdu.”

“Siktir gite ne dersin?”

Bennett başını bana çevirip çok sessiz bir şekilde yanıtladı. “Bence ateşle oynuyorsun, Bayan Mills.”

Göğsümden aşağı inen sıcaklık önce bacaklarıma, oradan bacaklarımin arasına yayıldı. O an Bennett’in beni isteyerek baştan çıkardığını fark ettim. Gözleri ne kadar sakın baksa da beni her zamanki gibi heyecanlandırmıştı. Koltuğumda hareket ederek fısıldadım. “Seni kontrol delisi.”

“Huysuz kadın.”

Öne doğru eğilip işaret parmağıımı göğsüne götürerek kelime kelime konuşmaya başladım. “Sen. Zorba. Baskıcı. Gaddar. Bir. Herifsin.”

Sırtımın ansızın limuzinin zeminine değdiğini hissettim. Birden nefessiz kalmıştım. Bennett tüm ağırlığını üstüme

vermiş şekilde cinsel organını bacaklarımın arasına bastırıyordu. Eteğimi yukarı çekip bedenini sertçe benimkine bastırırken dudaklarını dudaklarıma değdiriyor, dilini ağzımın içinde ve dişlerimde gezdiriyordu. İnlemesini duyabiliyordum, hatta bu ses bana öyle yakındı ki dilim, boğazım bile titriyordu. Ağzımda, ellerimde, cinsel organımda büyük bir boşluk hissediyordum. Onu vücudumun *her bölgesinde* istiyordum.

Bennett'e doğru uzanıp saçlarını kuvvetli bir şekilde çektim. Bennett acıyla inleyerek bir eliyle bileğimi kavradı ve kolumu başımın üzerine koydu. Diğer eli ise vücutlarımızın arasındaydı.

Bennett iki sert hamlenin ardından iç çamaşırımı parparça etti. Bana dokunmasını beklemediğim halde neden böyle incecik ve şık çamaşırlar giyiyordum, bilmiyordum. Bennett kendi pantolonunu indirip cinsel organını çıkardı ve bacaklarımın arasındaki yerini aldı.

"Lütfen." Elimini kurtarmaya çalıştım, elimi kurtarıp iki elimle kalçalarını tutmak ve onu yönetmek istiyordum.

"Lütfen ne? Lütfen beni becer mi?" Bennett çenemi ve boynumu emiyordu. "Lütfen beni boşalt mı?"

"Evet."

Bennett boynumu yalayıp emmeye devam ediyordu. "Bunu şu an hak etmiyorsun. Ben..." Bennett, burun deliklerini genişleterek bana baktı. "Ben istiyorum ki..."

"Ve gecenin çifti geldi!" Birden boğuk bir ses duydum.

Limuzinin kapısı açılana kadar aracın kaldırıma yanaştığını fark etmemiştik. Gülümseyerek kapıyı açan Max

bizi o şekilde gördüğünde yüzünde korkuyla hızla kapıyı kapattı. Dışarıdan tekrar sesini duydum. “Görünüşe göre mutlu çiftimizin konuşmak için birkaç dakikaya ihtiyacı var!”

Hızla üstümden kalkan Bennett pantolonunu çekip gömleğini pantolonunun içine sokarak bana baktı. Doğrulup eteğimi aşağı indirdikten sonra yırtık çamaşırımı elime aldım.

Öfkeyle elimdeki çamaşırı Bennett’e fırlatarak bağırdım. “Şu sapkınlığını gece yapsan olmaz mıydı, Bennett?”

Bennett başını iki yana sallayarak fırlattığım yırtık çamaşırı alıp ceketinin cebine koydu.

Ben küçük aynada saçımı ve makyajımı kontrol ederken Bennett dirseklerini dizlerine koymuş saçlarını çekiştiriyordu. “Lanet olsun!”

“Bu aptal kuralı sen koydun.”

“Güzel bir kural bence.”

“Bence de öyleydi,” diye mırıldandım. “Ama artık o kadar emin değilim. İkimizi de birer mağara adamına çevirdin.”

Aynı anda derin bir nefes alarak soluğumuzu kontrol altına almaya çalıştık. Parmaklarım kapı kolunda son bir kez Bennett’e bakarak sordum. “Hazır mısın?”

Bennett saçlarını bırakıp bana baktı. Saçlarımı, yüzümü kontrol etti. Ardından göğüslerime ve bacaklarıma bakıp gözlerimin içine baktı.

“Kısmen.” Bennett yüzümü avuçlarının içine alıp dudaklarıma bir öpücük kondurdu. Alt dudağımı dudaklarıyla çekip hafifçe emdi. Gözlerini hiç kapamamıştı, direkt olarak gözlerime bakan sert, soğuk gözleri sıcacık, sevgi dolu

oluvermişti. Sonra dudaklarımı bıraktı ve tekrar, “Kısmen,” dedi. Ardından çenemi, boynumu öptü ve dudaklarıma bir öpücük daha kondurdu.

Böyle bir adilik yaptığı için özür diliyordu. Benim özrüm ise bunu yapmasına izin vermektir.

Bali, Hai Restoran Coronado'daki Otel Del'den birkaç kilometre uzakta olsa da Bennett'in San Diego'da en sevdiği yerdi. Shelter Adası'nın en kuzeyinde yer alan bu yer, Coronado kadar, limanı da görüyordu. Polinezya dekoruna sahip iki katlı binanın üst katı gösterişli bir restoran olarak dizayn edilmişti, okyanus seviyesinde ise özel bir organizasyon odası bulunuyordu.

Limuzinden, boş kaldırıma (Max, misafirlerin bizi içeride karşılamasının daha iyi olacağına karar verdiğiinden kaldırım boştu) indiğimde bir kahkaha attım. Restoranın fotoğraflarını daha önce görmüştüm, dünyaca ünlü kokteylleri içeren geniş bir menüsü olduğunu da biliyordum fakat ilk defa gelmiştim. Balayımızı ben, akşam yemeğimizi Bennett organize etmişti. Birinci katı komple kapatmış, hatta verandaya taşmıştık. Suyu bakan bir bar vardı, bir barmen içeride içki karıştırmakla meşguldü. Garsonlar kalabalığın arasında aperitifler taşıyordu. Düğünümüzdeki herkes ve ailemiz büyük günden bir gün önce, akşam yemeği için toplanmıştı. İçeri girip arkaya doğru ilerlediğimizde misafirlerimiz bizi coşkuyla karşıladı.

Bu çok tatlı bir şeydi. İçerideki herkes ailemiz ve yakın arkadaşlarımızdı. Ama Bennett yanımda insanlara teşekkür ederken gergin bir şekilde gülümsüyordu. Bu garip hissiyatı için onu suçlayamazdım. Kim bilir kaç kişi onu limuzinde üstümde cinsel organını bana sürterken görmüştü.

En azından bu geceki tüm misafirlerimiz aileden ya da düğündendi. Hepsi hiçbir şey görmemiş gibi davranmak üzere anlaşmıştı.

İnsanlar bizi karşılamayı bitirdiğinde kalabalıkta Judith teyzenin sesini işittim. “Bu adam beni yirmilerimde becerebilirdi.”

Etrafta huzursuz mırıltılar ve kahkahalar yankılandı fakat Judith teyze damadı herkesin duyabileceğı şekilde sözlü taciz ettiğı için en ufak bir utanç duymuyordu. Tek yaptığı omzunu silkip, “Ne?” demek oldu. “Neden bahsettiğimi bilmiyormuşsunuz gibi yapmayın. Chloe’miz onu elinde tutmak için ufak numaralar yapsa iyi olur.”

Tatlı bir şekilde Bennett’e doğıru gülümseyerek fısıldadım. “Sonuçta kolunda yüzümün dövmesi yok.”

Bennett kaşlarını çatarak ilerleyip direkt olarak bara yöneldi. “Buranın kokteylleri çok sert.” Öne eğilip kendine bir kokteyl sipariş ederken beni uyarmayı unutmamıştı. “İçinde alkolden başka hiçbir şey yok.”

“Bu, kötü bir şeymiş gibi konuşuyorsun.” Kollarımı, Bennett’in koluna dolayıp barmene gülümseyerek, “Bana da aynısından,” dedim.

“Bu hafta kesin çok yol yapılacak.” Arkamızda yürüyen Bennett’in amcası Lyle kendi kendine homurdanıyordu. Tüm

ailenin otelde masrafını üstlenmekle kalmamış, istedikleri yere gitmeleri için arabalar kiralamıştık. Lyle, omzumu sıkarak hafif bir hatırlatmada bulundu. *Ailemiz tam bir deli.*

Bennett boğazını temizledi. "Görülecek çok yer var, Lyle. Bunları kaçırmamanızı istemeyiz."

Bull parmaklarının arasına sıkıştırdığı, favori birası bir bardak Bud ile yanımızdan geçti. "Bu hafta ne görmek istediğimi çok iyi biliyorum." Sonra burnundan sesler çıkarıp göz kırparak hedefini gösterdi. "ŞURADAKİ KADINI."

Bennett duygusuz bir ifadeyle, "Tam senlik," dedi. "Her zaman zarif seçimlerin oldu, Bull."

Bull başını sallayıp kafasıyla boş dans pistini gösterdi. DJ geceye başlamak üzereydi. Yemekten önce ortamda eğlenceli, gürültüsüz bir müzik hâkimdi. Gerçek parti başlamıştı fakat bu, pek de önemli durmuyordu. Bull ay yürüyüşüyle pistin ortasına geçip hafif daireler çizmeye başladı. Göz teması kurduğu her kadını sahneye çağırıyordu. "Bekâr atınız sizi bekliyor, hanımlar. Önce kim sürmek ister?"

Herkes içkisine bakıyordu, Bull'la göz teması kuranlar ise sonrasında bakışlarını tavana dikmişlerdi.

Kokteylimi alıp bir yudum içtikten sonra sertçe öksürmeye başladım. "Vay. Ciddiymişsin." Bennett, ben öksürürken sırtımı sıvazladı. "Çok sert."

"Ah, lütfen Chlo." George gelip kalçasını benimkine çarptı. "Sen bunu kaldırabilecek kadar sertsin."

George'a bakarak, "Senden daha sertim," dedim. George takım elbisesini çıkarmış, üzerine dar bir kot ve siyah elmas-

larla süslü, dekolteli beyaz bir gömlek giymişti. Gerçekten *muazzam* görünüyordu. Will hariç, flört edebileceği kimsenin olmadığını fark ettiğimde hafifçe gülümsedim. Will ise odanın köşesinde Hanna'yla birlikteydi. Judith ve Mary'yle yaşadığı maceralardan sonra nihayet pes eden Will, teyzelerin saçma davranışlarıyla eğlenmiş, Hanna'nın kahkahaları eşliğinde kahvaltıda teyzelerin elinden çilek yemişti. Oldukça yorgun görünüyordu. Muhtemelen George'un oyunlarına ayıracak enerjisi kalmamıştı.

"Görünüşe bakılırsa Bennett'in kuzeni kendine dans edecek bir partner arıyor. Bull'u bir at gibi sürmeye hazır mısın?"

George koyu kaşlarını hafifçe kaldırıp bahsi geçen adama baktı. Hâlâ bir başına dans eden Bull, birilerini baştan çıkarma çabasından vazgeçmemişti. "Bu hafta saçmalamam için tek şansım o mu? Jersey kıyılarında eğlenme ihtimalim nedir?"

"Korkarım tek şansın Bull. Tabii Will konusunda biraz daha ısrarcı olmak istemezsen. Tek korkum sağlam rakiplerinin olması. Ve duyduğuma göre Hanna, bu hafta sonu Will'in penisini kırmaya çalışacakmış."

George içkimi alıp birkaç büyük yudum içtikten sonra gözlerini kırptırarak geri verdi. İçkimin yarısını kafaya dikmişti. "Tanrım. Çok sertmiş."

Lyle içkisini George'a kaldırarak, "Sen buna *sert* mi diyorsun?" dedi. "Donanmadayken içtiklerimizi denemeliydin."

George'un dudaklarının köşesinde hafif bir tebessüm belirdi. "Donanmadaki her şeyi çok seveceğime eminim."

Bennett içkisini yudumlarken kısık bir sesle yanıtladı. “Her bir denizciyi tek tek seveceksin elbette.” Ardından diğer elini belime koyup hafifçe kalçamın kıvrımlarına doğru indi.

Lyle, kimse bir şey söylememiş gibi konuşmaya devam ediyordu. “O içkiler... Onları bir dene, sonrasında benzin bile su gibi gelir. Üstelik bizi çok azdırıyorlardı. Ah, çocuklar...” Bennett hemen yanımda ayaklarını değiştirerek sessizce homurdandı. Lyle başını evet anlamında sallayarak beni gösteriyordu. “İstekli bir kadın bulana kadar etrafta dolanmak zorunda kalıyordum. Bazen bunun için para bile ödüyordum ama hiç umurumda değildi.” Lyle odanın diğer ucuna bakıp içkisini kaldırarak Elliott ve Susan’ı selamladı. “İçkinin günahı, ne yapabilirsin ki?”

Elimi dudaklarıma götürüp kahkahamı bastırmaya çalıştım. Bennett sessizce, “Ah, bilemiyorum Lyle,” dedi. “Hayat kadınlarına para ödemekten bahsederken nişanlımı işaret etmesen daha iyi olabilir diye düşünüyorum, ne dersin?”

George, “Bence de,” diye onayladı.

Lyle durumun farkında olmadan bize döndü. “Tatillerde çubuk tarçın koyarlar. Tadı alev alevdir.”

“Çubuk tarçının herhalde,” diyerek yardımcı olmaya çalıştım.

“İçkiler mi alev alev, hayat kadınları mı?” George kaşlarını kaldırdı.

Lyle hiç gülümsemeden yanıtladı. “İçkiler.”

George’a, “Gerçekten yanlış anlaşılabilirdi,” dedim.

George bana doğru fısıldadı. “Tadı tarçın gibi olan kadın nasıl oluyor, bilemiyorum açıkçası.”

Tekrar anılara dalan Lyle devam etti. “Ekibimden bir çocuk... Adı neydi?” İçkisinden bir yudum aldı, gözlerini yumdu ve çok geçmeden gözlerini hızla açtı. “Bill. Ah, Bill’di evet. Bir gece size o bahsettiğim içkiden içip kadın iç çamaşırlarıyla çıkageldi. O gece çocuğu kışlanın etrafında az kovalamadılar.”

Hepimiz sessizlik içinde az önce duyduklarımızı kavramaya çalışırken George’un sesi duyuldu. “Dediğim gibi. Donanma tam benlik bir yer gibi.”

Hepimiz aynı anda yüksek bağırışların geldiği yere döndük. Odanın diğer ucunda Will iki eliyle kalçasını kavramış bir halde, teyzem Mary’ye “*başın belada kadın*” diyen seksi bakışlarını atıyordu. Mary ise sahte bir pişmanlıkla ağzını kapatmıştı.

George bana baktı. “Erkeğimi başka biri taciz ettiği için kıskanmalı mıyım?”

Bennett durgun bir ses tonuyla mırıldandı. “Hem de çok. Chloe’nin teyzeleri henüz onun üzerine çıkmadıkları için şaşkınlım doğrusu.”

“Belki de yanına gidip eşcinselliği denerse vazgeçemeyeceğini söylemeliyim. Belki bu büyülü ellerin neler yapabileceğini duyarsa etkilenir.” George parmaklarını manalı şekilde yüzüme doğru oynattı.

Lyle dönüp eline bakarak meraklı gözlerle George’a baktı.

“Onu bir piyano gibi çalarım.” George bana göz kırptıktan sonra mekânın diğer ucuna, dans pistine doğru ilerledi.

Bennett'le birlikte verandada suyu izlerken onun yıllardır görmediği, benimse hiç tanışmadığım akrabalarımız hakkında konuşuyorduk. İyi insanlardı. Sonra bu hafta en çok duyduğumuz cümleleri tekrarlamaya başladık.

Oralarda havalar nasıl?

Peki şimdi ne yapıyorsun?

Bennett'i en son ne zaman görmüştün?

Bennett'in eli tüm sohbet boyunca belimdeydi, belimi beni cezalandırıyormuş gibi sertçe sıkıyordu.

Bennett'in sert dokunuşu beni öfkeliendirmiş ve heyecanlandırmıştı. Elimi elinin üstüne koyup tırnaklarımı dikkatli bir şekilde etine geçirdim. Bennett belimi daha sert sıkıdığına tırnaklarımı daha çok batırdım. Çok geçmeden küçük bir çığlıkla belimi bırakıp sertçe bana baktı.

"Lanet olsun, Chloe."

Bennett'e gülümsedim. Küçük savaşımı kazandığım için suratımda tatlı, uçarı bir gülümseme belirmişti. O an Max'in büyük elini omzumda hissettim. Max benimle Bennett'in arasında eğilmiş, gözlerini kocaman açan kuzenlere sesleniyordu. "Siz onlara bakmayın, onlar sevgilerini böyle gösteriyor."

DJ, akşam yemeğinin hazır olduğunu söylediğinde hepimiz yerlerimize geçtik. Bennett ve ben mekânın ön tarafında oturuyorduk, yani ailelerimiz ve düğün misafirlerinin arasında sıkışıp kalmıştık.

Bennett'in belimdeki elini hâlâ hissedebiliyordum. *Canım yanmıştı.* Ama daha da önemlisi tenimde bir soğukluk ve

boşluk hissediyordum. Onu o kadar çok istiyordum ki onu kızdırmak bana zevk veriyordu.

Elliott ve babam ayağa kalkıp mekânın ön tarafına doğru yürüdü. Elliott, DJ'e gülümseyerek mikrofonu eline aldı. "Bennett benim en küçük çocuğum. Oğlum tüm yaşantısı boyunca dengeli bir hayat sürdü. Chloe hayatımıza girdiğinde Bennett hâlâ Fransa'da yaşıyordu. O zamanlar Chloe'nin oğlumun dengesi üzerinde bu kadar etkili olabileceğini anlayamamıştım."

Mekânın küçük kahkahalar ve onay dolu mırıltılar duyuldu.

Elliott bana bakarak konuşmaya devam etti. "Seni tanımak çok zordu, hayatım. Bize aitmiş gibi hissetmeni de istemiyorum. Zaten bu çifte zorla bir şey yaptırmanız imkânsızdır. İkisi de birer doğal afet. İkiniz için çok mutluyum. Susan ve kendim adına, Henry ve Mina adına çok mutluyum. Siz birlikteyken dünya biraz olsun yoluna girmiş gibi."

Babam, Elliott'un uzattığı mikrofonu eline aldı. Oldukça tiz çıkan sesi yüzünden herkes suratını buruşturmuştu. Babam titrek sesi yüzünden özür dileyip boğazını temizledi. "Chloe benim tek çocuğum. Annesini bundan yıllar önce kaybettik. Bugün burada annesini de temsil ediyorum fakat maalesef bu tarz şeylerde hiç iyi değilimdir. Tek söylemek istediğim, seninle gurur duyduğum tatlım. Seninle sadece başa çıkabilecek birini değil, seninle başa çıkmak isteyen birini buldun diyebilirim. Sana gelince Ben; kızıma bakışların hoşuma gidiyor. İçinde gördüğüm adamı sevdim, sana oğlum diyebildiğim için gururluyum."

Elliott, babamın duygusallaştığını hissetmiş olmalıydı ki mikrofonu babamın titreyen elinden aldı. “Size Bennett ve Chloe’nin küçüklüğünü gösteren bir sunum hazırladık. Eğlenceli bir yemek geçirmeniz için fotoğraflar arka planda kalacak. Afiyet olsun, güzel bir akşam diliyorum.”

Misafirler kısaca alkışladıktan sonra bebeklik fotoğraflarımız karşısında herkes bir ağızdan inledi: “Aaaaaa.” Sırasıyla bebekliklerimizin, çocukluklarımızın ve ergenliklerimizin fotoğrafları geliyordu. Annemin kollarında olduğum ve babamla güreştiğim fotoğrafları görünce gülümsemeden edemedim. Oldukça şaşkın görünüyordum. Bennett çocukluğu dâhil, tüm fotoğraflarda bakımlı ve yakışıklı görünüyordu.

“Hiç çirkin bir anın yok mu?” diye tısladım. Ekrana gelen bir fotoğrafım kahkahalarla karşılandı. Saçım dünyanın en korkunç saç kesimiydi; buna aslan yelesi diyorlardı, ağızımdaki diş telleri ise oldukça dikkat çekiciydi.

Bennett, “Bekle,” diye mırıldandı.

Tam bunu söylemişti ki Bennett’in elinde sertifikasıyla bir fotoğrafı geldi. Birden büyüdüğü aşikârdı. Pantolonu kısacık kalmış, dağınık saçları epey uzamıştı. Fotoğraf ise çirkin bir kahkahanın ortasında çekilmişti. Bu haliyle mükemmel görünmüyordu ancak hâlâ çirkin sayılmazdı.

“Senden nefret ediyorum,” dedim.

Bennett üzerime eğilerek başımın kenarına bir öpücük kondurdu. “Bundan eminim.”

Fotoğraflar nihayet günümüze geldiğinde Susan’ın salonumuzda tuttuğu fotoğrafı fark ettim. Bennett kolları arkamda,

bana doğru eğilmiş kulağıma bir şeyler fısıldarken kahkaha atıyordum. Eğilip babamı yanağından öptüm, ardından Elliott ve Susan'a sarıldım.

Fotoğraflar başa sardığında misafirler garsonların kadehlerine döktüğü şarapları yudumlamaya başlamıştı. Masamıza bakıp törenin sakın dakikalarını izledim. Sara sessizce bir şeyler anlatırken Max ona yaklaşıp yanağından öptü. Masanın ucunda Will, Hanna'ya badem fırlatırken Hanna, bademi ağzıyla yakalamaya çalışıyordu. Az kalsın yakalayacaktı da. George ve Julia geri dönen asit yağmurunun sonuçları hakkında konuşuyordu. Bennett'in yeğeni Sofia, Henry'nin kucağındaydı. Elliott, Susan'a su koyuyor, Susan ise bana bakıp gülümsüyordu. Suratında öyle mutlu bir ifade vardı ki Bennett ve Chloe'nin tüm hikâyesini ve bunu oğlu için ne kadar çok istediğini görebiliyordum. Hemen yanımda oturan Bennett elini masanın altından dizime koyup eteğimin altına soktu.

Kalbim öyle sıkışmıştı ki bir an kalp atışlarımın durduğunu sandım. Sonra birden küt küt atmaya başladı.

Provamızın çok düzensiz ilerlemesi nedeniyle o ana kadar gerçek düğünümüzün stresini yaşayamamıştım.

Yarın evleniyordum.

Bennett Ryan'la evleniyordum.

Bu öfke ve aşk dolu adamla evlenecektim.

Sonra aklıma...

"Toplantı notlarınızdaki dil bilgisi hatalarında bu kadar ısrarcı olmazsanız sizinle çalışmak çok daha kolay olacak, Bayan Mills."

"Şirket giriş düzeyindeki yöneticiler için bir eğitim teklif ediyor, Bay Ryan. Sizin için kayıt olmamı ister misiniz?"

"Bu faturaları muhasebeye götürün. Sorun nedir, Bayan Mills? Harita mı istiyorsunuz?"

Suyuma uzandım fakat elim öyle çok titriyordu ki bardağı tekrar yerine koymak zorunda kaldım.

Bennett kulağıma fısıldadı. "İyi misin, bebeğim?" Başımı hızla salladım. Ona elimden geldiğince sakın bir şekilde gülümsemiştim. Deli gibi görüldüğümün farkındaydım. Alnımda oluşan ter damlalarını hissedebiliyordum, çatal bıçağım gürültülü bir şekilde ekmek tabağımın üzerine düştüğünde hızla peçeteme uzandım. Bennett, bariz bir merakla beni izliyordu. Yavaş çekimde oluşan bir şimşek fırtınasını izler gibiydi.

"Nihayet fiziğinize önem verdiğinizizi görmek çok hoş, Bayan Mills."

Pis, yakışıklı piç.

"Bugün saat altıda sabah yarattığımız vakit kaybını telafi edip sunumu tamamlamak için konferans odasında olun."

Ve aklıma yine başka bir anı gelmişti...

"Seni boşaltmamı iste. Lütfen de, Bayan Mills."

"Lütfen kendini becer."

Bennett elini sakinleştirici bir şekilde boynumun arkasına getirdiğinde gözlerimi hızla kırıştıtarak ona bakıp fısıldadım. "Seni seviyorum." Kalbim, ansızın rüzgâra kapılmış, ipleri dolaşmış bir uçurtma gibiydi. Bennett'in kucağına atlayıp bana dokunsun diye yalvarmamak için zor duruyordum.

“Ben de seni seviyorum.” Bennett üzerime eğilip dudaklarını dudaklarıma değdirdi. Etrafımızdaki insanlar tezahüratlar eşliğinde ıslık çalmaya başlamıştı. Bennett çok dikkatli bir şekilde ağzını kulağıma dayayıp mırıldandı. “Sakın beni baştan çıkarmaya kalkma, Mills. İrademi ölçmenin ne yeri ne de zamanı.”

Oyun oynamadığımı, onu baştan çıkarmaya çalışmadığımı açıklamaya çalıştım ancak konuşamıyordum.

Bennett gülümseyerek yüzüme düşen saç tutamını kulağımın arkasına attı. Fakat yüzündeki tatlı mimik, keskin ses tonuna zıt düşüyordu. “Babam burada otururken beni baştan çıkarmaya kalkarsan yarın gece sana karşı hiç nazik olmam. Seni çok sert ve hızlı beceririm. Düğün gecemizde bir türlü tatmin olamazsın.” Bennett göz kırparak geri çekildikten sonra ekmek sepetini sağındaki Elliott’a uzattı.

O an aklıma bir anı geldi. Bir keresinde Henry toplantı odasında yırtılan bluzumun düğmelerini bulmuş ve Bennett düğmelerin bana ait olup olmadığını sorarak benimle dalga geçmişti. Gömleğimi kendisi yırtmış olmasına rağmen masum gibi davranmıştı. Ailesinin önünde kariyerimi mahvetmek üzere olduğunu fark ettiğimde hissettiğim acı, öfke ve korku hâlâ aklımdaydı.

Aslında amacı bu değildi. O da benim gibi bocalamış, aramızdaki yok sayılamaz ateşe rağmen bir şekilde konuyu geçiştirmeye çalışmıştı.

Toplantı biter bitmez konferans salonunu öfkeyle terk etmiştim. Yaşadıklarım dün gibi aklımdaydı, asansör kapısının kapanırken çıkardığı ses de hâlâ kulaklarımdaydı.

Aylar geçmesine rağmen Bennett'in ensemdeki nefesinin sıcaklığı da.

"Neden bu kadar öfkelendin?"

"Beni babanın önünde kariyeri için her şeyi yapan bir fahişe gibi göstermek tam da senlik bir davranıştı."

Bir soluk vererek, "Yarın evleniyoruz," dedim. "Öyle değil mi?"

"Doğru." Bennett, hoşgörüyü gülümseyerek elimi okşadı. Bense başımı iki yana sallayarak koluna uzandım. Nabzımın hızlandığını ve ellerimin terlediğini hissettim.

"Güç bende mi diyorsun? Asansörde penisime yaslanan sensin. Bunu bana sen yapıyorsun."

"Yarın evleniyoruz. Yarın. Sen de söyle."

Bennett'in yüzündeki gülümseme yavaşça soldu, gözleri gözlerimi aradı ve başını olumlu anlamda salladı. "Yarın evleniyoruz."

Gözlerimi kapatıp Bennett'in ofisinde orgazm olduğum anı düşündüm. İfadesi gözlerimin önündeydi, belki de kalbini ilk defa bana açmıştı. Neredeyse şaşkın bir şekilde, *"Sen bana ne yapıyorsun?"* diye sormuştu.

"İyi misin, Mills?" Bennett başını kaldırıp gergin bir şekilde masaya ilk tabağımızı koyan garsona gülümsedi.

"Kapıdan çıkıp bu odada bulduğum şeyi kaybetmek istemiyorum."

Sandalyemi geri çekip masadan uzaklaşarak dizili sandalyelere doğru yürüdüm. Tören alanını geçtim, lavabolara doğru ilerledim.

Hızla üst kata koştum ve kendimi tuvaletlerin yanında bulunan, tören için rezerve edilmiş küçük bir odaya attım. Işığı açma gereğı bile duymamıştım. Oda küçük ve boğucuydu. Sabahın erken saatlerinde çiçekleri buraya koyduğumuzdan karanlık odada ağır bir koku vardı. Güçlölkle soluk alıp duvar boyunca uzanan aynada kendime baktım.

Bennett'le birlikteyken hissettiğim tüm duyguları aynı anda hisseder gibiydim. Nefret, arzu, korku, pişmanlık, ihtiyaç, açlık, aşk.

Aşk.

Aşk.

Kör edici türden bir aşk.

Boynumdaki kolyeyi çekiştirdim. Aklımdaki anılar, içimdeki beklenti ve hepsinden öte de sabırsızlık yüzünden boğulacak gibi hissediyordum. Her şeyin bir an önce resmiyete kavuşmasını, kaderin bizi ansızın farklı yollara atıp birer düşmana çevirme ihtimalinin kaybolmasını istiyordum.

“Nefes al Chloe,” diye fısıldadım.

O esnada kapı açıldı, içeri hafif bir ışık girdi ve oda tekrar karanlığa büründü. Bennett'in büyük, sıcak ellerinin sırtımdan aşağı inip kalçalarımı kavradığını hissedebiliyordum.

Bennett enseme öperek fısıldadı. “Hey...” Derinden gelen sesi, tenimde yayılır gibiydi.

Gözlerimi kapatıp doğrularak kollarına döndüm. Yüzümü boynuna gömdüm ve tıraş losyonunun kokusunu içime çektim. Ağzımı açtım ve arzu dolu bir şekilde tenini emmeye başladım. Bennett bana evim gibi hissettiriyordu.

Bennett sessizce inleyerek parmaklarını belime geçirdi ve titreyerek bedenimi kendine çekti.

Bennett'in katlanmamızı istediği yasakları hatırladığımda ansızın öfkelen dim. Birden Bennett'i itip göğsünü yumruklamaya başladım. "Bunu bana *sen* yaptın! Sen ve aptal kuralların, o dalgacı gülümsemen, benimle paylaşmadığın büyük penisin! Uzun parmakların ve dilin... Senin yüzünden!" İçime büyük bir nefes çekip yutkundum. "Öyle harika bir herifsin ki! Sen inatçı, hoşgörüsüz, otoriter *şerefsizin* tekisin! Sana lanet olsun, Bennett! Neden bu kadar zekisin, neden her şeyi bu kadar iyi yapıyorsun? Beni neden seviyorsun? Ben nasıl bu kadar şanslı olabildim? Beni delirtiyorsun! Bir an oracıkta ağlayacağımı sandım!

Bennett sessizce güldü, yanımda kafasını iki yana salladığını hissedebiliyordum. "Olmaz. İki yıl önce ağladın. Bence tekrar ağlamayacaksın. Ta ki..."

Bennett'in dudaklarına yapışarak sözlerini yarıda kestim. Sert bir öpücük le onu ve kendimi susturmak, ihtiyaç duyduğumda *kendi* olabildiği için teşekkür etmek istiyordum. Bennett ağzını açtığında oyuncu öpücüğümüz ansızın ateşli bir öpücüğe dönüşmüştü. Bennett dilimi alt dudağına bastırmama ve dudaklarımızın birbirine karışmasına izin verdi.

İnleyerek beni havaya kaldırıp duvara dayadı. Elleri elbisemin eteğinin altına kayd ı, parmak uçlarını baldırlarıma bastırdı. "Korkmuyorsun, değil mi?"

"Hayır!" Geri düşen başım sertçe duvara çarparken Bennett penisini bacakları mın arasına yerleştirdi.

"Çünkü seni saçlarından tutup koridorda sürükleyeceğim."

Bennett dudaklarını boynumda ve çenemde gezdirirken bir kahkaha attım. “Beni istediğin yere çekip götürebileceğini düşünmen komik.”

Bennett tekrar yüzüme baktığında kafamı yana eğip omuzlarından aşağı bastırdım. “Dizlerinin üstüne çök.”

Bennett keskin bakışlarla bana baktı. “Ne?”

“Dizlerinin üstüne çök,” diye tekrarladım.

Eğer bakışlar bir insanı öldürebilseydi bir kalamarın yanında servis edilebilecek kadar küçük parçalara bölünebilirdim. Bennett hiçbir şey söylemeden eğilip dizlerinin üstüne çöktü. Hiçbir yönlendirmeye ihtiyaç duymamıştı. Bir bacağımy omzunun üzerine aldı ve öne eğilip dudaklarını klitorisime dayadı.

Bennett’in tek amacı beni mümkün olabilecek en kısa zamanda orgazma ulaştırmaktı. Benimle hiç oyun oynamadı. Çıplak tenimde gezen dili hiç nazik değildi. En ufak bir öpücük bile kondurmadan, azgın bir şekilde klitorisimi emiyordu. Nihayet parmaklarını içime sokup daireler çizmeye başladı.

Ama beklediğim şeyi yapmadı. Başparmağını içime soktu ve ıslak parmaklarını arkama götürüp tekini dikkatli bir şekilde arkama soktu. Ağzımdan hayatımın en arzu dolu, en acılı inlemesi çıkmıştı. Ellerimi saçlarına götürdüm ve bedenimi yüzüne rahatça dayayabilmek için onu sabitledim. Bennett, arkama çok sık dokunmazdı ama dokunduğunda parmaklarıyla ya da penisıyla tatminkârlığım günlerce sürerdi.

Bennett tenimi ağızıyla emerken, başparmağıyla diğer parmağı cinsel organıma baskı yapıp karanlık arzularımı dışarı çıkarıyordu. Hissettiklerim bir şekilde çok fazla gelirken, diğer yandan oldukça yetersizdi. Bennett her ne yapıyorsa daha derin, daha sert ve daha acı vererek yapmasını istiyordum. Karnımda oluşmaya başlayan haz duygusu bacaklarımın arasına yayılmıştı. Kapının ardında hayat devam ettiğinden orgazm olmak beni korkutuyordu. Bennett'in çıplak bedeninin otoriter ve sert bir şekilde içime girmesinden korkuyordum.

Ancak Bennett düşüncelerimi okur gibi ikinci parmağını da arkama soktu. Bacaklarım titreyene, ellerim saçlarına iyice geçene kadar beni becermeye devam etti. Bacaklarımın arasında büyüyen haz ansızın dışa vurana kadar, sırtım iki büklüm olup boğazımdan inilti kaçıncaya kadar devam etti.

Bennett beni bıraktığında soluk soluğa kalmış bir halde omuzlarını tutuyordum. Klitorisime nazik bir öpücük kondurup geri çekilerek bana baktı.

"Sence bu seni yarın geceye kadar idare eder mi?"

Kafamı duvara yasladım. Bacaklarım jöle kıvamına gelmişti. "Evet."

"Tatmin olmuş gibisin."

Bir iç geçirerek mırıldandım. "Oldukça. Sen, o sihirli ağız... O yaramaz parmakların..."

"Bu işler sırasıyla olmalı." Bennett doğrulup diğer eliyle ceketini düzeltti.

Aşağı uzanıp cinsel organını kavradım ve biraz daha aşağıları okşadım. Cinsel organının üst tarafının ne kadar

sertleştiğini hissedebiliyordum. “İkimizden biri içeri dönmeli. Birden ortadan kaybolduk. Birkaç dakika da oldu. Gerçekten... çok güzeldi Bennett.”

Bennett’in dişlerini sıktığını duyabiliyordum. Başımı kaldırdığımda sertleşen çenesinin sağa sola hareket ettiğini gördüm. “Biliyorum.”

“Karşılık verecek vaktim olmadığı için gerçekten üzgünüm.” Uzanıp Bennett’in çenesine bir öpücük kondurdum.

“Hayır, değilsin.”

Çenesini okşayarak, “Peki,” dedim. “Gidip bir duş alsan iyi olur. Belki banyoda kendine bir şeyler yaparsın.” Sonra çenesini tekrar öperek ekledim. “Yine.”

Bennett eğilip boynuma doğru nefes verdikten sonra elini arkamdaki duvara dayadı ve hızla dönüp bir hışımla odadan çıktı. Bense ışığı yakıp aynada yansımama baktım. Bozulan saçımı küçük elmas tokamla tutturdum ve aynada kendime gülümseyerek koridora çıktım.

Bennett yanından geçip içeri girdiğinde Will erkekler tuvaletinden dışarı çıkıyordu. Bana dönüp gülerek, “Neyi var?” diye sordu.

Omzumu silkerek, “Kendi hatası,” dedim.

Will alaycı bir sempatiyle başını salladı. “Yarın için hazır mısın?”

“Pek değil.”

Kolunu bana sararak, "Her şey harika olacak," dedi. "Harika olmasa bile alkolümüz olacak."

Gülümseyerek, "Biliyorum," dedim. "Aslında tam olarak gergin değilim. Sadece..."

"Anne! Kocaman pipili adam şu! Tuvalette gördüm!"

Will ile aynı anda Bennett'in üçüncü kuzeni Kate'in küçük oğluna baktık. Çocuk, eliyle Will'i işaret ediyordu.

Elimi ağzıma götürüp kahkahamı bastırmaya çalıştım. Will yüzünde korku dolu bir ifadeyle ellerini havada sallamaya başladı. "Yemin ederim bilerek göstermedim..."

Gözlerini kocaman açan Kate özür diler bir ifadeyle yanıtladı. "Ah, buna eminim." Genç kadın dudağını ısırıp bir süre –bu uzun bir süre sayılabilirdi– Will'e baktı. Uzun, huzursuz, sessiz dakikalardan sonra kendini toparlamış olacak ki bakışlarını tekrar oğluna çevirdi. "Tuvalet eğitiminde. Eşim, sizi daha önce gözetlediğini söyledi." Kadıncağız ansızın irkilerek ekledi. "Tabii sizi gözetleyen *eşim* değil... Böyle bir şey yapmaz. Yapmaz çünkü evli. Ama *oğlumuzun* etrafta dolanıp... Ah, Tanrım..." Kate başka bir şey söylemeden oğlunun elinden tutup onu kadınlar tuvaletine soktu.

Gözlerimi kırpıştırarak Will'e baktım. "*Bu* neydi şimdi?"

Will omzunu silkerek güldü. "Çocuk, babası ellerini yıkarken pisuvarların orada dolanıyordu. Çok önemli bir şey değil."

"Neden kadınlar seninle konuşurken konuşma yetisini kaybediyor?"

“Öyle mi?” Will flörtöz bir edayla gülümsedi. “E sen konuşuyorsun?”

Göz kırparak yanıtladım. “Çünkü ben oldukça cadaloz bir kadınıım.”

“Bak sen.” Will, gözlerinden ateşler çıkararak bana baktı. “Aslında seninle konuşmak istediğim bir şey var.”

“William.” Duvara yaslanarak devam ettim. “Gururumu okşamadın değil. Ama beni bir şekilde paylamaya kalkarsan konuşma sırası bana geldiğinde neler söyleyeceğimi tahmin bile edemezsin.”

Will bana bakarak bir soluk verdi. “Beni dizlerimin üstüne çökertip omurgamı kıracak bir kadın olduğuna eminim, Chloe. Ama söyleyeceklerim müstakbel eşinle ilgili.”

“Yine ne yaptı?”

Will yüzümü incelemeye devam ederek yavaş bir nefes daha verdi. Gerçekten dişli bir rakipti. “Bence sen ne yaptığını biliyorsun.”

Will’e baktığımda yanağında ruj izleri olduğunu gördüm. Birinin saçlarını çektiirdiği de belliydi. Will, yüzünden ne hissettiği okunamayan, esprili, zeki ve seksi bir adamdı. Doğrusu, kabuğundaki kırılmalara şahit olmak oldukça büyüleyiciydi. “Ah, hadi ama. Judy ve Mary birer kedicik.”

“Bu doğru.” Will keskin bir kahkaha attı. “Bu işin Bennett’ten çıktığını biliyorum. Sana söz veriyorum Chloe, bu hafta sonu boyunca uslu duracağım. Bu oyuna devam edeceğim. Ama bu düğün bittiğinde, siz Fiji’deki seks festivalinizden döndüğünüzde düğmeye basmış olacağım. Anladın değil mi?”

Heyecanlı bir gülümsemeyle hızla başımı salladım.

“Doğum gününe gönderdiğim o psikozlu palyaço devede kulak kalacak. Öğle yemeğimdaki ishal ilacı? Çocuk oyuncacı kalır. Açtığı asistan pozisyonuna gönderdiğim striptizci şakasının kötü olduğunu mu düşünüyorsun? Asla. Benim yaptığım şey aklını yerinden alacak Chloe, beni duyduğun değil mi?”

“Bunun için sabırsızlanıyorum, Doktor Sumner.”

Will beni inceleyerek geri çekildi. “Bu kadar heyecanlanmış görünmen biraz sinir bozucu.”

Doğrulup duvardan uzaklaşarak Will’in yanağına dokundum. “Heyecanlandım. Bu haftadan sonra değişecek tek şeyin Bennett’in parmağındaki yüzük olması hoşuma gidiyor. Bir de ismimden sonra gelecek olan soyadım. Sizin savaşınıza devam edecek olmanız hoşuma gidiyor. Sen ve Hanna baş döndürücü olmaya devam edeceksiniz. Max ve Sara insanı sinir eden aşklarıyla birbirlerini sevmeye devam edecek. Bennett ara ara dünyamı sarsacak ve beni deli edecek. Hayat olması gerektiği gibi olacak.”

Bennett sözleşmişçesine erkekler tuvaletinden çıktı. Yüzündeki ifadeye baktığımda çok daha sakin olduğunu görebiliyordum. Bana bakıp hafifçe göz kırptı.

Will, Bennett’e bakıp bizi orada bırakarak alt kata, partiye indi.

Bennett yanıma gelip dudaklarını dudaklarıma dayadığında, “Ee?” dedim.

“Ee ne?”

“Daha iyi misin?”

Omzunu silkti. “Sayılır.”

“Ne dūřündün?”

Bennett dudaklarıma bakarken ela gözleri koyulaştı. Sonra bana doğru eğilip fısıldadı. “Bağlıydın. Ağzın da bağlıydı. Seni arkadan becerdim ve orgazm olmana izin vermedim.”

Bennett yanağımı öpüp elimi tuttu ve birlikte yemeğe geri döndük. Bana doğruyu söylediğini biliyordum. Ve o an onu tekrar istediğimi fark ettim.

Yemek bitmiş, insanlar kokteyllerini sipariş etmeye başlamıştı. Küçük gruplar halinde sohbet eden kalabalık, dans pistinde oradan oraya dolanıyordu. Bennett ve ben masamızdan etraflı izliyorduk. Bennett uzun kolunu sandalyeye, arkama doğru uzatmış, saçlarımla oynuyordu.

Sessiz bir şekilde, “Arkan acıyor,” dedi.

“Sen içimdeyken bir acı söz konusu olamaz,” diye yanıtladım.

Bir kahkaha atarak fısıldadı. “Sen utanmazsın.”

“Evet.”

Bennett başını iki yana sallayarak diğer eliyle içkisine uzandı.

Judith ve Mary’nin Will’i aralarına alıp çapkın bir şekilde sıkıştırışını izliyordum. Bennett’e, “Başın bu yüzden belaya girecek,” dedim. “Will çok kötü intikam alacağını söyledi.”

“Tahmin etmiştim.”

Judith ve Mary’nin elleri sürekli Will’in üzerindeydi. Belinde, saçlarında... Will centilmen bir adam gibi davranmaya çalışsa da yüce Tanrım... Dünyanın en centilmen adamı bile buna dayanamazdı.

“Sizi baş belaları! Çocuğu rahat bırakın!” Odanın diğer ucundan babamın sesi duyuldu.

Judith hızla yanıtladı. “Sohbet ediyoruz, Freddy! Sakin ol!” Judith aşıkâr bir şekilde Will’in kalçasını kavradığında Will kendini dikkatli bir şekilde geri çekip DJ masasındaki mikrofona yöneldi.

“Hanna!” Mikrofondan çıkan tiz sesle birlikte herkes ellerini kulaklarına götürdü. DJ müziği birden kesti ve tüm mekânda derin bir sessizlik oldu. Will oldukça sakın görünüyordu. “Hanna. Bana bak.”

Kafamızı çevirdiğimizde Hanna’nın mekânın diğer ucunda Mina ile sohbet ettiğini gördük. Gözleri kocaman açılmıştı. Will’e bakıp başını hafifçe iki yana sallayarak fısıldadı. “Ah, Tanrım.”

Will gözlerini Hanna’dan ayırmadan devam etti. “Sana uçakta bahsettiğim şeyi hatırlıyor musun?”

Hanna’nın dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. “Biraz hafızamı tazele lütfen, Will.”

Will gözlerini yumdu ve derin bir nefes alıp tekrar Hanna’ya baktı. “Benimle evlenir misin?”

Soluksuz kalan tek kişi kuşkusuz ben değildim. Tüm mekân aynı anda soluksuz kalmıştı. Bennett ihtiyaç duya-

cağımı hissetmiş gibi elini cebine sokup bana bir mendil uzattı. Mekânın diğerk ucunda Max de aynı şeyi Sara için yapmıştı. Sara mendili alıp teşekkür ederken ben Bennett'in elini itivermiştim.

"Özür dilerim, Chloe." Will, ayık olduğundan ve bunu elli kişinin önünde yaptığından tam olarak emin değil gibiydi. "Zamanlamamın çok kötü olduğunun farkındayım."

"Sakın bu anı benimle konuşarak bozma!" Başımı şiddetli bir şekilde sallayıp Hanna'yı işaret ederek bağırdım. "Devam et! Bu gece olan en güzel olay!"

Bennett parmaklarını omzuma geçirerek kötü bir şekilde güldü. "Bunun için bir ceza ödeyeceksin."

Hanna sahneye yaklaşırken Will ile arasında kalan dans pisti boşalmıştı. "Bunu dans pistindeki avcılardan korktuğun için mi soruyorsun?"

Will başını şiddetle sallayarak, "Birazcık," dedi. Ardından güçlükle yutkunup tiz bir sesle tekrarladı. "Birazcık. Ama eğer sebep buysa ben yaşadığım her gün korkmak istiyorum." Will, Hanna araya girmeden ellerini havaya kaldırarak hızla ekledi. "Ben eminim. Senin de benim kadar emin olmanı istiyorum."

Hanna'nın Will'in yanına gidip titreyen elindeki mikrofonu alışını izledim. Hanna mikrofonu yerine bırakıp Will'i dudaklarından öptü. O sırada hiçbirimizin duyamadığı bir şeyler söylüyordu. Ancak söylediği her ne ise Will Sumner'in suratında daha önce hiç görmediğim koca bir gülümseme vardı.

Misafirler çılgınca alkışlarken Bennett, garsona şampanya getirmesini işaret etti. Hoparlörlerden coşkuyla yayılan müzikle birlikte dans pisti çok sürmeden dolmuştu.

Bennett ayağa kalkıp bana baktı. “Hadi dans edelim, Bayan Ryan.”

“Eğer benim yönetmeme izin verirsiniz, Bay Mills.”

Altıncı Bölüm

"İçtiğim iki kokteyl yüzünden mi oldu, yoksa Will gerçekten Hanna'ya evlenme teklifi etti mi?"

"Etti." Chloe'ye cevap verirken suyu kapattım. "Tören provamızın ortasında etti. Hem de *mikrofonla*. Ailelerimizin önünde. Öyle yüksek bir sesle etti ki muhtemelen restoranın üst katı da duydu. Söylentilere göre Hanna *evet* demiş."

Chloe diş macunlu ağızıyla, "Tamam," diye mırıldandıktan sonra ağızını durulamak için lavaboya eğildi. Chloe'nin eğilişini ve dışarı çıkan kalçasını izledim. Nabzımın göğsümde ağırlaştığını, karnımın arzuyla dolduğunu hissedebiliyordum.

Havluyu lavaboya atıp tezgâha eğilerek, "Çabuk olmalısın," dedim.

"Bir yere mi gidiyoruz?" Chloe ince, dantel külotuyla doğrulup bana baktı. Kocaman gözlerinde sahte bir masumiyet vardı. Ailelerimiz her şeyden habersiz bir şekilde içkilerini içip törenimiz devam ederken giyinme odasında beni sıkıştıran kadın o değilmiş gibiydi. En az benim kadar azgın olan eski Chloe'm döndüğü için çok mutluydum.

Ama sıra bendeydi.

"Hayır. şimdi beni yalayacaksın. Bense biri gelip kapıyı çalarak evlenme vaktimizin geldiğini söyleyene kadar seni becereceğim." Bunları söylerken gömleğimin düğmelerini çözüyordum.

Chloe gözlerini tenimde gezdirerek doğruldu. "Öyle mi?"

Chloe'yi duvara dayayıp ellerini kıvrımlarında gezdirerek kalçasına indirdim. "Yarına kadar başın belada diyebiliriz."

"Peki ya kuralların?"

"Kurallar sevişmeyi beceremeyen enayiler ve aptallar içindir." Dilimi, Chloe'nin boynunda gezdirip onu havaya kaldırarak bacaklarını belime doladım. Bu şekilde yatak odasına gittim ve ışıkları söndürdüm. "Ben enayi olmaktan sıkıldım, Bayan Mills."

"Buna beni boşalttıktan önce mi karar verdin, sonra mı?" Chloe onu yatağa yatırırken soluk soluğa kalmıştı.

"Neden hâlâ konuşuyorsun?" Dudaklarımı dudaklarına yaklaştırarak homurdandım. Sonra onu geçen haftanın biriken öfkesiyle sertçe öptüm. Ağzından çıkan ufak sesleri içime çekerken Chloe üstümdeki gömleği çıkarıp pantolonumu indirmeye çalışıyordu.

"Beni yalayacaksın," dedim. "Ben de seni ellerinin ve dizlerinin üstünde becereceğim." Diğer odadan gelen sesle birlikte geri çekilip karanlıkta gözlerimi kırıştırdım. "Sen de duydun mu?" Antrede ayak sesleri duyduğuma emindim.

"Evet." Chloe bir iç geçirerek tırnaklarını tenime batırmaya devam etti. "Başka ne yapacaksın?.."

"Chloe..."

"Çok yaklaştın ama yine olmadı." Tam kulağımın yanında bir erkek sesi işittim.

Kalbim ağzımda hızla doğrulurken ışıklar ansızın açıldı.

Bir kadın, "Tanrımı!" diye tısladı. "George. Sana kapıyı çalmanı söyledik!"

Beceriksiz bir şekilde Chloe'nin çıplak bedenini örtmeye çalışıyordum. "Mina?" Birden yanan ışık yüzünden kör olmuş gibiydim, gözlerimi kırptırdığımda Mina'nın odaya girdiğini gördüm.

Biri üzerime gömleğimi attı fakat gömlek bana ulaşmadan hızla kapıldı.

"Sakin!" George koşup önümde dikiliverdi. "Bu adama en ufak bir paçavra vereni gırtlaklarım. Sana da aşk olsun, Mina. Çıplak olacağını söylemiştin."

Mina gülümseyerek, "Benim hatam," dedi. "Namusunu koruduğunu, kendini düğüne sakladığını unutmuşum. Sana söylemeyi de unutmuş olmalıyım. Ama görünüşe göre..." Mina'nın gözleri altımdaki iç çamaşırına kaydı. "Vazgeçmek üzereymiş. Üzerine bir şey giymek isteyebilirsin, Ben. Annem geliyor."

Birden üzerimde sadece iç çamaşırımla, hâlâ erekte vaziyette olduğumu fark ettim.

"Dışarı çıkın!" Bir yastık kapıp önümü kapattım. Chloe yerden aldığı sabahlığını giymişti. Odamızı basanlar, üzerlerindeki siyah kıyafetlerle çizgi filmde çıkma bir grup haydudu andırıyordu. Başka zaman olsa bunu çok komik ve güzel bir anı olarak kabul edeceğim kesindi.

"Ah sakın ol, Bennett." Annem peşinde Sara ve Julia'yla odaya girdi. "Chloe'yi almaya geldik."

"Ne? Sizin nasıl anahtarınız var?"

George, "Bilmek istemezsin," diye yanıtladı.

Annem yatağın diğer tarafına geçip Chloe'nin elini tuttu. "Kuralı biliyorsun, Bennett. Damat gelini düğün günü göremez. Bunun için

tam beş dakikamız var." Annem bana yaklaşıp fısıldadı. "Sana mesaj attım. Gizlice odaya girip Chloe'yi alacağımızı söyledim."

Sabırımı kaybederek, "Anne!" diye bağırdım. "Benim günde beş yüz mesaj okuyacak vaktim yok. Babamın pantolonu, alt katta en sevdiğiniz yemek..."

Chloe, "Ne düşündüğümü önemseyen biri var mı?" diye sordu.

George ve Mina aynı anda, "Hayır," dedi.

Chloe sabahlığının ipini sıkarak yanıtladı. "Tamam. Dua edin ki çok yorgunum. Yoksa hepinizin kışını bir bir tekmelerdim. Tek istediğim beni bir yatağa götürmeniz. Kimin olduğu umurumda değil." Chloe, George'u göstererek, "Seninki olabilir," dedi.

"Bu konuda hiç şansın yok, prenses."

Tüm dünya delirmiş olabilir miydi?

Yalvaran bir şekilde Sara'ya döndüm. "Sara. Seni nasıl böyle bir şeye ikna ettiler? Senin bizim tarafımızda olman gerekirdi. Seni bu batağa nasıl çektiler?"

Sara omzunu silkti. "Bana eğlenceli geldi. Yani şu yeni bekâret kuralından sonra içeri girdiğimizde sizi tığ işi yaparken ya da kelime oyunu oynarken bulacağımızı düşündük. Tabii böylesi daha iyi oldu."

"Siz çıldırmışsınız," dedim. "Hepiniz. Annem dâhil."

George, "İki dakika kaldı!" diye bağırdı. Oda birden hareketlendi. Çekmeceler açıldı, her yer karıştırıldı. Gardıropta yarın ihtiyaç duyulabilecek bir şeyler aranıyordu. Banyo yağmalandı, Chloe'nin tüm eşyaları alındı.

Annem, "Bu kadar tutucu olmayı bırak, Bennett," dedi. "Bu bir gelenek. Yarın Chloe'nin koridordan sana doğru geldiğini gördüğünde her şeye değmiş olacak. Her şeyi aldık mı?"

Farklı seslerden gelen yanıtlara göre nişanlığımın her şeyi çalınmıştı. Odadaki koşturmacanın ardından Chloe dudaklarıma bir öpücük bile konduramadan apar topar dışarı çıkarıldı ve suitimiz ölüm sessizliğine büründü.

Nihayet uykuya dalmam saatlerimi almıştı. Oda çok sessizdi, yatağın boştu ve bir kez daha tatmin olamamıştım.

Yalnız başıma, perişan bir halde uyanmıştım. Chloe'yle yoğun iş tempomuz ve boş yataklarda yalnız başımıza uyuduğumuz hesaba katıldığında şu ana kadar buna alıştığım düşünülebilirdi. Ama artık Chloe'nin sıcak, masum kollarında uyanmaya alışmıştım. Yanlış bir şeyler var gibiydi, hayati bir parçamı kaybetmiş gibiydim.

Hâlâ karanlıktı, saat o kadar erkendi ki etrafta çığ vardı. Kuşlar bile sessizdi. Dışarıdaki sessizlik yüzünden okyanus kulağa her zamankinden daha gürültülü geliyordu. Erekte bir haldeydim ve yalnızdım. Chloe yakınlarda bir yerlerde olsa da ona dokunamayacağım kadar uzaktaydı. Midem düğüm düğüm olmuştu, gözlerimi kapattım ve bir yastık kapıp yüzüme bastırdım.

Uzun bir gün olacaktı.

Zorla ayağa kalkıp duş ve giyinme işi için banyoya gittim. Bugün evleniyorduk. *Evleniyorduk*. Nikâha saatler kala aklımda yapılması gereken şeyleri sıralıyordum.

O an odada çok fazla saat olduğunu fark ettim. Chloe'nin New York'taki ofisi açtığımızda aldığı saat, barın üzerindeki saat, televizyondaki saat, komodindeki saat... Odanın herhangi bir noktasından

Chloe'nin kalkmasına, onu tekrar görmeme ve karım olmasına kaç saat kaldığını söyleyebilirdim.

Will ve Max alt katta beni bekliyordu. Büyük odada şöminenin yanında birbirlerine sokulmuş, Max'in telefonundaki bir harita üzerinde tartışıyorlardı.

Will, "Üniversitede," diyordu.

Max ise, "Hayır," dedi. "Robinson'daki," diye karşı çıkıyordu. Max .afasını kaldırdığında suratımın asıklığını görüp başını iki yana salladı. "Günaydın gün ışığım. Dün gece iyi uyuyamamış gibiyiz?"

Gözlerimi devirdim. "Sen daha iyi bilirsin. Dün gece hamile bir kız arkadaş kaybetmiş olabilir misin? Benim odamdaydı da."

Will, "Ne?" diye bağırdı.

"Dün gece, George'un da dâhil olduğu 'gelin birliği' nişanımı kaçırmak üzere odamıza çıkageldi. Onu düğüne kadar görmemem için. Sanırım onu otelin bir köşesinde sıkıca bağladılar. Şimdi de onu beyaz dantellerle, parlak kumaşlarla süslüyorlar." Will'in duruşuna, gözlerinin altındaki dairelere ve hiç durmadan esneyen ağzına baktım. "Senin neyin var?"

Will esnemesini bastırarak cevapladı. "Hanna. O panter kardeşler yüzünden mi, yoksa başka bir şeyden mi bilmiyorum ama buraya geldiğimizden beri hiç uyuyamadım."

Elimi havada sallayarak, "İkinizden de nefret ediyorum," dedim.

Max bir kahkaha attı. "Bugün seni bu kadar neşeli görmek ne güzel, dostum."

"Defol git, Stella." Hızla Max'in yanından geçip resepsiyon masasına doğru yürüdüm. Max ve Will de iki yanımda beni takip ediyordu.

Masaya yaklaştığımızda resepsiyondaki çalışan başını kaldırdı. İsmimi söyleyip kimliğimi ve kredi kartımı verdikten sonra kadının kiralama için hazırladığı dokümanları tamamlamasını bekledim. Kuru temizlemeye gitmek için büyük bir kamyonet kiralamıştım. Her şeyin, elbise kılıflarının bile kusursuz olduğundan emin olmak istiyordum. Avucumdaki anahtarı sıkıca kavradım, nihayet *bir şeyin* kontrolünü elime alabilmek beni sakinleştirmişti. Bir şeylerin doğru ilerlemesi için onu kendinizin yapması gerekirdi.

"Bay Ryan!"

İsmimin seslenildiği yere baktığımda ahşap zeminde tanıdık bir topuk sesi duydum.

Kahretsın.

"Kristin. Biz de tam çıkıyorduk."

Kristin elimdeki anahtarlara doğru başını sallayarak, "Elbiseler," dedi.

"Benlik bir şey mi var?"

"Ahhh..." Kristin, şu ana kadar gördüğüm en acı dolu gülümsemeyle güldü. Karnımda kötü bir yumru hissettim. "Aslında küçük bir mesele var."

Derin nefes al...

"Küçük bir mesele?" diye tekrarladım. *Küçük bir kaza. Küçük bir sorun. Ufak bir pürüz.*

Kristin gülümseyerek, "Evet, küçük," dedi. "Önemsiz bir şey."

Will'in, "İşte yine başlıyoruz," dediğini duydum.

Kristin'in peşinden arka kapıya gittik, verandadan geçtik ve düğün töreni için hazırlanan çimlere indik. Yoksa hazırlanmaya çalışılan mı

demeliydim? Yere bastığımda ayakkabım ilk adımım ile birlikte çimlerin içine battı.

"Ah Tanrım." Hızla etrafıma baktım. "Lanet olsunnnnn!" Her yeri sel götürüyordu. Sandalyeler devrilmiş, masaların bacakları çimlere gömülmüştü. Görevliler telaş içinde oradan oraya koşturuyordu.

Kristin özür diler bir ifadeyle konuşmaya başladı. "Gece bir boru patlamış. Suyu durdurmayı başarmışlar ama gördüğünüz gibi..."

Will su birikintisini spor ayakkabısının ucuyla iterek, "Of," dedi.

Yüzümü ellerimle ovuştururken Max'in omzumu sıktığını hissedebiliyordum.

Max önüme geçip lafa atıldı. "Ama düzeltecekler, değil mi?"

Kristin, "Ah, kesinlikle," diye yanıtladı. Ancak su sesleri yüzünden onu net bir şekilde duyamıyordum.

Telefonumun cebimde titrediğini fark ettiğimde panik içinde telefonumu çıkardım. Chloe'nin tüm bunları görüp çıldırmış olmasından korkuyordum.

Fakat mesaj annemden: Tatlım, sence baban takım elbise ayakkabısını getirdi mi? Odada bulamıyorum ama kesinlikle getirdiğini söylüyor.

Telefonumu cebime sokarken Kristin'e odaklanmaya çalışıyordum. "Boruyu tamir ettiler, şimdi tören alanını kurutmaya ve eşyaları kumsaldan biraz uzaklaştırmaya çalışıyoruz."

Max etkileyici bir gülümsemeyle bana döndü. "Gördün mü bak? Endişelenecek bir şey yok, dostum. Gidip kıyafetlerimizi alacağız. Sana bir şeyler yediririz, belki bir şeyler içersin. Döndüğümüzde her şey yoluna girmiş olacak. Eğer işler düzelmemiş olursa ben halledeceğim." Max hızla elimdeki anahtarları kavradı.

Anahtarlara uzanarak, "Ne yapıyorsun?" dedim.

"Kusura bakma, Ben. Korkarım herkes için en iyisi bu. Bu kafayla yayaları biçip geçersin. Ve inan, düğün için en korkunç pürüz bu olur."

"Sürebilirim, Max. Ver şu anahtarları."

"Sen kendini görüyor musun? Hiç boşuna ısrar etme." Max alnıma vurmak için uzandı ancak elini iteledim.

Arkamı dönüp arkamda homurdanan Will'e sert bir bakış attım. Will ellerini kaldırarak geriledi. "Adam haklı."

Sonra tekrar Max'e döndüm. "Araba kullanmayı biliyorsun, değil mi?"

"Herhalde biliyorum."

"Burada da kullanabilirsin yani?"

Max beni eliyle savuşturdu. "Ha sağ, ha sol. Ne kadar farklı olabilir ki?"

Max bizi otelin arkasından valelerin olduğu yere götürdü. Tüm yol boyunca tartışmış, Max'in dediğim dedik bir şerefsiz olduğunu söylemiştim. Max cüzdanımın nerede olduğunu soruyordu. Will ise yarı uyur bir şekilde bizi takip ediyordu.

Bir görevli hızla yanımıza yaklaştı. Anahtarları panodaki listeye bakarak kontrol ederken tartışmamızı duymazdan geliyordu. Adamın arkasından, palmiye ağaçlarının gölgesinin serinliğinde, kaldırıma park edilmiş beyaz minibüsün yanına gittik. Adamın bizi yönlendirme teklifine kulak asmayarak avucuna birkaç dolar sıkıştırdıktan sonra arkamı döndüm.

Max birkaç saniye bekleyip Will'in yanağını hafifçe tokatladı. "Şimdi, plan. Will."

Will gözlerini kocaman açarak irkildi. "Ne?"

"İyi misin?"

"Tanrım. O kadar yorgunum ki."

"Evet. Bir kahve alalım ve kendimize gelelim. Bizimle birlikte kuru temizlemeye gideceksin, oradan bir taksi bulup yüzükleri almaya gideceksin."

"Birden yardımcınız mı oluverdim? Niye size Henry yardım etmiyor?"

"Çünkü Henry çok konuşuyor ve sen çok daha tatlı bir arkadaşımızsın. Kim bilir, belki kuru temizlemedeki yaşlı kadınla tatlı bir konuşma yapmamız gerekir. Panterleri baştan çıkarma konusunda kim senden daha iyi?" Max, Will'in yanağını okşayarak devam etti.

"Kimse, tatlım. Hiç kimse."

Will esniyordu. Tartışamayacak kadar yorgun olduğu ortadaydı. Elini havada savuşturarak, "Tamam her neyse," demekle yetindi.

Max minibüsün diğer yanına geçip yolcu kapısının yanında durdu. "Ben, lütfen arabana buyur."

"Kahretsin." Max'in omzuna bir yumruk atarak koltuğuma oturdum.

Sürücü koltuğuna geçerken güldüğünü duyabiliyordum. "Arkada rahat mısın, William?"

Arkadan hafif bir mırıltı geldi. "Evet, evet. Siz ikiniz tam bir şerefsizsiniz."

Max kontağı çalıştırdı ve motor gürlemeye başladı. Bana dönüp gururlu bir şekilde sırıtan Max'in yüzünde minibüsü çalıştırmaya çalışırken tuhaf bir karmaşa belirmişti. Minibüsten gelen korkunç öğütme sesleri onu şaşırtmıştı.

"Sana güvenim daha da arttı," dedim.

"Şu aptallığı kesip biraz rahatlar mısın? Ben hallederim."

"Tabii ki halledersin."

Minibüs hızla öne atıldığında telaşla emniyet kemerimi bağlamaya koyuldum. Tiz sesler çıkaran tekerleklerin üstünde ilk dönemeçten döndüğümüzde refleksle ön göğüs paneline tutunuvermiştim. Tutunacak herhangi bir şey arıyordum. Will, benim kadar şanslı değildi. Minibüsün koltuksuz kısmında oradan oraya savrulurken çıkardığı sesler ön tarafa kadar geliyordu.

"En son ne zaman araba kullandın?" Diğer dönemece yaklaştığımızda kendimi hazırlamıştım.

Max dudağını bükerek düşündükten sonra başını olumlu anlamda sallayarak, "Vegas'tayken," diye yanıtladı.

"Vegas mı? Vegas'ta araba kullandığını hatırlamıyorum."

Max telefonundan lokasyonu kontrol ederek son dakikada sarı ışığı geçti. Bu sırada kırmızı ışıktaki bekleyen bir arabaya neredeyse çarpacaktı. "Siz meşgulken bir araba ödünç almış olabilirim."

"Ödünç mü? Tanrım."

"Evet. Aslında... Dürüst olmak gerekirse araba değil, limuzindi. Ama önemli olan bu değil. Sonuç olarak sağ salım gittim."

"Peki tuhaf bir şeyler fark ettin mi? Sana doğru birkaç el hareketi, polis sireni falan?"

Birkaç küçük arabayla yaşanacak ramak kala kazanın ardından kuru temizlemenin önünde durduk. Max minibüsü park ederken dik dik bana bakıyordu.

Will, "Tanrım..." diye inledi. "Biri beni dışarı çıkarsın." Aşağı inip arka kapıyı açtığımda Will kendini karga tulumba dışarı atıp çalılara kustu.

Çin restoranıyla karikatür dergileri satan bir kitapçının arasında kalan kuru temizleme dükkânı küçük ve sıradan bir yerdi. Max, eliyle içeri girmemi işaret ettiğinde kapıda durup kafamızın üzerindeki neon tabelaya baktık. *Memnuniyet Garantili.*

Max bıyık altından, "Maalesef," diye mırıldandı.

Tanrı'ya şükür kıyafetlerimiz hazırđı. Kıyafetlerimizin eksiksiz olduğundan emin olmak için tüm poşetleri tek tek açtık. Altı elbise, sekiz smokin. Ardından poşetleri yüklenip minibüse yöneldik. Max anneme verdiği sözü tutup beni Chloe'nin gelinliğinden uzak tutmuştu.

Son poşeti de arabaya koyduğumuzda Max'e dönüp, "Kullanmana asla izin veremem," dedim.

"Hâlâ aynı şeyi mi söylüyorsun?" diye sordu.

"Sen nasıl kullandığının farkında mısın? Will kustuktan sonra kendine gelemedi." Anahtarlara uzanıp zorla Max'in elinden aldım.

"Sen daha iyi mi kullanacaksın? Seksen iki yaşındaki anneannem bile senden iyi kullanır. Üstelik göz tansiyonu var."

"Özür dilerim. Tepemizde seni tutuklamaya çalışan polis helikopterleri yüzünden seni tam olarak duyamadım." Max elimdeki anahtarı kaptığında küfrettim.

Will aramıza girip şakaklarını ovarak anahtarları aldı. "Çenenizi kapatır mısınız artık? Yine otele dönüp tüm gece kadınlardan kaçmak zorunda kalacaksam, bir de sizin saçmalıklarınıza katlanamayacağım. Ben, arabayı sen kullanıyorsun." Max, anahtarları tekrar elime verdi. "Max. Uslu dur ve sıranı bekle. Taksim şurada. Yüzükleri alıp yanınıza geleceğim." Will bir bana, bir Max'e baktı. İkimizden birinin karşı gelmesini bekliyordu.

"Tamam," dedim.

Max bir iç geçirerek, "İyi," diye yanıtladı.

"Güzel. Sizden rica ediyorum dönüş yolunda birbirinizi öldürmeyin."

Telefonuma otelin adresini girip lokasyon tarifinin gelmesini beklerken Max yanımda sessizce oturuyordu.

Kontağı çevirirken, "Teşekkürler," dedim. Kuru temizlemeye giderken ölümden dönmüş olsak da Max'in sabahki sakinliği ve iyimserliği takdire şayandı. Araya girip konuyu ele almasa içkinin dibine vurup emrimde çalışmayan otel elemanlarını kovmaya kalkışabilirdim.

"Sen puşt herifin tekisin," dedi. Park alanından çıkarken gülümsedim.

San Diego'da cumartesi öğlen demek korkunç bir trafik anlamına geliyordu. Yolun başında olduğumuz için şanslıydık ama otobana çıktığımızda büyük bir trafikle karşılaşacağımız kesindi. Max yanlış yoldan gittiğim konusunda ısrarcı olurken telefonu çaldı.

"Efendim, Will." Bir an durup telefonu hoparlöre aldıktan sonra devam etti. "Söyle."

"Arka kapıyı hangi gerizekâlinin kapatması gerekiyordu?"

"Ne?" Dikiz aynasından hızla arkama baktım. Açılan tek kapı, menteşelerinde öne arkaya sallanıyordu.

"Lanet olsun!" diye bağırdım. Dünyam birden hızla dönmeye başlamıştı. Ben yolun kenarına geçmeye çalışırken olmadık yerlerden arabalar çıkıyor, frenlere basılıyor, tekerlekler kornalar eşliğinde asfaltta garip sesler çıkarıyordu. Dikiz aynasına tekrar baktığımda poşetlerimizden birinin rüzgâra kapılmış bir şeker jelatini gibi savrulduğunu gördüm. Yukarı aşağı savruluyordu. Max kısa bir süre emniyet kemeriyle boğuşuktan sonra arkaya uzanıp tehlikedeki poşetlerimizi tutmaya çalıştı. Ancak artık çok geçti. Üzerinden geçtiğimiz küçük tümsekle birlikte rüzgâr tüm poşetleri yukarı kaldırmış ve poşetler domino taşları gibi bir bir asfaltın üzerine dizilmişti.

Yaşanan tam bir kaostu. Küfürler ediyordum. Büyük bir kamyonu arkamda bırakıp sağa geçtim ve kuvvetli bir patinajla otobanın kena-

rında durdum. Hızla kapımı açıp aşağı indim, Max'e seslendiğimde onun da kendini dışarı attığını gördüm. İkimiz de korku içinde iki şeritli otobanda ilerleyen araçlara ve otobana saçılmış kıyafet poşetlerimize bakıyorduk.

Will'in taksisi hemen arkamızda, tiz bir sesle durdu. Üçümüz zıt yönlerle dağılarak araçların arasında koşturup tek tek topladığımız kıyafetleri kenara getirdik.

Etrafımızdaki araçlar korna çalıyordu, patinaj çeken tekerler yüzünden asfaltta acı bir koku vardı. Nabzım âdeta kulaklarımda atıyordu, o an tek düşüncem Chloe'nin gelinliğini kurtarabilmektir. Bunu başaramadığımı düşünmek bile istemiyordum.

Bir Mercedes'ten savrulan küfürleri duymazdan gelerek tek parça bir halde refüje varmaya çalışıyordum. Chloe'nin poşetine baktığımda hasar alıp almadığını görmek için hızla gelinliği inceledim. Durumu iyi görünüyordu, eteğinin ucundaki küçük yırtık hariç sağlamdı.

Minibüse dönüp gelinliği Max'in kollarına bıraktım. "Gelinliği kontrol etsene." Sonra dizlerimin üstüne çöküp ciğerlerimi oksijenle doldurdum. Chloe'nin gelinliğinin sağlam olması için Tanrı'ya dua ediyordum.

"Gelinlikte bir şey yok." Max'in sesindeki rahatlama trafiğinin yoğun gürültüsünden bile netti. "Çok iyi durumda."

Bir soluk verdim. "Tanrım teşekkürler. Tüm kıyafetleri aldık mı?" İçeride kaç poşet olduğuna bakmak için minibüsün arkasına yöneldim.

Will kollarındaki kıyafetlere bakarak, "Bende dört tane var," dedi.

Max, soluk soluğa elindeki kıyafetleri saydı. "Bende altı."

"Arkada da dört var," dedim. "Kaç tane vardı ki?"

"On dört. Biz, Henry, yüzük taşıyıcı, baban, Chloe'nin babası, Chloe, kızlar, George, annen ve çiçekçi kız. Doğru, değil mi?" Will hâlâ iki büklüm bir yerde parmaklarıyla hesap yapıyordu.

Başımı evet anlamında salladım. "Hadi buradan defolup gidelim."
Bu sefer kimse minibüsü kimin süreceğini tartışmadı.

Otele döndüğümüzde maraton koşmuş gibiydim. Valenin olduğu bölgeye vardığımızda Kristin görevi devralmak üzere kaldırımında bekliyordu. Su konusunda işin zor kısmının bittiğini söyledikten sonra hazırlıkları görmek isteyip istemediğimi sordu. Görmek istemediğimi söyledim. Tek istediğim duş almak, biraz kestirmek ve tam zamanında kilise mihrabının altında Chloe'yle buluşmaktı. Saatile baktım. Tam üç saatim kalmıştı.

Will'in taksisi hemen önümüzde durdu. Will şoföre ödeme yapıp taksiden indi. Kolunu kaldırdı ve elindeki parlak mavi kutuyu bana gösterdi.

Max, omzuma bir yumruk atarak, "Yüzükler gelmiş," dedi. "İşler biraz daha resmîleşiyor, değil mi?"

Başımı evet anlamında salladım. Will'in aptal kasıntılığıyla dalga geçemeyecek kadar rahatlamıştım.

"Bugün bir şeyleri mahvetmemiş tek kişi benim." Will tam bunu söylerken ayağı takıldı, birden öne doğru gitti, kutu ve tabii ki yeni cilalanmış yüzük fırlayıp yola düştü.

Asfalta ilk kim atlamıştı emin değildim ama yüzük Max'in elindeydi. Yüzüğün ortasında derin bir oyuk oluşmuştu. Çok öfkelenmiştim fakat geçirdiğim günün ardından bu oyukta ömrüm boyunca hatırlayacağım güzel bir anının olacağını biliyordum. *Karının gelinliğini az kalsın mahvettiğin günü hatırlıyor musun?* Önümüzdeki altmış yıl Chloe'nin öfkesindense bu oyuğu hissetmeyi tercih ederdim.

"Çok da kötü görünmüyor." Max yüzüğü parmağına geçirip elini kaldırarak yüzüğe baktı. "Belli bile olmuyor."

Aynı anda başımızı salladık.

Will, "Bize bunları ne unutturur biliyor musunuz?" dedi.

Max, "Ne, William?" diye sordu.

Will rahatça yanıtladı. "Alkol."

Tam olarak *sarhoş* olmamıştım. Sonuçta bugün benim düğün günümdü. Ama çocuklarla birkaç içki içtikten sonra tüm hafta hissetmediğim kadar iyi hissediyordum. Gösteriye hazırdım.

Yalnız hazırlanmak tuhaf gelmişti. Boş bir suite deş almak, tıraş olmak ve giyinmek... Tüm büyük davetlerde Chloe yanımda olur, biz hazırlanırken aklından geçen her şeyi mutlu bir şekilde dile getirirdi. Şimdi, hayatımın en büyük davetinde, düğünümüzde yalnız hazırlanıyordum. Şu ana kadar düzinelerce kez smokin giymiştim, benim için o kadar normal bir şeydi ki evden çıkarken aynaya bakma gereğı bile duymazdım. Ancak bugün aynada kendime bakarken Chloe'nin koridorun diğer ucundan bana bakacağını, bana doğru yürüyeceğini ve benimle evlenmeyi kabul edeceğini biliyordum. Kocasını hep böyle hatırlasın istiyordum. Saçlarımı parmaklarımla düzeltmeye çalışıp yüzümde tıraşsız bir yer kalmadığından emin oldum. Ağzımda diş macunu kalmış mı diye baktım ve gömleklerimin kollarını çekiştirdim.

Sonra telefonumu alıp tüm hafta boyunca ilk defa anneme mesaj attım.

Dışarı adım atıp töreni gördüğümde Kristin'le ilgili şüphelerim son bulmuştu. Önümde beyaz, Tiffany mavisi kurdelelerle süslenmiş

sandalyeler diziliydi. Tüm koridor beyaz çiçek yapraklarıyla kaplıydı. Çim alanda kristal, gümüş ve Tiffany mavisi örtülerle kaplı bir grup masa vardı. Her yer Chloe'nin en sevdiği çiçeklerle kaplıydı. Orkide. Vazolardan ve saksılardan orkideler sarkıyor, tavandan aşağı mis gibi kokular yayılıyordu. Güneş batmak üzereydi, misafirler yerlerine oturmuştu. Henry'nin omzuna tutunup kendime çekidüzen vermek için birkaç saniye bekledim.

Kristin başıyla zamanın geldiğini haber verdi. Başımı salladım. Etrafta huzurla yükselen müziği güçlkle duyuyor, önümdeki inanılmaz gün batımını güçlkle görüyordum. Annemin koluna uzanıp onunla birlikte koridordan aşağı yürümeye başladım.

"Garsona sordun mu, taze..."

Dişlerimin arasından, "Sırası değil, anne," dedikten sonra misafirlere gülümsedim.

"İyi misin, tatlım?" Koltuğumuza vardığımızda annemin yanağına bir öpücük kondurdum.

"Kısmen." Sonra onu bir kez daha öpüp koridorun sonundaki yerimi aldım. Kalbim ağzımda atıyordu.

Müzik başladı, koridora ilk çıkan Sara ve Henry olmuştu. Bulduğum yerden bile Sara'nın ne kadar göz kamaştırıcı olduğunu görebiliyordum. Kocaman gülümsüyordu. Bana doğru yaklaştığında kahkaha attığını gördüm. Fark ettiğim ilk şey ıslak zemine basan topuklarının çıkardığı yumuşak seslerdi. Sakince bir soluk verdim, her şeyin çok daha kötü olabileceğini biliyordum. Hem Sara gülüyordu, bu iyi bir şeydi, değil mi?

Fark ettiğim ikinci şey ise arka sıralardan gelen kıkırdamalardı. Sara ve ağabeyim bana yaklaşıırken gülme sesleri daha da yükselmişti.

Önce Henry'ye, sonra Sara'ya baktım. Gözlerimi kıstım ve Sara'nın tüm bedenini o an gördüm.

Aman. Tanrım.

Sara'nın kocaman, yuvarlak karnının tam üzerinde yağlı bir tekerlek izi vardı.

Kıyafetlerin birer leş gibi trafikte saçıldığını hatırladığımda ansızın panikledim. Sara ve bebeğinin üzerinden bir kamyon tekeri geçmiş gibiydi. O an yüzümdeki tüm kanın çekildiğini hissettim.

"Ah, hayır," diye inledim. Kıyafetler saçıldığında tek ilgilendiğim Chloe'nin gelinliği olmuştu. Diğer kıyafetlere doğru düzgün bakmamıştık bile.

Sara aklımı okur gibi başını iki yana sallayarak arkasını işaret etti. Bana Chloe'nin mükemmel göründüğünü söylemeye çalışıyordu.

Bir an gözlerimi kapatıp rahatlamaya çalıştım. *Chloe iyiydi. Koridordan elinde bir baltayla koşmayacaktı. Sakin ol, Ben.*

Müzik değişmişti, üç yüz elli kişinin aynı anda ayağa kalktığını duydum. Misafirler aynı anda iç geçirmişti. Gözlerimi açtığımda herkes koridorun diğer ucundaki geline bakıyordu.

Chloe'm.

Her şey aniden yoluna girmiş gibiydi. Hayatımda ilk defa, başka hiçbir şeyin önemi kalmamıştı. Tarihlerin, işin... Önemli olan tek şey şu andı. Kendi hayatımı ve etrafımdaki herkesin hayatını tüm detaylarıyla düzenlemek için fırtınalar koparan beynim birden sessizleşmişti. Beynim *artık otur*, diyordu. *Otur ve etrafını izle. Çünkü bu an, şu ana kadar verdiğin tüm kararlardan daha önemli.*

Chloe'nin başı hafifçe öne eğilmişti. Kolu babasının kolundaydı, diğer elinde ise bir buket orkide vardı. Saçlarını başının arkasında topuz yapmıştı. Gördüğüm her düz zemine yatırmayı planladığım kadından

gözlerimi alamıyordum. Yüzünün her santimini görebiliyordum. O kadar güzel görünüyordu ki. Bu anı dondurmak, elimden geldiğince uzatmak ve sonsuza dek bu anda kalmak istiyordum.

Chloe'nin son ana kadar bir şeyler düşündüğü belliydi. Gözleri kapalıydı, düşünceler içinde kıvranırken suratında büyük bir konsantrasyon vardı. Sonra birden her şeyi çözümlemiş gibi başını kaldırdı ve koridora, bana baktı. O an zaman durmuş, her şey önemini yitirmişti. Gülümsediğimi hissediyordum. Gülümsemem ona da yansımış olacak ki yüzünde koca bir parıltı oluştu.

Düşünebildiğim tek şeyi yaptım ve fısıldayarak, "Gel buraya," dedim.

Yedinci Bölüm

Nefes al.

Nefes ver.

Sadece sana bakan üç yüz elli kişi var.

Koridor sadece çamur içinde kalmış.

Sadece nedimemin göbeğinde bir tekerlek izi var.

Bu sadece bir tören. Sadece tek bir gün. Koridorun diğer ucunda hayatının aşkı var, o kadar.

Babam kolumu koluna sıkıca dolayıp parmaklarını benimkilere geçirdi. "Hazır mısın, tatlım?"

Yutkunarak başımı salladım. "Hayır."

"Şu Benson denen tiplerle evlenme konusunda tereddüdün mü var?"

Babama bakıp gözlerindeki alaycı ifadeye güldüm. "Hayır, öyle bir şey yok. Sadece... Geçirdiğimiz iki günden sonra koridorda yürümeye başladığımda deprem, tsunami falan olacak gibi hissediyorum."

“Deprem ya da tsunami olabilir. Hissettiğin aşkı nasıl kontrol edemiyorsan, elementleri de edemezsin. Şimdi şu tören işini hallediyor muyuz, yoksa bir bara gidip biralarını mı içiyoruz?”

Babamın elini sıkıp bir adım atarak verandanın sert beton zemininden çimenlerin yumuşak ıslaklığına indim. Çimenlere gömülen ayağımdan vıcık vıcık sesler çıkıyordu. Yanımda duran babam, çamur yüzünden neredeyse dengesini kaybedecekti.

Babam, “Bir tüy gibi davran,” dedi. O an ikimiz de bir kahkaha attık. “Havadan daha hafif olduğunu düşün.”

Köşeyi döndüğümüzde o manzarayla karşılaştım.

Misafirler.

Düğün.

Birkaç dakika sonra kocam olacak adam.

Bennett’in gözleri benimle buluştuğunda suratında daha önce görmediğim koca bir gülümseme oluştu. Bir süre yürüyemedim. *Nefes* bile alamıyordum. Yapabildiğim tek şey koridorun ucunda beni bekleyen Bennett’e bakmaktı. Kusursuz bir smokin giymişti, gülümsemesi gerçekten etkileyiciydi. Görünüşü, hislerimle uyuşuyordu. Kıvanç dolu, kendinden geçmiş, düşmek üzere...

Dudaklarını okuyabilmişim. *Gel buraya.*

Birden yanına gitmek için sabırsızlandığımı fark ettim. Babamın acelem karşısında kıkırdayışını yok sayarak onu çekiştirmeye başladım. Ayakkabımın içine giren çamurun ıslaklığı, provadakinden daha hızlı hareket ediyor olmam ve kilise mihrabına vardığımda müziğin doğru yerde olmaması

umurumda değildi. Hiçbir şey umurumda değildi. Bennett'in yanına varmak, ellerimi ellerinin içine koymak, hızla yemin edip olabildiğince çabuk bir şekilde "evet" demek istiyordum.

Eğildim ve çamurlu sandaletlerimi ayağımdan çıkarıp kenara fırlattım. Çamura düştüklerinde çıkan yüksek sesi duymazdan gelip eteklerimi bileklerime kadar topladım. Kalabalık kahkahalar içinde alkışlarken gülümsüyordum. Sonra babamı hızla, resmen koşarak koridorun aşağısına çekiştirdim. Babam yolun ortasında, çimenlerin kumla buluştuğu sınırdaki beni durdurdu.

Sonra burnuma bir öpücük kondurarak, "Bu harika bir metafor," dedi. "Seni yarı yola kadar getirdim, tatlım. Gerisi sende." Beni tekrar yanağımdan öperek serbest bıraktı. Yolun geri kalanını, çiçeklerin saçıldığı kumları geçerek kendimi Bennett'in beni bekleyen kollarına attım.

Bennett beni küçük dairelerle, yavaş yavaş döndürürken etrafımızda fotoğraf makinelerinin sesleri yankılanıyor, tüm misafirler tezahürat yapıyordu. Yüzümü boynuna gömmüştüm, o ise araladığı dudaklarını omzuma bastırmıştı.

Nasıl görüldüğümüzü hayal edebiliyordum. Henüz evlenmemiş olmamıza rağmen birbirimize, hayatlarımız buna bağlıymış gibi sıkı sıkı sarılmıştık. Bennett beni döndürürken çıplak ayaklarımın altları beyaz gelinliğimin altında kapkara duruyordu.

Bennett beni çok dikkatli bir şekilde yere indirip gülümsedi. "Selam."

Tiz, soluksuz bir çılgılığı bastırarak yutkundum ve sakince, "Selam," dedim.

Tam sevişmek üzereyken kaçırıldığım andan beri birbirimizi görmemiştik. Bennett'in gözlerinden okuyabiliyordum, beni öpmek istiyordu. Beni öyle büyük bir arzuyla öpmek istiyordu ki ikimiz de birbirimizin ağzına bakıp aynı anda dudaklarımızı yaladık.

"Az kaldı," diye fısıldadım.

Bennett başını hafifçe salladı ve birlikte, şaşkın bir halde bize bakan Rahip James Marsters'a döndük.

James Marsters bize yanaşıp, "Tören bitti mi?" diye fısıldadı. Sulu mavi gözlerinde büyük bir şaşkınlıkla notlarını kontrol edip tekrar bize baktı.

İfadesindeki tatlılık ve sorusunun mükemmel zamanlaması yüzünden kahkaha atmamak için dudağımı ısırarak zorunda kalmıştım. Bennett gülen gözleriyle önce bana, sonra önümüzde duran yaşlı adama baktı.

"Hayır, Rahip. Özür dilerim... Müstakbel eşim ve ben buluşma konusunda biraz aceleci davrandık." Bennett başını yana eğip mırıldandı. "Her zamanki gibi."

"En azından şimdi ne yaptığımızı biliyoruz." Yanımda duran Sara, bu söylediğime güldü. Elimdeki buketi Sara'ya verip ellerimi tutan Bennett'e döndüm.

Bennett'le el ele beklediğim her saniyenin tadını çıkarmak istiyordum. Rahip aşk ve evlilikle ilgili açılış konuşmasını okumaya başladı. Bennett'in yoğun ifadesiyle önemini yitirmiş olsalar da rahibin her kelimesini sindirmeye çalışıyordum.

Yeminimi ettikten sonra Bennett'in bana biraz daha yaklaştığını hissettim. Ellerimizin birleştiği yerde teninin benimkine değiyor olması hoşuma gitmişti.

Sıra Bennett'in yemin etmesine geldiğinde her kelimedede dudaklarını izledim.

Hem sevgilin hem arkadaşın olacağıma söz veriyorum.

İyi günde, kötü günde hep yanında olacağım.

Seni bu dünyada en çok ben sevecek, en zorlu rakibin de ben olacağım.

Bennett son cümlesini söylerken parlayan gözleriyle bana baktı. Başparmağıyla avucumun içini sevmiş ve ağzıma bakıp yavaşça dudaklarını yalamıştı.

Harika piç.

Bennett yeminine devam ederken sesi alçalmış, gözleri kararmıştı. *Güvenilir ve sadık olacağıma, senin ihtiyaçlarını herkesinkinden üstün tutacağıma yemin ediyorum, Chloe. Sen benim tek aşkım ve her şeyim olacaksın.*

Birden gelinliğimin çok dar gelmeye başladığını fark ettim. Sudan gelen esinti güçsüzleşmiş gibiydi.

Rahip bana dönüp, "Bu adamı kocan olarak kabul ediyormusun, Chloe?" diye sordu. "Ona saygı duyacağına, onu mutlu edeceğine, iyi günde kötü günde, hastalıkta sağlıkta yanında olacağına, ona hep âşık olacağına söz veriyormusun?"

Konuşmaya çalıştım fakat boğazımı düğümleyen duygu yoğunluğu yüzünden konuşamadım. Nihayet, "Evet," diyebildim.

Rahip, Bennett'e dönüp aynı şeyleri sordu. Bennett bir saniye bile tereddüt etmeden boğuk bir sesle hayatımızı değiştirecek o kelimeyi söyledi. "Evet."

Bennett Henry'ye, ben Sara'ya dönüp alyanslarımızı aldık. Rahip yüzüklerin taşıdığı anlam hakkında konuşurken

Bennett'in yüzüğünü parmağına geçirdim. O an görebildiğim tek şey, Bennett'in yüzüğüne bakarken nasıl gülümsediği idi.

Tanrım. Yüzük parmağına nasıl da yakışmıştı. Bu adam artık resmî olarak *benimdi*. Koluna yüzümün dövmesini yaptırtımasam da yüzük bir teselli ödülü olmuştu. Parmaklarımı Bennett'in yüzüğünde gezdirmeye başladım fakat Bennett dokunmamı engellemek ister gibi hafifçe geri çekildi. Tam da o sırada parmağımın ucunda kocaman bir oyuk hissettim.

Yakından bakabilmek için hızla Bennett'in elini çektim. Bu da neydi? Alyansında *oyuk* mu vardı?

Tekrar Bennett'in yüzüne baktığımda Bennett başını hafifçe iki yana sallayarak fısıldadı. "Sorun yok."

Çok sessiz bir şekilde, "Bu ne demek oluyor?" diye sordum.

Bennett dişlerinin arasından, "Sonra anlatırım," dedi.

Gözlerimin alev alev yandığını hissedebiliyordum, Bennett'se rahip konuşurken gülmemek için zor duruyordu. "Bu çiftin evliliğine karşı gelecek biri varsa ya şimdi konuşsun, ya sonsuza kadar sussun."

Misafirlerden çıt çıkmıyordu. Doğrulup Bennett'in yüzüne bakarken etraftaki sessizlik gürültülü, uzun bir gemi kornasıyla bozuldu. Ellerimi kulaklarıma götürdüm, misafirlerden bazısı yerinden sıçrarken kimi şaşkınlık içinde eğilmişti. Birkaç kişi ise çılgılık atmıştı. Ses uzaklaşmaya başladığında, kum ve çimenlerde yankılanıp devasa otelin duvarına çarparak yok oldu.

Bennett gülümseyerek, "Evet," dedi. "Görünüşe bakılırsa evrenin uyarısını almadan tek bir adım bile atamayacağız."

Herkes kahkahalar içinde alkışlarken, rahip yüzünde koca bir gülümsemeyle tekrar söze girdi. “Çok güzel. Kaliforniya eyaletinin bana verdiği yetkiyle sizi karı koca ilan ediyorum. Chloe, damadı öpebilirsin.”

Küçük bir zafer dansı yaptım. Bennett, yenilgisini gösterir gibi şakacı bir şekilde surat astıktan sonra bana yaklaştı. Parmak uçlarıma kalkıp onu kendime çektim. Ayakkabılarım olmadan kocamdan (*Kocamdan!*) çok daha kısaydım.

İnsanların bizi izliyor olması hiç umurumda değildi.

O an dudaklarımızı hafifçe birbirine değdirmemiz, uzun öpüşmelerimizi sonraya saklamamız gerektiği kuralını da umursamamıştım.

Bu adam artık benim *kocamdı*. Her şeyin bana onun kocam olduğunu hissettirmesini istiyordum.

Belimi sıkı sıkı saran Bennett’in kolları beni öyle mutlu ediyordu ki neredeyse nefessiz kalacaktım. Bennett’in sertçe dudaklarıma bastırdığı dudaklarının keyfini çıkarıyordum. Hafifçe dudaklarını araladı, dili yavaşça benimkini buldu. Bir kez, iki kez, üç kez... Son seferde dilini iyice ağzıma soktu, hem de beni nasıl arzuladığının *tadını* alana kadar. Bennett dillerimiz buluştuğunda kısa kısa, dengesiz nefesler almaya başlamıştı. Sessiz kelimelerini duyabiliyordum. *Ah, Chlo. Seninle baş başa kalmak istiyorum.* Bennett, ben kilise mihrabında smokinini çıkarmaya başlamadan, beni yavaşça itti.

İki aptal gibi soluksuz bir şekilde, sırtıtarak arkamızı dönüp çimenlere yayılmış misafirlere döndük. Misafirlerimiz ellerini havaya kaldırmış bizi alkışlıyordu fakat hepsinin yüzünde şaşkın bir ifade vardı.

Belli ki karı koca olarak ilk öpücüğümüz biraz sert olmuştu.

“Hadi! Gösterin hünerinizi bakalım!” George’un ardından Judith bağırdı. “Bakalım nasıl öpüyorsun!” Herkes çılgınca alkışlamaya başladı.

“Bayanlar baylar...” Rahibin sesi kargaşayı bastırdı. “Sizi Bennett ve Chloe Ryan’la tanıştırmayı zevk bilirim!”

Chloe Ryan mı?

Mümkün olan en sert bakışla Bennett’e ve suratındaki kocaman gülümsemeye baktım. İnsanlar coşkuyla alkışlamaya devam ediyordu. Kendimi önce Sara’nın, sonra Julia, George ve Mina’nın kollarında buldum. Babamın ellerini yüzümde hissettim, sonra yanağıma kocaman bir öpücük kondu. Elliott ve Susan sırayla sarıldı, Henry ve Máx beni havaya kaldırdı, Will yanağımdan öptü. Sonra Bennett beni öpüp sıcak elini koluma doladı ve beraber törenin kalabalığından uzaklaşıp koridorun aşağına indik.

Çamurların içinde koştuk, verandada ıslak ayak izleri bırakmıştık. İçeri girdiğimizde Bennett beni mutfağıa soktu. Mutfaktaki görevliler durup ne yaptığımızı baktı. Bennett beni duvara dayayıp dudaklarını boynumda, çenemde, kulaklarımda ve dudaklarımda gezdirmeye başladığında etraftaki tabak çanak sesler bir anda durmuştu. Sonra gelinliğimin üzerinden göğüslerimi kavradı, nasıl sertleştiğini karnımda hissedebiliyordum.

Bennett tekrar boynuma eğilerek, “Bu gece,” dedi. “Bu gece evliliğimizi öyle sert kutlayacağım ki ertesi gün Fiji sahillerinde elinde bastonla yürüyeceksin.”

Birden kahkahalar içinde kollarımı ona sardım. Bennett'in dudakları yavaşlamıştı, nihayet küçük öpücüklerle omzumdan yanağıma doğru yukarı çıktı. "Söz mü?"

Bennett bir iç geçirip bir kez daha dudaklarımı öptü. "Söz. Baş başa kalıp ellerimi çıplak vücudunda gezdirmem için kaç saat daha ailelerin önünde evcilik oynamak zorundayız?"

Bennett'in omzundan mutfaktaki duvar saatine bakmak istedim. Fakat tek gördüğüm bize bakan yirmi surattı. Herkes şaşkın gözleri ve kocaman açtıkları ağızlarıyla bize bakıyordu. Garsonumuz, Bennett'in yaptıkları karşısında o kadar şaşırmıştı ki elindeki tabakları yere düşürüp kırdı.

Zeminde parçalanan porselenlerin gürültüsüyle mutfak eski canlılığına geri döndü. İnsanlar süpürge getirmek için oradan oraya koşuyor, şef tekrar emirler yağıdırıyordu. Bennett ve ben sessizce özür dileyip mutfaktan çıktık. Verandanın köşesine vardığımızda misafirlerin çimenlerin yanı başında toplanmaya başlayıp geçen garsonlardan atıştırmalıklarını aldıklarını gördük.

Bennett'in kulağına uzanıp, "Evlendik," dedim. "Bu, yasal olarak kölem olduğun anlamına gelir."

Bennett uzun parmaklarını belime yerleştirip beni gıdıklamaya başladı. Diğer eliyle ise bir şampanya kadehi kapıp bana uzattı. Ardından kendi için de bir kadeh aldı ve benimkine değdirdi. "Bize. Karıma."

"Bize."

Fotoğraf için toplanmaya başlayan düğün sakinlerini izliyorduk. Max eliyle gelip onlara katılmamızı işaret etti. Etrafta kahkahalar atarak dolanan Sara, George'a bir şey-

ler söylüyordu. O sırada elbisesini tam olarak görme şansını bulmuştum.

Bennett de aynı manzarayı görmüş olmalıydı. Çünkü derin bir iç çektiğini duydum. Sonra elimi tutup beni fotoğrafçının tripodunu kurduğu alana götürdü.

“Bu konu hakkında...”

Bennett, somurtkan bir şekilde, “Evet?” dedi.

“Ne oldu, Mills?”

Bennett ona soyadımla hitap ettiğim için gözlerimin içine baktı. “Kuru temizlemeden çıktığımızda kamyonetin kapısı açık kalmış.” Bennett kokteyl almak için verandaya giden misafirlere gülümsedikten sonra fotoğrafçıya varana dek, üç adımda bir yolumuz kesilmesin diye beni bir köşeye çekti. “Ve sen sormadan söyleyeyim. Will yüzüğümü nasıl parlattıklarını göstermek isterken ayağı takıldı ve alyansımı yere düşürdü. Seni bir tuvalete sokup dizlerinin üstüne çöktürmemek için zor duruyorum. Bana öfkelenirsen ya da yüzük, elbiseler ve çamurlu çimler yüzünden kavga çıkarırsan sonrasında beni ağzına almaya ihtiyaç duyduğuna ikna edene kadar uğraşman gerekecek. Fotoğraf, dans, yiyecek, pasta ve uzun, sert bir seksten ibaret olan düğün planımız mahvolacak. Kısacası bir sonraki lafını seç de söyle, Ryan.”

Törene döndüğümüzde müzik, verandadaki büyük hoparlörlerde yankılanıyordu. Günün ve yanımdaki adamın verdiği heyecanla kendimi sarhoş, sersem hissediyordum. Bennett

elimi hiç bırakmıyordu, zaten bırakmaya çalışsa bile buna izin vermezdim. Parmaklarımın arasında, alyansının (oyuk alyansının) sertliğini hissetmeyi ve elimi dudaklarına götürüşünü seviyordum. Aslında elimi kaldırıp öpmesinin sebebi yüzüğünün hâlâ parmağında olup olmadığını kontrol etmek gibiydi.

Önümüzdeki birkaç saati gelenleri selamlamakla, onlarla sohbet etmekle geçirdik. Atıştırmalıkların tadına varan misafirlerimiz keyiften sarhoş olmuştu bile. Doğrusunu söylemek gerekirse bu kadar çok insanı ağırlamak yorucuydu. Yemek servis edildiğinde kalabalık bıçaklarını bardaklara vurarak Bennett'in beni öpmesi için ısrar etti. Aynı şeyi neredeyse on saniyede bir yapıyorlardı.

Bennett'in her öpücüğü giderek daha vahşi bir hal alıyordu. Öyle ki bir an düğün masasını eliyle boşaltıp beni üstüne yatırmasından korktum. Kristin birazdan ilk dans şarkımızın çalacağını söyleyip kristal bardaklara vuran bıçaklar bir kez daha yankılandığında Bennett bana eğilip fısıldadı. "Dilini bir kez daha ağzıma sokacak olursan bu lanet düğünü şuracıkta bırakıp seni yatağa götüreceğim, Bayan Ryan."

"O zaman daha masum bir öpücük deneyeceğim, Bay Mills. Çünkü pasta yemek istiyorum."

Bennett gözlerini kapatıp bana doğru eğilerek dudaklarını nazikçe benimkilere dayadı. Aynı anda bu kadar tatlı olup sert emirler yağdırmayı nasıl başarıyordu?

Derin bir sessizlik içinde dans pistinin ortasına yürüdük. Şarkı başladığında Bennett bana şeytani bir şekilde gülümseyip bedenimi kendine çekerek ellerini kalçama koydu. Tüm

oda coşkuyla tezahürat ederken Bennett'e bakıp yaptığı beni rahatsız ediyormuş gibi başımı salladım.

Oysa hiç de etmiyordu.

Ayakkabılarım olmadan Bennett'ten çok daha kısaydım, düğünümüzde dans ediyor olsak bile onunla göz göze gelemiyor olmaktan nefret ediyordum. Parmak uçlarıma kalktım, birkaç saniye sonra Bennett belime uzanıp beni havaya kaldırdı. Ayaklarım yerden kesilmişti, artık yüz yüzeydik.

Bennett boğuk bir ses tonuyla, "Böyle iyi mi?" diye sordu.

"Çok." Parmaklarımı Bennett'in saçlarında gezdirip dudağımı dudağına dayadım.

Etrafımızda flaşlar patlıyordu. Bennett'in kollarında yavaşça dönerken yüzlerce fotoğrafım olacağını tahmin edebiliyordum. İleride kirli ayaklarımı görenler bunun nasıl bir düğün olduğunu soracaktı. Söyleyeyim: Mükemmel bir düğündü.

Şarkı bitmişti. Fakat Bennett beni birkaç şarkı sonra ancak bıraktı.

"Seni seviyorum." Bennett gözlerini tüm yüzümde gezdirdikten sonra dudaklarıma baktı.

"Ben de seni seviyorum."

"Tanrım. Artık *karımsın*."

Gülerek, "Evlendik," dedim. "Gerçekten delice. Böyle bir şeye kim izin verdi ki?"

Bennett bu söylediğime gülmedi. Gözleri iyice kararmış, sesi boğuklaşmıştı. "İlerleyen saatlerde bu saygımı yitireceğim."

Tüm bedenim kıpkırmızı kesilmişti.

Bennett beni bırakırken bedenimin bedenine değmesine izin verdi. Cinsel organına değdiğimde hafif bir sertlik

hissettim. “Aslında şimdi de saygısızlaşabilirim. Ama karım *pasta* yemek istiyor.”

Birbirimizden ayrıldığımızda başka bir şarkı çalmaya başlamıştı. Babamın elini sırtımda hissettim. Bennett dönüp annesini kollarına aldı. Anne babalarımızla dans ederken omuzlarımızın üzerinden birbirimize bakıp sırıtıyorduk. Gözlerimi kapatıp şu ana kadarki en yüksek, en mutlu çığlığımı atmak istiyordum.

Babam yanağımı öperek, “Annen olsa çok mutlu olurdu,” dedi.

Başımı olumlu anlamda sallayarak gülümsedim. Annemi çok özliyordum. Annem o rahat, modern annelerden değildi. Fakat çok tatlı, çok sevgi dolu, korumacı bir anneydi. Bennett’i görse ilk başta ondan nefret ederdi. Bu düşünce bir kahkaha atmama sebep oldu. Annem onun tam bir şerefsiz olduğunu düşünecek ve daha verici, daha bağlı, daha duygusal bir adam bulmamı söyleyecekti. Sonra Bennett’in bana nasıl baktığını görecekti, parmak uçlarını şakaklarımda gezdirişine şahit olacaktı. Ve Bennett’in kimsenin bize bakmadığını düşündüğünde elimin üstünü nasıl öptüğünü gördüğünde beni bu dünyada her şeyden daha çok seven babamdan bir tane daha bulduğumu fark edecekti.

Babam da Bennett’i bu özel anlarında yakaladığı için sevmişti. Bir yıl kadar önce Bismarck’a yaptığımız korkunç Noel ziyaretinde babam Bennett’e sürekli işkence etmişti. Bir haftalığına New York’a bizimle kalmaya geldiğinde ise Bennett, tahmin edildiği gibi ilk birkaç gün çok çalışmıştı.

Babam sürekli söylenip bir adamın ailesine hem maddi hem duygusal destek olması gerektiğini söylemişti.

Sonra bir gece, Bennett gece yarısı eve geldiğinde, babam su almak için yatağından kalkmış ve Bennett'le beni koltukta grmşti. Bennett kafamı kuşağına koymuş nazikçe saçlarımı okşayarak günümün nasıl geçtiğini dinliyordu. Çok yorgundu fakat her zamanki gibi ne kadar yorgun olursa olsun benimle vakit geçirmek istemişti. Babam ertesi sabah kalktığında resmen bylendiğini, beş dakika kadar bizi izleyip sonra su almaya gitmeyi hatırladığını itiraf etmişti.

Babamın omzumun üzerinden Bennett'e baktığını gördüm. Sonra kocamın ağzından derin, içten bir kahkaha kaçtı. Bu kahkaha öyle derinden gelmişti ki şu ana kadar duyduğum en mutlu seslerden biriydi.

Babamı tekrar kendime çevirip, "Siz ikiniz ne konuşuyorsunuz?" diye sordum.

"Yeni oğluma sözsüz bir şekilde tavsiyelerde bulunuyorum."

Babama uyarı dolu bir bakış atarken Bennett'in dikkatinin bana döndüğünü fark ettim. Gözleri neşeyle parlıyordu. "Kocana sor."

Babam bana sarılıp yanağımı öperken Bennett yanıma gelip fısıldadı. "Baban beş torun istediğini işaret etti."

Mikrofondan gelen korkunç, tiz sesle birlikte irkildim. Misafirlere gerçek partinin başladığı söyleniyordu. Kalabalık hızla dans pistine koşarken, biz de birer su alma şansı yakaladık. Will, teyzelerimle birlikte, bize doğru geliyordu.

Teyzelerim Will'in iki yanını sarmış bir haldeydi, Will ise başını geri atıp bir kahkaha patlattı. "Tanrı aşkına Hanna, neredesin?"

Odanın diğer ucundaki Hanna meyveli içeceğini indirip şık nişan yüzüğünü taktığı elini havaya kaldırarak bağırdı. "Bu yüzük ne anlama geliyor? Gelip seni kurtarmalı mıyım?"

Will başını şiddetle sallayarak seslendi. "Evet!"

Hanna zavallı çocuğa uzun uzun baktıktan sonra nihayet yardıma koştu ve Will'i kahkahalar atan teyzelerimin ellerinden kurtarıp kollarına aldı. Gülümseyerek Bennett'e döndüm.

Bennett gözlerini dudaklarıma indirerek, "Artık gidebilir miyiz?" diye sordu.

Kalabalık hiç azalmamış gibiydi. Partinin birkaç saat daha süreceği kesindi fakat artık tek istediğim üst kata çıkıp kocamın smokinini çıkarmaktı.

Bennett'in ceketinin kolunu çekip saatine bakarak, "Bir saat daha," dedim. "Daha saat sekiz buçuk. Bir saat daha dayanalım, sonra seninim."

Danslar ve tokuşturulan kadehlerle geçen üç saatin ardından Max ve Will, Bennett'i bara götürmüş ve erkek içkisi dedikleri vahşi kutlamalarını yapmışlardı. Bennett, Henry ve Mina'yla konuştuğum bara gelip kollarını arkamdan belime sararak kulağıma fısıldadı.

"Hadi."

Bennett'e yaslanarak Henry ve Mina'ya gülümsedim. "Sanırım zamanı geldi."

Yürüdüğümüz yolda çiçekler ya da konfetiler yoktu. Will ve Henry kokteyl peçetelerini parçalar halinde üstümüze savururken misafirlerimizi selamlayarak bardan çıktık.

Bağırış ve ıslıkları bastırarak, "Herkese iyi geceler!" diye bağırdım. "Geldiğiniz için teşekkürler!"

Bennett omzunun üzerinden el sallarken beni çekiştiriyordu. "Hadi gidelim."

Aileme ve arkadaşlarımıza el sallayarak bağırmaya devam ettim. "Sizi görmek çok güzeldi!"

Bennett beni bir süre çekiştirdikten sonra havaya kaldırıp omzuna attı. Misafirlerimiz bizi kuvvetli bir şekilde alkışlarken Bennett'in başının arkasına peçeteler yağmaya devam ediyordu.

Bennett beni lobiye kadar taşıyıp aşağı indirdikten sonra boynumu, çenemi ve dudaklarımı öptü. "Hazır mısınız?"

Başımı sallayarak, "Hem de çok," dedim.

Ancak asansörlerin olduğu yöne döndüğümde Bennett iri elini koluma koyarak beni durdurdu. Sonra cebinden bir göz bandı çıkardı.

"Ne?" Yüzüme yavaşça tuhaf bir gülümseme yayıldı. "Niye *lobide* çıkardın bunu?"

"Çünkü seni bir yere götüreceğim."

"Ama yukarıda odamız var," diye fısıldadım. "Kocaman yatağımız var, çılgınlık yapabileceğin çok sayıda ipimiz var." Sesimi daha da alçaltarak devam ettim. "Çekmecede de yağlar..."

Bennett gülerek burnunu çeneme getirdi. "Limuzinin bagajında ip ve yağlarla dolu bir çanta var. Hem çantada başka şeyler de var."

"Nasıl şeyler?"

"Bana güven."

"Nereye gidiyoruz?" Bennett beni elimden tutup peşinden sürüklemeye başladı.

"Güven bana."

"Uçağa binmeyeceğiz, değil mi?"

Bennett oyuncu bir şekilde kalçama vurup kulağıma doğru homurdandı. "Tanrım... Sen bana güven, kadınıam."

"Peki bu gece orgazm olacak mıyım?"

Bennett beni kendine çekip, "Zaten plan da bu," dedi. "Şimdi, sus artık."

Sekizinci Bölüm

Bennett beni limuzinin arkasına bindirip göz bandını geçirdikten sonra başımın arkasından sıkıca bağladı. Bant oldukça geniş ve sıkıydı, serseri herif beklentimin doruklara çıkmasını istemiş olmalıydı. İpeksi kumaş yüzümün yarısını kaplıyordu, dört bir yanım kapkaranlıktı.

Kokusundan, Bennett'in yanıma iliştığını fark edebilmiştim. Bennett birkaç saniye sonra nazikçe köprücük kemiğimi emmeye başladı.

Etrafımı görmeden ona uzanıp, "Beni arabada mı becereceksin?" diye sordum. Kolunu buldum ve kendime doladım.

Bennett'in homurtulu gülümseyişi köprücük kemiğimde yankılanıyordu. Sonra elini gelinliğimin eteğine indirdiğini ve eteğimi yavaşça yukarı çektiğini hissettim.

Bennett'in parmakları bir süre dizlerimi gıdıkladıktan sonra bacaklarımın arasına, cinsel organımı güçlkle kapatan incecik, beyaz dantel çamaşırıma gitti. Çamaşırımın kumaşını

hafifçe elledikten sonra çoktan ıslanmış tenimin üstündeki çamaşırını yukarı aşağı çekiftirmeye başladı.

Dişlerini sıkarak, "Of," dedi. "Of Chlo..." Bennett, iki parmağını içime, derinlere soktu. "Bu gece hiç nazik olmayacak gibi hissediyorum."

Bennett'in dudaklarının boynumun narin tenine temas edebilmesi için boynumu geri atarak fısıldadım. "Güzel. Zaten sakın ve tatlı bir adam olmanı istemiyorum."

Bennett alaycı bir şekilde karşı çıktı. "Ama bu gece bizim düğün gecemiz. Seni kuş tüyü bir yatağı yatırıp sana aşk dolu, bitmek bilmeyen zevkler yaşatmam gerekmez mi?"

Bennett'in eline uzanıp sertçe içime soktum. "Bunu gece yarısı, canımı yaktıktan sonra yaparsın."

Bennett öyle koyu, öyle arzu dolu bir kahkaha atmıştı ki sırtımdan aşağı bir ürperti indi. Nefesini kulağımda hissedebiliyordum. "O zaman sert olmama izin var, öyle mi?"

Başımı evet anlamında sallarken ansızın boğazımın kurduğunu hissettim. "Hem de çok."

"Peki biraz kabalaşabilir miyim?" Başımı evet anlamında salladığımda Bennett yineledi. "Söyle."

Titrek, gergin bir soluk verdim. "Kaba olmanı istiyorum. Bu gece çok vahşi ve sabırsız olmanı istiyorum. Çünkü ben çok vahşi ve sabırsızım."

Bennett bileğini döndürüp üçüncü parmağını da içime soktuğunda alyansının soğukluğunu tenimde hissedebiliyordum. Alyansın sertliğıyle ufak bir çığlık attım. Bennett'in başparmağı klitorisimde, istediğim yere asla dokunmayarak, beni delirten daireler çiziyordu. Trafik sesleri oldukça artmıştı,

sonra birden bir sessizlik oldu ve tekerleklerin altından gelen sesle köprüden geçtiğimizi anladım.

“Coronado’dan çıkıyor muyuz?”

“Evet.”

“Uçağa binecek miyiz?”

“Elim yeterince iyi değil galiba?” Bennett’in sesinde ufak bir öfke vardı.

“Ne?” Şaşırmıştım.

“Seni üç parmağımla *becerirken* sokağı görmeye mi çalışıyorsun?”

“Ben...”

Bennett elini içimden çıkarıp omuzlarıma uzanarak beni yere çekti. Yerde, dizlerimin üstünde oturuyordum. Sonra bana yaklaştığını hissettim. Çok geçmeden bacaklarının arasında oturduğumu fark etmiştim. Kemerinin ve fermuarının sesini duydum, sessizlikte pantolonunu bileklerine indirdiğini duyabiliyordum.

“Gel buraya.” Başımı arkasından kavrayarak soludu. “Yala.”

Sertçe söylediği bu tek kelimeye rağmen dokunuşları oldukça dikkatliydi. Ağzımı ona yaklaştırdığımda Bennett bastırıldığı ihtiyaçlarını yeni evliliğimizin gerçeğiyle nasıl harmanlayacağından emin değil gibiydi. Daha önce bu anı saatlerce konuşmuş, evli bir çift olarak baş başa kaldığımızda gerçeğin biraz farklı olabileceğinden bahsetmiştik. Şimdi gerçekten o anı yaşıyorduk ve Bennett’in şimdiden biraz yıprandığını görebiliyordum.

Değişen *hiçbir şeyin* olmayacağını söylemiştik. Değişen tek şey iki yüzük ve bir kâğıt parçası olacaktı.

Birbirimize karşı sert olmayı ya da kolay bir şekilde baştan çıkmayı hiç bırakmayacağız, demiştik.

Yatak odamızda her şeyin olabileceğine dair söz vermiştik. Asla geri çekilmeyeceğimize ya da istediğimiz şeyleri söylemekten çekinmeyeceğimize yemin etmiştik.

Şimdi dudaklarım ve dilimle Bennett'i tatmin etmeye çalışırken Bennett'in ellerinin sıkı bir halde iki yanında durduğunu hissedebiliyordum. Saçlarımda değildi. Bedenini bana, ağzıma doğru getirmek yerine kalçasını sertçe koltuğa bastırıyordu.

O an aklıma gelen ilk şeyi yaptım. Ağzımı geri çekip yerde oturmaya başladım.

Bennett sert bir soluk verdi. Aracın altından gelen yol seslerini saymazsak içerisi oldukça sessizdi.

Sonra nihayet, kontrollü bir homurtuyla sessizce, "Ne oldu?" diye sordu.

Ne oldu? Uslu Bennett...

O an yüzünü görmeyi her şeyden çok istiyordum. Derin bir nefes aldığı anda amacımı anlamış olmalıydı. "Kahretsin, neden duruyorsun?"

İşte eski Bennett gelmişti.

"Sen neden olduğunu biliyorsun."

Bennett güçlü elleriyle beni havaya kaldırıp tekrar yere oturttu. Kalçam limuzinin zeminine, sırtım karşısındaki koltuğun arkasına değiyordu. Bennett tek dizini yanımdaki koltuğa dayayıp hiçbir şey söylemeden cinsel organını dudaklarıma dayayarak zorla ağzımı açtı.

“Yala.” Bunu bu sefer arzu ve öfkeyle söylemişti. Tam ağzımı açmıştım ki saçlarımı sertçe çektiğini fark ettim. Ağzımda hızlı hızlı gidip gelmeye başladı, en azından şimdilik çok derinlere inmiyordu. Sonra saçlarımı bıraktı ve birkaç saniye sonra beni yerimde iyice sabitleyerek uzun süren hareketlerle, derinlere doğru indi.

Araç dönüp durduğunda Bennett interkom düğmesine basarak sertçe, “Bekleyin,” dedi ve elini tekrar yüzüme götürüp boğuk bir sesle inlemeye başladı.

“Of, Chlo.” Bennett’in homurtuları beni iyice azdırıyordu. Kollarımı kalçalarına sıkıca doladım, güçlü hareketleri ve kalçalarındaki kasların kasılmasıyla inlemeye başlamıştım.

Hiçbir şey göremiyordum ama her ağzımın derinliklerine indiğinde yüzümde yumuşak tüyler hissediyor, ona verebileceğim en büyük zevki verme isteğiyle daha sert yalıyordum. Ona zevk vermeyi gerçekten çok istiyordum.

Bennett boğuk sesiyle, “Çok güzel,” dedi. Hareketlerinden gelmek üzere olduğunu anlayabiliyordum. “Ağzın çok güzel. Dilin çok güzel...”

Tek elimle bacaklarının arasını kavrayıp okşamaya başladım.

Bennett kalçasını havaya kaldırarak, “Devam et,” dedi.

Ağzıma son kez girdiğinde iyice sertleşen cinsel organı rahatladı ve aldığı zevk, boğazımdan aşağı yayıldı. Ben ağzımı çekmeden yutkunurken zevkle haykırdı. Hareketleri yavaşladı ve cinsel organının ucu dilimde, öylece bekledi. Geri çekildiğinde başımı yana eğdim, alt dudağımda başparmağının yumuşak dokusunu hissediyordum.

Bennett hiçbir şey söylemeden bana doğru eğildi ve göz bandımı düzelterip beni diliyle, sertçe öperek fısıldadı.

“Tadımı sevdiğini söyle.”

“Tadını *çok* seviyorum.”

Bennett eteğimi kaldırıp elini bacaklarımın arasına, çamaşırımın içine soktu. Söylediğimin doğru olduğunu kontrol etmek ister gibiydi.

Sonra öne eğilip dudaklarıma yaklaşarak güldü. “Ağzını *çok seviyorum*. Ağzını becermeyi *çok seviyorum*.”

Dokunuşları nazik bir hal almıştı, artık zevk vermekten çok keşfetmek ister gibiydi. Sessizce inledi ve elini çekti. Duyduğum hışırtılardan pantolonunu çekip üstünü başını düzelttiğini anlayabiliyordum.

Sonra elimi avucuna alıp mırıldandı. “Hadi, Bayan Ryan. Geldik.”

Bir otelde olduğumuz kesindi. Asansörlerin ve zeminde sürüklenen bavulların sesini duyabiliyordum. Biz geçerken insanların nasıl sessizleştiğini de. Nasıl görüldüğümüzü hayal edebiliyordum. Bennett kollarında gözleri bağlı, çıplak ayaklı bir gelin ve içinde ne olduğu belli olmayan bir çanta taşıyordu.

“Otelde miyiz?”

Bennett dudaklarını şakağıma dayayarak fısıldadı. “Şişşt. Neredeyse geldik.”

Bennett beni tüy gibi taşıyordu. Adımları sabit ve sağlamdı. Dudaklarımı boynuna bastırarak sordum. "Herkes bize bakıyor, değil mi?"

Bennett başını çevirip kulağıma doğru sessizce güldü. "Kesinlikle."

Asansöre bindiğimizde tanıdık bir koku aldım. Tekrar Otel Del'e gelmiş olabilir miydik? Belki de beni kandırmak için ufak bir oyun oynamıştı. İyi de neden böyle bir şey yapsındı ki?

Asansörde sessizlik içinde beklerken Bennett'in boynundaki elimi sabitleyerek kaç kat çıktığımızı duymaya çalıştım. Bir şekilde nerede olduğumuzu anlamaya çalışıyordum. Bennett, dizlerimin altındaki sol elini sıkarak bana kendimi iyi hissettirmeye çalıştı.

"İyi misin?"

Başımı evet anlamında sallarken asansörün kapısı açıldı. Fakat Bennett hiç hareket etmedi. Belli ki yalnız değildik. Nihai durağımıza giderken insanların bize nasıl baktığını merak ediyordum. D ğ n m ze gittiğimizi düşünüyor olabilirler miydi?

Bir kat daha çıktığımızda Bennett asansörden inip yürümeye başladı. Hiç bitmeyen uzun bir koridorda ilerliyorduk.

Boynunun sıcak tenine doğru fısıldadım. "İçime girmeni istiyorum."

"Az kaldı."

"Beni bekletmeyeceksin, değil mi?"

"Tek istediğim oraya varıp seni soymak. Sonraki plan aşıkâr."

Bu uzun koridor ve dönemeçler bana tanıdık gelmişti. Sonra birden, nerede olduğumuzu anladım.

Tabii ya.

Tabii ya...

Bennett durup cebindeki anahtarı çıkararak kapıyı açtı.

Nerede olduğumuzu anlamak için göz bandımı çıkarmama gerek yoktu.

Bennett beni çok dikkatli bir şekilde yere indirip yüzümdeki saten bandı çıkardı. Evet. Burası iki yıl önce W Otelinde kaldığımız odaydı. Aynı koltuk, aynı yatak, aynı balkon, aynı küçük mutfak. Tek fark, kırığın yerini alan yeni masaydı.

Burası benim ona, onun bana ait olduğunu gerçekten anladığımız ilk yerdi.

Bennett'in tepkimi anlamak amacıyla beni izlediğini fark etmiştim. Tüm hafta yaşadığım duygular yüzünden oldukça sersem hissediyordum. Sürekli etrafımızda olan ailemiz, düğün yeminleri, Bennett'i deli gibi istemiş olmam... Beynim âdeta kapanmış, başım dönmeye başlamıştı.

Bennett yanıma gelip boynumu öptü. "İyi misin?"

"Evet."

"Bu odada bulduğumuz şeyi hiç kaybetmedik." Bennett eğilip bir öpücük de omzuma kondurdu. "Aslında hissettiklerimiz tüm zamanın en mutlu, nefret ve aşk hikâyesine dönüştü."

"Kesinlikle." Dönüp Bennett'e baktım, gelinliğimi ne zaman çıkaracağını, beni yüzüstü yere yatırıp ne zaman becereceğini merak ediyordum.

Ama Bennett'in gözlerinde oldukça net ve dikkatli bir bakış vardı. Bana bir adım daha yaklaşıp çenemi öptü. "Çok güzel kokuyorsun."

"Ne yapıyorsun? Çok sert olacağını sanıyordum."

"Arabada seni ağzından becermek beni biraz dizginledi diyelim."

Gözlerimi kapatıp aklıma gelen anılara kapıldım.

"Daha önce hiç böyle bir şey yaşamadım. Artık buna nasıl yön vereceğimi bilmiyorum," demiştim.

"Sana söyledim. Buna başladığımızdan beri kimseyle olmadım."

"Bu önüne koyulan tabağı yemeyeceğin anlamına gelmiyor."

"Hadi bir geceliğine ateşkes ilan edelim. Bu geceye ihtiyacım var." Bennett bu dediğinin ardından beni üç kere arzuyla öpmüştü.

Gözlerimi açtım. "Buradaki ilk gecemizin ne kadarını gerçekleştireceğiz?"

Bennett omzunu silkerek gülümsedi. Oldukça genç ve masum görünüyordu. "Bence banyodaki kavgayı atlayalım. Ama bacaklarımın arasında ağzını hissederek uyanmayı kesinlikle istiyorum." Bennett öne gelip beni bir kez daha öptükten sonra yüzümü incelemek için geri çekildi. "Gerçekten Chlo, artık seni soymak istiyorum. Tenlerimiz aylardır temas etmemiş gibi."

Başımı olumlu anlamda salladım. Hâlâ çok yorgun hissediyordum, ben rahat bir nefes verirken Bennett'in geniş elleri çıplak sırtımda geziyordu. Gelinliğimin düğmelerini çözdü ve gelinliğimi aşağı indirip içinden çıkmam için yardım etti. Tekrar arkamı dönüp Bennett'i gördüğümde üzerimde

sadece ince askısız bir sutyen ve daha önce hiç giymediğim kadar ince bir tanga vardı.

Bennett hiçbir şey söylemeden hızla bana yaklaştı ve çamaşırımı sertçe parçaladıktan sonra tek eliyle sutyenimi çıkardı. Refleks olarak kollarımı önüme götürmüştüm. Nabzım hiç olmadığı kadar hızlanmıştı.

Bennett girişe bıraktığı çantayı işaret ederek, "Bu gece benim için giyecek başka şeylerin var mı?" diye sordu.

"Benim..."

Sonra başını iki yana salladı. "Onlara ihtiyacın olmayacak. Belki sabah olur ama şu an yok."

Sonra omzumu öpüp sert, sabırsız ellerini göğüslerimde, kalçalarımda ve bacaklarımda gezdirmeye başladı. "Hadi beni soy."

Bennett'in önünde çıplak bir halde durmak gerçeküstü gibiydi. Oysa beni binlerce kez soymuş, defalarca emirler yağdırmıştı. Ama o an yaşadığım çok *yoğun* bir duyguydu. Bu, her gece yaptığımız içgüdüsel sekslere benzemiyordu. Bennett beni soymuş ve aynısını ona yapmamı istemişti. Ve bunu *evli olarak*, bizim için *duygusal anlamı olan bir odada*, *güzel bir yatakta* yapacaktık.

Aklımda sürekli aynı kelimeler vardı. *Düğün gecesi, düğün gecesi, düğün gecesi*. Bennett'in limuzinde hissettiği bu olabilirdi, bir şeyi doğru ve unutulmaz yapmanın baskısı.

Titreyen elimi yok sayarak Bennett'in kravatını yakasından çıkardım. Fakat Bennett elimin nasıl *titrediğini* fark edip eliyle iki bileğimi birden kavradı. Diğer elini bacaklarımın

arasına götürüp bacaklarımı iki yana açarak orta parmağını klitorisimde ve en çok ıslanan bölgemde gezdirmeye başladı.

“Neden titriyorsunuz, Bayan Ryan?”

Bennett beni öpmek için yaklaştığında aniden hissettiğim öfkeyle alt dudağımı ısırdım. Sonra gözlerimi yumdum ve klitorisimde gezen parmağın keyfini çıkardım. Bennett bir süre devam ettikten sonra durup sabırla bir yanıt vermemi bekledi.

“Biraz gerginim, *Bay Mills*,” dedim.

Bennett gözlerini kocaman açtı, ellerimi serbest bırakırken burun deliklerinin de açıldığını görebiliyordum. “Sen mi? Sen mi gerginsin?” Bağırarak ya da kahkaha atacak gibiydi. Ama tam olarak ne yapacağını tahmin edemiyordum. “Benimlesin ve gerginsin, öyle mi?”

Omuz silktim. “Ben sadece...”

“Sen gerginsin?” Bu sefer ses tonu değişmişti. Ağzından çıkan iki kısa kelimede neşe vardı. Ardından bir kahkaha patlatacağı kesindi.

Bennett’in kol düğmelerini çıkarıp halının üzerine koydum. “Benimle dalga mı geçiyorsun?”

Bennett başını yavaşça iki yana sallarken yüzündeki şeytani gülümsemeyle yanıtladı. “Evet.”

Birden gömleğini kavrayıp sertçe iki yana açtım. Kuşaştan kurtulup yere fırlayan düğmelerin koparken çıkardığı sesleri duymuştum. “*Düğün* gecesinde gelinle dalga geçiyorsun, öyle mi?”

Elimi arzu dolu bir şekilde göğsünde gezdirmeye başladığında Bennett'in yüzündeki gülümseme yerini ciddiyete bıraktı. "Evet."

"Sen nasıl bir canavarsın?" Elim yavaş bir şekilde karnına indi.

Bennett cevap olarak gülümserken mükemmel dudakları hafifçe yukarı kıvrıldı. "Seni çok sert becerecek bir canavar. Seni öyle sert becereceğim ki ayaklarının üstüne basamayacaksın."

Bir kahkaha atıp şakacı bir şekilde Bennett'i ittim. Bennett kahkahasını bastırmaya çalışarak beni sertçe öptü. Dilini ağzımın içinde gezdiriyor, dudaklarımı ısıırıyordu. "Hadi, Chlo. Ne kadar kolay bir adam olduğumu ikimiz de biliyoruz. Bacaklarımdan arasına biraz ilgi gösterirsen mükemmel bir gece geçireceğiz."

Ellerimi Bennett'in göğsünde gezdirdim, bedenindeki tüm girintileri ve sertliği hissedebiliyordum. Bennett eğilip çenemi ve boynumu emmeye başladığında hafifçe inledim. Sonra vücudumu onunkine bastırdım, arzuyla hareket eden ellerini sırtımda gezdirmesini ve kalçalarımı avuçlamasını seviyordum.

"Şu saçma gerginliğini at da beni soy." Bennett ayakka-bılarını çıkarıp çoraplarından kurtulmak için eğildi.

Bennett'in fermuarını aceleyle açıp pantolonunu ve iç çamaşırını bileklerine indirdim. Bennett elini belime dolayıp beni yatağa götürdü. Önümde diz çöktü ve elleri kalçalarımıdayken karnıma bir öpücük kondurdu. Alyansı yatak odasının loş ışığında parlıyordu.

Göbek deliğime bir öpücük daha kondurarak fısıldadı. “Artık evliyiz. Ben senin güvenli bölgenim. Her zaman öyleydim.”

Ellerimi Bennett’in saçlarına götürüp nazikçe çekiştirdim. Haklı olduğunu biliyordum. Bu adamın yanındayken en iyi ve en kötü yanlarımı ortaya çıkarabiliyordum. Onunla kendim olabildiğimde beni çok daha fazla seviyordu. Bana Bennett’ten başka güvenli bölge yoktu.

Bennett bacaklarımı sırayla öptükten sonra yukarı çıktı. Dilini göğüslerimde gezdiriyor, göğüs uçlarımı hafifçe ısıırıyordu. Sonra ayağa kalkıp boynumu öptü. Önümde eğik bir halde duruyordu, saçları alnına düşmüş gözleri yırtıcı bir hayvan gibi kararmıştı.

“Bunu kaç kez yaşadık?”

Omzumu silkerek yanıtladım. “Bir milyon?”

“Hâlâ gergin misin?” Bennett sol elimi kaldırarak alıyansımı öptü.

Bennett’in dilini çıkarıp parmağımı yalayışını izlerken fısıldadım. “Artık değilim.”

Bennett’in suratındaki ifade ciddi bir hal almıştı. “Bunu yaptığımız için mutlu musun?”

Başımı evet anlamında sallayarak boğuk bir sesle yanıtladım. “Biraz *sersemleşt*tim.” Bennett, eğilip beni öperken gülümseyen dudaklarına fısıldadım. “Galiba sen başıma gelen en güzel şeysin.”

“Galiba mı?” Bennett iki elini yüzüme bastırıp başparmağını ağzıma soktu. Dudaklarında koyu, alaycı bir gülümseme vardı. “*Galiba*, öyle mi?”

Dişlerimi elinin eklem yerlerine bastırarak başımı salladım.

“Yala.” Dudaklarımı kapatıp parmağını yalamaya başladığımda Bennett hafifçe irkildi.

Tüm vücudunun nasıl gerildiğini, nasıl sertleştiğini hissedebiliyordum. Yüzümün iki yanındaki elleri titriyordu. “Bana bak.”

İçimi bir titreme almıştı. Dikkatimi, bedenlerimizin arasında sertleşen cinsel organından alamıyordum.

Bennett tekrar, “Bana bak,” dedi.

Gözlerimi kırpıştırıp Bennett’e baktım, başparmağını iyice ağızıma sokup dilime doğru bastırdı. Sessizce inleyen Bennett’in parmağını ağızımdan yavaşça geri çekişini izliyordum. Dişlerime değen tenini yavaşça ısırdım.

Aramızda sakın bir sessizlik vardı. Bennett başparmağını alt dudağıma sürterek ileri geri hareket ederken sertleşen ifadesiyle dik dik bana bakıyor, yüzümün her bir bölgesini inceliyordu.

Kendi kendine konuşur gibi sessizce, “Artık evliyiz,” dedi.

Bennett’in dürüst, manalı ela gözlerini, güzel dudaklarını, şekilli, sert çenesini çok seviyordum. Dağınlık saçlarını, yutkunurken beliren âdemelmasını çok seviyordum. Geniş göğsünü, girintili kollarını ve dünyanın en yaramaz parmaklarını da... Karnını, kalçalarını, aramızda sabırsızca baskı yapan cinsel organının her bir santimini.

Ama en çok zekâsını, sakinliğini, sadakatini ve mizah duygusunu severdim. Ve beni sevişini.

Bennett başını yana eğerek, “Ne düşünüyorsun, Bayan Ryan?” dedi.

“Vücudunu bu kadar sevdiğim için ne kadar şanslı olduğumu düşünüyorum. Böylece tam bir hayal kırıklığı olan beynine katlanmak zorunda değilim.”

Bennett ellerini belime sarıp beni kaldırarak yatağa yatırdı.

“Artık evlendik diye o çenene katlanacağımı sanıyorsan...”
Bennett yatakta üstüme gelip devam etti.

“Doğru mu düşünüyorum?” Elimi Bennett’in sırtına sarıp cümlesini onun yerine tamamladım.

Bennett beni öperek çarpık bir şekilde gülümsedi. “Evet, doğru düşünüyorsun.”

Bennett’le baş başa kaldığımda genelde zamanın durduğunu hissederdim. Tüm dünya aniden bir hiç oluverirdi. Bu gecenin beklentisiyle gerilmiştim ama üzerimde Bennett’in ağırlığını hissettiğimde ağzını boynumda, omuzlarımda, göğüslerimde hissettiğimde yine içgüdülerimle hareket etmeye başladım. Avuçlarımı soluksuz bir şekilde Bennett’in sırtına ve omuzlarına götürdüğümde dilini sertçe dilime değdirdi. Giderek vahşileşip arzu dolu öpüşmeye başladığında sesindeki heyecanı ağzımın içinde ve boynumun derinliklerinde hissediyordum.

Bu adamı, aklımda oluşturduğum adamdan çok daha iyi tanıdığımı fark ettim. Ona nasıl dokunacağımı, onu nasıl seveceğimi, vücuduma istediklerimi nasıl yaptıracağımı biliyordum. Bennett’in elleri bacaklarımı iki yana açıp başparmağı klitorisimin ortasında hareket etmeye başladığında gözleri yüzümde, dudakları göğüs ucumdaydı. Gecenin stresinden kurtulmuştum, her zaman ateşli çift Bennett ve Chloe ola-

rak kalacağımızı biliyordum. Bay Ryan ve Bayan Mills. Bay Mills ve Bayan Ryan. Karı koca. Piç ile sürtük.

Bennett bacaklarımın arasına diz çöktü. Elleri kalçalarım-
da, ıslak tenimin üstünde kayarak cinsel organının ucunu
karnıma koydu. Nabzımın boğazımda attığını hissedebili-
yordum. Sabırsız bir şekilde kalçalarımı havaya kaldırdım,
ağırlığını üstümde hissetmek, arzu dolu sesini kulağımda
duymak istiyordum.

Bennett gülümseyerek, "Başlamadan önemli bir şey söy-
leyebilir miyim?" dedi.

"Dene bakalım." Ellerimi karnında gezdiriyordum. "Ama
kendini incitmeni istemem."

Bennett göğsümün ucunu hafifçe emdikten sonra çeneme
uzandı. "Seni çok seviyorum."

Bennett'in içime girmesiyle titreyerek soluksuz bir şekilde
inledim. "Ben de seni seviyorum."

"Çok güzel..."

"Biliyorum."

Avuç içlerimi Bennett'in kalçasına bastırdım. Bu şekilde
kasılan kaslarını hissediyor, bedenini daha derinlere girmesi
için kendime çekiyor, vücudumu içime her girişiyle yukarı
kaldırıyordum. Bennett'in dudakları amaçsız bir şekilde ya-
naklarımda, kulaklarımda ve ağzımda dolaşıyordu. Sonra
çeneme ve boynuma indi. Dudaklarının arasından küçük,
arzu dolu kelimeler çıkıyordu.

Çok güzel.

Of, Chlo, sakın...

Seni duymak istiyorum.

Seni duymam lazım.

Bana ne hissettiğini söyle. Söyle.

Ne istediğini söyle.

Bennett'in boynunu emerken üzerimde gidip gelirken kamburlaşan omuzlarını izliyordum. "Daha hızlı istiyorum. Yakınıma gel. Biraz daha. *Lütfen.*"

Bennett bacaklarımın arasında dizlerinin üstüne kalkıp beni kalçalarımın kavrayarak bacaklarımı daha da açtı. "Ah, Chloe... Çok güzelsin."

Bennett'in içimde gidip gelişinin ağırlığıyla inliyordum. Gözlerinin tenimi okşuyor olması aldığım zevki daha da arttırmıştı.

Bennett, "Elini aşağıya yerleştir," diye fısıldadı. "Nereye girdiğimi hissetmeni istiyorum."

Bennett'in istediğini yaparak cinsel organının içime girip çıkarken parmağıma değmesine izin verdim.

"Ne hissettiğini söyle."

Bennett'e bakarak, "Islandım," dedim. "Daha sert."

Bennett alev alev yanan gözleriyle üzerindeki parmaklarıma baktı. Sonra gülümsedi. Oldukça tehlikeli görünüyordu ve bu, kalbimin göğüs kafesimi zorlamasına sebep olmuştu.

"Biliyorum." Bennett karışan saçlarımı avuçladıktan sonra kirli ayağını alıp kalçasına dayadı. "Mahvoldun, seni açgözlü kız."

Bennett birden yavaşladı, bu kadar dışarı çıkıyor olması beni öyle panikletmişti ki bacaklarımı sıkıca beline doladım. Sanki karnımın içinde bir kibrit yakmışlardı. Kibrit yanı-

yor, sıcaklığını bacaklarımın arasına veriyor ve hissettiğim sabırsızlığı daha da arttırıyordu.

Bennett gelmek üzere olduğumu fark etmiş olacak ki tekrar içime girdi. Terlemişti, saçları sarf ettiği enerji yüzünden ıslanmıştı. Alnından göğsüme bir damla düştü. Sonra bir damla daha...

"Ne kadar iyi olduğunu söyle." Bennett alçak sesiyle emretmeye devam etti.

"Ben... Ben..."

Bennett vücudunu bedenime sertçe çarptırarak içime girdi. "Söyle, Chloe. Ne kadar iyi olduğunu söyle."

Cevap veremiyordum, bedenim rahatlamaya başlamıştı bile. Bennett çok vahşiydi. Sert dokunuşları, bir cezayı andıran gidip gelişleri, beni yatağa sabitleyişi... Gözlerimi kapattım, yanağımı çarşafın soğuk yüzüne dayadığımda Bennett beni saçımdan tuttu ve başımı geri itip boynumu öpmeye başladı. Verdiği her soluk ıslak tenime sıcak nefesler olarak çarpıyordu. Omuzlarımı öptü, dilini vücudumda gezdirdi, dişlerini tenime sürttü. Sırtımı kamburlaştırdım ve bedenime çarpan her darbeyle birlikte kalçalarımı yukarı kaldırdım. Kollarımı iki yana açmıştım, avuçlarım çarşafı sıkı sıkı tutarken tüm vücudum orgazm olma isteğiyle titriyordu.

Fakat Bennett istediğimi bir türlü vermiyordu. İçimde bir süre daha gidip geldikten sonra nihayet çenesinde büyük bir kararlılık, gözlerinde günlerdir görmediğim bir arzuyla içimde daireler çizmeye başladı. Öyle sert bir orgazm yaşamıştım ki titriyordum. Kollarında neredeyse ağlayacaktım. Karnımda oluşan o ağır acı omurgalarımın kadar çıkmış, kol

ve bacaklarıma sıcak bir sıvı gibi yayılarak iki büküm olan parmak uçlarıma kadar inmişti. *Ah*. Uzun süredir böyle hissetmemiştim. Bedenim rahatlariken Bennett'i içime çekmeye çalışıyor, onun her santimine ihtiyaç duyuyordum. Kalbim öyle güçlü çarpıyordu ki bir an göğüs kafesimden fırlayacak sandım.

Fark ettiğim şeyle rahatlamıştım. Bennett *değişmeyecekti*, o her zaman benim açgözlü, emirler yağdıran serserim olarak kalacaktı. Öyle rahatlamıştım ki nihayet duygularıma yenik düşüp Bennett'in kollarında titremeye başladım. Nefesimi tekrar toparlayana kadar ona sıkıca sarılmıştım. Bennett'e onun ne istediğini sorduğumda Bennett iniltili bir sesle, "Kontrolü ele almanı istiyorum," dedi. "Beni mahvetmeni istiyorum." Gülümseyerek yavaşça üstüne çıktım.

Terlemişti. Saçları, yastığa dökülmüştü. Pürüzsüz, yanık teninin altındaki kaslar kendini belli ediyordu. Birazdan yapacağım şeyin beklentisiyle şehvet dolu gözleri odada sadece beni görüyordu. Dağılan saçlarına, tutkuyla yanan ela gözlerine, ağzım ve tenim yüzünden kızarıp tahriş olan dudaklarına baktım. Nabızı boynunda atıyordu. Bir parmağımı terli göğsünün ortasına götürüp narin karın-boşluğunun üzerinde gezdirdim. Sonra göbek deliğine indim ve cinsel organına inen tüylerini takip ettim. Hâlâ ıslak ve sert olan cinsel organı dokunuşlarım karşısında nabız gibi atıyordu.

"Hayır." Bennett'i hissetmekten zevk alarak ellerimi tekrar göğsüne götürdüm. Bu adil değildi. Bennett Ryan, tüm kadınların bu bedeni tadabilmesi için erkek bir fahişe olmalıydı.

Ama dürüst olmak gerekirse adil olmak hiç de umurunda değildi.

Bennett gözlerini kısarak sordu. "Hayır ne?"

Omzumu silkerek, "Beni çok yordun," dedim. "Yorulдум."

"Chloe. Al şunu ağzına."

"İstiyor musun?"

Bennett burun deliklerini öfkeyle açarak vücudunu bana doğru yaklaştırdı. "Hadi, Chloe."

"Lütfen de."

Bennett altımda aceleyle homurdandı. "*Lütfen* Chloe, yala beni."

Bir kahkaha atarak Bennett'in o terli, mükemmel saçlarını avuçlarımdan içine aldım. Üstüne eğildim ve dudaklarımı dudaklarına dayayıp ıslak ıslak öptüm. Onu, beni güldürdüğü ve bana çığlıklar attırdığı için öpüyordum. Beni bu dünyada gerçekten anlayan tek kişi olduğu için, beni bu kadar çok sevdiği için öpüyordum. Benim harika piçim, Bennett Ryan'ım olduğu için.

Dudaklarım dudaklarındayken Bennett'in gülümsediğini hissettim. Gülüşünün küçük titreşimi ardından dudaklarıma bir şeyler fısıldadı. "Seni seviyorum."

Geri çekilip başımı sallayarak fısıldadım. "Ben de. Hem de çok."

"Hadi ama Bayan Ryan. Al artık şunu ağzına."

Teşekkür

Haklarını Gallery'ye verdikten sonra bir yıldan kısa bir süre içinde *Harika* serisini tamamlamış olmak gerçekten hayal gibi. Yeni bir şeyler için heyecanlıydık. Aslında bu biraz acı tatlı bir deneyim. Çünkü bu içerikteki kitapları yazmak için hayatlarımızdan çok çaldık. Kitaplarımızdaki bu deli karakterleri çok özleyeceğiz.

Bu kitaplardaki *Harika Piç*'ten *Harika Başlangıç*'a kadar maceralarda yanımızda olan herkese teşekkür ederek bu bölüme başlamak istiyoruz. Bu macerada sizinle beraber olmak bizi gerçekten çok eğlendirdi. Kitaplarımızı satın aldığınız ve okuduğunuz için çok teşekkürler. Hâlâ maceramızın en başındaki gibi, aynı heyecan ve tutkuyla yazmaya devam ediyoruz. Bir sonraki kitabı da sevmenizi umuyoruz.

Gallery'nin Adam Wilson'ına altıncı hissiyle yaklaşan temsilcimiz Holly Root'a teşekkürler. Başta sadece Adam Wilson'ın kitaplar ve bizim için uygun olacağını sandığını

düşünmüştük. Bunu her kitabımızda söylüyoruz ve yine söyleyeceğiz: İkinize de karakterlerinizden ötürü müteşekkirimiz çünkü siz tam da ihtiyaç duyduğumuz kişilerdiniz. Holly, ne zaman sana ihtiyacımız olsa ellerin üstümüzdeydi. Kendi işimizi yapabileceğimize güvendiğin anlarda ise ellerini üstümüzden çektin. Adam, kitaplar senin sayende çok daha güzel oldu. Bizi kenar notlarından uzaklaştırıp kitapların çok daha güzel olmasını sağladın (tam isabet diyebilirim.) Bu arada küçük keklerin yolda. Seni seviyoruz. Seni çok seviyoruz.

Jen Bergstrom'un Orlando'da söylediği şey doğrudu: Simon&Schuster's Gallery bir aile gibi çalışır. Evet, bunu ilk günden itibaren hissettik. Adam, bizi masaya oturttuğun için teşekkürler. Carolyn Reidy, Louise Burke ve Jen Bergstrom, bize böylesine bir yatırım ve hevesle destek olduğunuz için teşekkürler. Kristin Dwyer ve Mary McCue'ya tanıtım için, sadece on ayda altı roman üzerinde hiç yorulmadan çalıştığınız (bu kadar yetenekli ve karşı konulmaz olduğunuz) için teşekkürler. Liz Psaltis ve Ellen Chan'a pazarlama kısmındaki mükemmel çalışmaları için teşekkürler. Carly Sommerstein'a ürün editörlüğümüzü yaptığı için teşekkürler. Tüm kapaklarımızı çok sevdik, teşekkürler Lisa Litwack ve John Vairo! Gallery'nin sanat departmanı gerçekten mükemmel bir iş çıkardı. İlk redaktörümüze her zaman güleceğimiz şakası için teşekkürler. Adam'ın küçük keklerini üzerinde şekerlemeyle yediğine emin olacak tüm gönüllülere şimdiden teşekkür ediyoruz. Evet, on iki yaşındayız.

Lauren Suero, bize ve *Harika* serisinin ekibine karşı ilk günden beri çok iyi oldun. Sosyal medyamızı yönettiğin,

Harika haberlerini tek tek takip ettiğın, mesaj kutumuzu neşeyle doldurduğın için teşekkürler. Reklam ve internet sitesi tarafında Jennifer Grant'a teşekkürler. Bizim için yaptıkların gerçekten muazzamdı. Bize yer veren, inceleyen, hakkımızda tweet atan ve konuşan tüm blogcılara teşekkürler. Destekleriniz bizim için çok anlamlı!

Güzel ön okuyucularımız Erin, Martha, Tonya, Myra, Tawna, Anne, Kellie, Katy ve Gretchen'e gözleri, bize ayırdıkları zamanları ve düşünceleri için teşekkürler. Biz bu kitapları yazarken çok eğlendik, sizin de okurken aynı şekilde eğlenmenizi umuyoruz. Gelen kutumuzun güzel tepkiler ve yapıcı eleştirilerle dolması bizi gerçekten mutlu etti. Umarız gözleriniz yorulmamıştır çünkü daha yazacağımız çok kitap var.

Tabii ki hayranlarımıza da teşekkür etmek istiyoruz. Çünkü biz sizlerle başladık, sizlerle devam ettik. Son beş yılda siz bizim için beraber okuyup yazdığımız bir topluluktan çok daha fazlası oldunuz. Bizim en yakın arkadaşımız, gönülden önemsedığımız kadınlar oldunuz. Bizim için bu kadar heyecanlandığınız, kendi zaferlerinizi bizimle paylaştığınız için teşekkürler. Biz sizinle nasıl gurur duyuyorsak, umarız siz de bizim mutlu anlarımızda bizimle gurur duyarsınız. İnanın hepinize hayranız.

Ailelerimiz ve arkadaşlarımız son bir yıldır bizden başka bir şey dinleyemez oldu. Her seferinde bizimle heyecanlandınız, bize destek oldunuz. Size minnettarız, çok şanslıyız. Bizimle gurur duyduğunuz ve bu yolda en az bizim kadar

eğlendiğiniz için teşekkürler. Ya gerçekten çok güzel heyecanlanıyorsunuz ya da çok güzel rol yapıyorsunuz.

Eşlerimiz; sizi gerçekten çok seviyoruz. Aslında bunu yüzünüze söylesek çok daha iyi bir iş yapmış oluruz. Belki sevgimizi de gösteririz. (Bu arada bize bu kadar tatlı, mükemmel çocuklar verdiğiniz için teşekkürler.)

Christina'ya (buraya saçlarını koklamak için bir bahane verecek duygusal bir not eklemeliyim) teşekkürler.

Lo'ya (buraya enerji ve sevgi dolu bir şeyler ekleyip seni uğraştığın o yazılımların başında bütün gün izleyebileceğimi söylemeliyim) teşekkürler.

İLK BAKIŞ + TUTKU = AŞK (AŞK + MUTLULUK)² X HEYECAN = EVLİLİK

Kalıpların dışına çıkan, tüm denklemleri bozan büyük aşkta mutlu son:
Chloe Mills ile Bennett Ryan evleniyor!

Düğün günü yaklaşırken Chloe ile Bennett son dakika düzenlemeleri yüzünden bunalmışlardır. Chloe bu yüzden Las Vegas'a gidip gizlice evlenmeyi önerir.

Bennett ise müstakbel eşini her zaman ve her durumda seveceğini kanıtlamanın peşindedir. Bunu ona göstermek isteyen Bennett'in aklındaki şey ise gözde çiftin arasında soğuk savaş çıkmasına yol açar.

Her biri apayrı karakterlere sahip olan akrabaların düğündeki davranışları, başlarına gelen son dakika aksilikleri, yaşanan inatlaşmalar Chloe ile Bennett'in ilişkisini bir teste tabi tutacaktır. Peki sonunda aşk galip gelecek ve mutlu çiftimiz parmaklarında alyanslarıyla ortak bir geleceğe adım atabilecek midir?

"Akıllı, seksi, modern - bu seri 'harika'nın da ötesinde, mükemmel!"

Katy Evans

akirakitap

www.pegasusyayinlari.com

ISBN: 978-625-410-033-8

